

На прицел

Стр. 13

Суперснайперистът сбъдна мечтата на дете

• Момчета с церебрална парализа стреляха под ръководството на ефрейтор Хаджипетков

Тактическите звена за антитерор

В петте регионални служби „Военна полиция“ започна изграждането на специални тактически звена за действие при терористични атаки. Обучаваме служителите, така че да придобият специални умения и подготовка за обезвреждане на взривове и задържане на опасни заподозрени, съобщил директорът на служба „Военна полиция“ бригаден генерал Борислав Сертов.

Ако трябва да се задържи опасен престъпник или срещу евентуален извършител на терористичен акт, не можеш да

Служители на „Военна полиция“ придобиват специални умения за обезвреждане на взривове и задържане на опасни заподозрени

изпратиш срещу него първия ти попаднал военен полицай или дежурния дознател. Трябва да имаш специално подготвени хора със специални умения и подготовка.

Досега подобно звено имаше единствено в София – бившият сектор „Издирване и за-

държане“, а сега дейността му се мултиплицира в страната. Освен издирване и задържане в работата се включват други задачи като противодействие на антитерористични заплахи, включително обезвреждане на взривни устройства и оказване на първа медицинска помощ.

Осем кучета също ще изпълняват редовете на „Военна полиция“. Те ще са от специални породи, които лесно се обучават да надуват взрив и дрога.

Интервю с ген. Борислав Сертов – на стр. 6-7

**107 офицери
с дипломи от
Военна академия**

5

**Командоси
си спомниха
трагедията
в Кербала**

12

**Най-старият
непокоят
кораб в историята**

22

Министърът на отбраната Красимир Каракачанов връчва наградата на академик Антон Дончев. Фото: Лъчезар Лозанов

**Трудно
трасе за
силни мъже
и жени**

Стр. 16-17

**Живите будители
са нужни днес**

бяха връчени от вицепремиера по обществеността и сигурността и министър на отбраната Красимир Каракачанов.

В обръщението си министърът подчерта, че нищо не идва от само себе си, ако най-висшата институция – държавната власт,

не подпомага усилията им за националното възраждане, достойнство и самочувствие. Трябва да уважаваме живите будители, тези, които сега не оставят хората да заспят дълбокия сън на поредната утопия и идеология, заяви министър Каракачанов.

На стр. 4

До края на годината Ще има Командване на Силите за специални операции

Военнослужещите от Специалните сили на 9 балкански държави и САЩ получиха висока оценка за демонстрираните способности на многонационалното учение ThrAsian Sword – 2018 на страните – членки на инициативата В9 от Югоизточна Европа и авиация от САЩ. „Поздравявам ги за добрата подготовка“, каза министърът на отбраната Красимир Каракачанов пред журналисти след демонстрацията на Учебен полигон „Ново село“, на която присъства и министър-председателят Бойко Борисов.

Каракачанов подчерта, че подобни учения допринасят за добро сътрудничество във военната област между балканските държави и имат превантивен ефект.

Премиерът обеща пари за ремонт на учебен център „Трънча“

Показаното днес и пред премиера е едно от най-добрите доказателства за това, че средствата, отделени за отбрана, се

изразходват за подготовка на нашите военнотружещи така, че да изпълняват конституционните си задължения по най-добрия

начин – отбелязва той. „Ако това сътрудничество, което наблюдаваме днес, беше факт към края на XX век, може би мно-

го от проблемите на Балканите можеха да бъдат избегнати“, посочи още министър Каракачанов.

До края на годината трябва да станат факт промените в Закона за отбраната и Въоръжените сили за сформирване на Командване на Силите за специални операции, съобщи премиерът Бойко Борисов. Министър-председателят посочи, че е дал указания да се увеличи численият състав на нашите Сили за специални операции и да се отпуснат средства за подобряване на оборудването, включително и осигуряването на най-добри парашути. Премиерът не се е отказал и от намерението за ремонт на специализирания

учебен център „Трънча“, както и на другите райони на 68-а бригада. Според командира на Силите за специални операции бригаден генерал Явор Матеев Командването ще бъде в Пловдив. Той очаква откриването да бъде на 18 март 2019 г., на която дата през 1943 г. е създадена Парашутната дружина.

Заклучителният етап наблюдаваха още председателят на Комисията по отбрана ген. Константин Попов, директорът на служба „Военна полиция“ бригаден генерал Борислав Сертов, посланици, командирите на Силите за специални операции и военните аташета на държавите участнички, кметове на селища от района на полигона, генерали и офицери.

Накрай

● България е изнесла оръжие и боеприпаси за 1219 млрд. евро миналата година, съобщиха БНР. Най-голяма част от осъществения износ е за Саудитска Арабия, Индия, САЩ и Ирак. Общата стойност на реализирания износ на подобни изделия е 247 млн. евро, основно от Полша, Сърбия и Румъния.

● Правителството одобри законопроект за промени на Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили. Проектът е изготвен с оглед на необходимостта от създаване на бърз и лесен механизъм за уреждане на пребиваването на чуждестранните военнотружещи от НАТО, цивилния компонент и техните зависими лица, работещи в структурата на Алианса на територията на България.

● Имената на 300 души от 24-ти Черноморски пехотен полк, загинали във войните от 1912 и 1918 г., ще бъдат изписани на паметна плоча пред Военния клуб в

Бургас. Тя ще бъде открита в събота, на Архангелова задушница, с ритуал и панихида. Военният министър Красимир Каракачанов дал съгласие за реконструкция на паметника пред Военния клуб, върху който ще бъде монтирана.

● От 1 ноември 2018 г. българската администрация преустановява хартиения обмен на документи. Повече от 700 централни, областни и общински структури преминават към изцяло електронен документооборот помежду си. На годишна база се очаква да бъдат спестявани повече от 100 т хартия, както и да намалат разходите за куриерски услуги и др.

● Милард и половина лева е бюджетът на МВР за 2019 г. 200 млн. лева повече отиват за полицейски заплати. Това стана ясно по време на заседание на парламентарната вътрешна комисия. Нови 200 автомобила ще получат полиците. Освен тях групата от 300 полицейски автомобили ще получат патрулите от Охранителна полиция.

Високи резултати на нашите бойци в Trident Juncture – 2018

Заместник-началникът на отбраната генерал-лейтенант Димитър Илиев поздравиха българските военнотружещи за постигнатите резултати в хода на учението на НАТО Trident Juncture – 2018. Той участва във VIP деня на учението на 30 октомври в Тронхайм, Кралство Норвегия. Официалните гости наблюдаваха действията на силите на НАТО през първия етап на учението, по време на който се отработват задачи в отбранителна операция. Освен демонстрацията на способностите участващите в учението наци представиха въоръжение, техника и екипировка. Българските военнотружещи представиха машина за водене на радиационно и химическо разузнаване и екипировка за обезвреждане на невзривени бойни припаси.

Заместник-началникът на отбраната и военният представител на началника на отбраната във Военните комитети на НАТО и ЕС вицеадмирал Георги Фиданов поздравиха българските участници за отлично представяне в демонстрациите в рамките на VIP деня. Генерал-лейтенант Димитър Илиев изказа

благодарност от свое и от името на ръководството на Министерството на отбраната на заместник-командващия Съвместното командване на силите на НАТО в Неапол генерал-лейтенант Кристиан Жуньо за оказаното съдействие на нашите военнотружещи, включени в състава на канадската бригада.

Приветствие към гостите отпреди генералният секретар на НАТО Йенс Столтенберг. Той подчерта важната роля на всички държави, участващи в провежданото учение,

в контекста на единството на Алианса и способността му да защити всеки от своите членове. Генералният секретар акцентира върху отбранителния характер на учението и показаните способности за съвместни действия.

България участва в учението с група за контрол на придвижването, възов за радиационно и химическо разузнаване, възов за обезвреждане на невзривени бойни припаси и група за гражданско-военно сътрудничество.

На 31. 10. 2018 г. Ансамбълът на Въоръжените сили към Националната гвардейска част отбеляза 90-годишния юбилей на Маргарет Николова

Турнир

На 19 ноември най-големият вид въоръжени сили – Сухопътните войски, честват своя боен празник. По традиция се организира турнир по стрелба с участието на журналисти, ветерани, представители на общонароден съюз „Бойна дружба“ и членове на Асоциацията на военните аташета, акредитирани в нашата страна. Той ще се проведе на 7 ноември (сряда) в учебен полигон „Сливница“. Постоянно акредитираните журналисти, които желаят да участват в турнира, трябва да потвърдят това до 16,00 ч на 5 ноември 2018 г. на следните телефони: 02/92 23 015 или 02/92 23 020.

БЪЛГАРСКА
АРМИЯ
ВЕСТНИК ЗА НАЦИОНАЛНА СЕКУРНОСТ И ОТБРАНА

ИЗДАТЕЛ
Министерство на отбраната
Информационен център на МО

София 1000,
ул. "Г.С. Раковски" №106
e-mail: bgarmyia@abv.bg

Вестник
"Българска
армия" е
продължител на
"Военни известия"
(първи брой на
14. 02. 1892 г.),
"Народна
отбрана",
"Народна воиска"
(14. 09. 1944 г.) и
"Народна армия".

Печат – "Алианс
Медиапринт" АД

Главен редактор **Андрей Рангелов**
Зам.-главен редактор **Петър Бойчев**

Редактори: Добромир Плевел, Боряна Радева,
Лъчезар Азанов, Светозар Стоянов, Росица
Цонева, Венцислав Жеков, Пламен Димитров, Ди-
митър Илиев; **Кореспондент** в Пловдив Цоню
Драгански; **Фото**: Красимир Тодоров, Николета
Рајдубовска; **Дизайн**: Николета Войнова, Ивайло
Димитров; **Коректор** Мая Накова;

Разпространение Недялко Стойчев

Водещ броя **Димитър Илиев**

Редакционното приключване на броя е в четвъртък в 16 часа

Министърът на отбраната:

Жизненоважно е СУ-25 да се вдигнат във въздуха

Росица ЦОНЕВА

Вицепремиерът и министър на отбраната Красимир Каракачанов заяви пред депутатите от Комисията по отбрана, че се предвижда ремонт на 14 самолета СУ-25. Той подчерта, че този шурмови самолет обслужва в изпълнение на задачите им ВМС и Сухопътните войски. Министерството предвижда 41 млн. лв. за него. Ако са необходими повече средства срещу увеличаване и на дейностите по ремонта, това може да стане със специално решение на МС за още 41 млн. Сумата е без ДДС. За над 100 млн. решение се взема от Народното събрание.

От екипа на министъра не приеха упрека на опозицията, че преговорите с единствената отзовава се фирма от Беларус се водят зад гърба на парламента. Освен това министерството не е подписало никакъв договор засега, заяви министър Каракачанов. Руската фирма, до която е отправена покана, не е дала отговор и не се е явила на тържбата процедура. Решението за ремонта на СУ-25 е

Нямаме време да чакаме за лиценза на „Авионамс“, нужни са поне 2 г.

взето след доклад на BBC за това, че е жизненоважно СУ-25 да се вдигнат във въздуха. За това министърът беше подкрепен и от членовете на комисията по отбрана.

На въпрос защо не е бил включен и завод „Авионамс“

като евентуален извършител на ремонта, министърът отговори, че е имал срещи със синдикатите от завода, но на поканата му да представят документация, потвърждаваща лиценз за ремонт, те не са отговорили. От 2003 г. там не

са извършвани такива ремонти, заводът е приватизиран и е изгубил лиценза си, защото не е заплащан. И базата не е предишната, а липсват и част от добрите специалисти на екипа. Самият министър Каракачанов е имал намерение за включването му като подизпълнител, макар че формално „Авионамс“ е към министерството на икономиката. Министърът смята, че поне 2 г. ще са нужни на завода отново за придобиване на лиценз, „но ние нямаме време да чакаме“, каза той.

Проектбюджетът раздели членовете на комисията от управляващите и опозицията, като с 221 млн. лв. повече от този за 2018-а той беше определен като добра стъпка за системата на отбрана. Допълнително ще се дадат и 2 млн. за военните училища. Към това се очаква МС отново да заделни целеви средства за модернизация, които

до края на годината няма да бъдат използвани. С 10% или 84 млн. лв., се увеличават средствата на персонала за заплати. Капиталовите разходи нарастват 100% - от 55 на 103 млн. лв. Особено важно е увеличаването на парите за издръжка - с 88 млн. лв. Това според председателя на комисията Константин Попов ще „даде въздух“ за подготовката на войските. В заключение всички приеха, че бюджетът е добър, но за отбраната, оцелявана години наред, са необходими много повече.

С пълно единодушие депутатите приеха изменението в ЗОВС, с които се изправя една несправедливост в заплащането. И то ще е не само по звание, но и по длъжност. Началникът на отбраната ген. Андрей Боев го приема като шанс да се мотивират военнослужещите особено от войнишкия и сержантски състав.

Борисов – домакин на среща на върха

Министър-председателят Бойко Борисов ще бъде домакин на четиристранната среща на високо равнище между България, Гърция, Румъния и Сърбия на 2 ноември, петък, в резиденция „Евксиноград“, Варна, съобщиха от пресслужбата на кабинета.

Премиерите на България, Гърция и Румъния – Бойко Борисов, Алексис Ципрас и Виторика Дънчила, както и пре-

зидентът на Сърбия Александър Вучич ще обсъдят развитието на съвместните инфраструктурни проекти в контекста на свързаността на Балканите. Фокус на срещата ще бъдат и задълбочаването на регионалната стабилност, както и актуални европейски въпроси. По-късно лидерите от формата ще проведат работен обяд, в който ще участва и премиерът на Израел Бениамин Нетаняху.

Почит към бuditелите

По покана на кмета на с. Войводиново военнослужещи от 68-а бригада „Специални сили“ и нейният командир и началник на Пловдивския гарнизон бригаден генерал Явор Матеев участваха в ритуал по отдаване на почести с полагаане на венци и цветя на паметника на Христо Ботев по случай 1 ноември – Ден на бuditелите.

Скъпи деца, помнете този ден, почитайте историята и всички наши велики българи, по този начин вие ще си извлечете необходими-

те поуки, необходимите знания. Да бъде свято делото на нашите народни бuditели и да живее България, заяви в слобото си бригаден генерал Явор Матеев.

Венци и цветя бяха поднесени от кмета на община Марица Димитър Иванов, председател на общинския съвет на Пловдив Савина Петкова, командира на 68-а бригада бригаден генерал Явор Матеев, кмета на с. Войводиново Димитър Тосев, от родолюбиви съюзници, граждани и ученици. (БА)

С тържествен концерт в Народния театър беше отбелязана 140-годишнината от създаването на Българския червен кръст, най-голямата хуманитарна организация у нас. Музикален домакин на спектакъла „Помагаме заедно“ беше Гвардейският преставителен духов оркестър към Националната представителна гвардейска част с диригент майор Раги Рагев. Честованията на годишнината са под патронажа на президента Румен Рагев

Фото Красимир Тодоров

Балканският ислям – бариера пред радикализацията

„Ислямска държава“ продължава да се опитва да радикализира мюсюлманите по света и да стимулира разпространението на радикална антизападна идеология на базата на религията. Как да се оформи общорегионално разбиране за необходимостта от общи усилия и сътрудничество за преодоляването на заплахите и рисковете пред радикализацията на Балканите. И може ли традиционният балкански ислям да стане бариера пред нея, или е мост. Тези въпроси обсъждаха участниците в кръгла маса, организирана от Института за икономика и международни отношения и фондация „Фридрих Еберт“.

Общият извод е, че ислямът на Балканите не е радикален. След векове съвместно общуване между различни религии в региона той остава умерен и традиционен и се явява бариера пред радикализацията. Именно затова възможностите за внос на радикализъм тук е минимален. Без да се забравя, че около 700 души от региона по религиозни причини или за пари като наемници застанаха под знамето на „Ислямска държава“.

Закон въвежда понятието предупредително оръжие

Правителството прие ЗИД на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. С промените се отстраняват конституирани противоречия в българското законодателство, осигурява се съответствие с принципа за доброволност на стандартите за пиротехнически изделия и взривни вещества за граждански цели, въвеждат се съответните задължителни маркировки и обозначения на категориите изделия. С промените в Закона се синхронизират и европейските разпоредби, свързани с контрола на придобиване и притежаване на оръжие. Въвеждат се нови понятия „предупредително оръжие“ и „салютно и акустично оръжие“, допълнено е определението за „основен компонент на огнестрелно оръжие“. Изменени са категориите огнестрелно оръжие, като е премахната категория D. Променени са и сроковете за съхранение на данните в единен автоматизиран регистър „Контрол на общоопасните средства“. Въвежда се забрана за придобиване, носене и употреба на пълнители с голям капацитет, както и допълнителни изисквания към лицата, извършващи дейности с огнестрелно оръжие за спортни цели. Създаден е рег за временно ползване на ловни оръжия от лица, посещаващи страната ни за ловен туризъм.

Министър
Каракачанов връчва
наградата на
големия артист
Васил Михайлов

Лъчезар ЛОЗАНОВ

На церемония в зала Тържествена в Министерството на отбраната (МО) бяха връчени наградите на български учени и общественици по случай вчерашния голям български празник Деня на будителите. С плакет на МО бяха отличени академиците Антон Дончев и Стефан Воденичаров, професорите Никола Алтънков, Анчо Калоянов и д-р Пламен Павлов, актьорът Васил Михайлов. Наградите се връчват за принос към МО и за утвърждаване на българските национални традиции. Юбилеен медал „100 години от края на Първата световна война“ получи Димитър Димитров, дългогодишен журналист в Би Би Си – Лондон. Наградите бяха връчени от вицепремиера по обществен ред и сигурността и министър на отбраната Красимир Каракачанов.

В обръщението си към присъстващите културни дейци, генерали, адмирални, офицери и гости министърът припомни, че този празник дълго време беше забравен умишлено, защото българинът е нямал нужда от пробуждане и национална будност, а се е нуждал от идеологическа кома. Тези времена обаче са преминали.

„Празникът е обърнат към онези хора, които в тежките години на турското робство събуждаха желанието на българския народ за свобода, за просвета, за национална еманципация и независимост. Сега тези хора са в учебниците“, каза министърът. Според него и днес отново има фактори, които смятат, че няма нужда от национално съзнание и достойнство, смятат, че е нужно да изпълняваме чуждите наставления – както 45 години

директивите са идвали от една столица, сега – от друга

пък била тя и център на Европа.

„Нормалният българин знае, че без събудено национално съзнание и без самочувствие няма бъдеще. Велик актьор е пресъдавал ролите на българи, които заслужават да бъдат запомнени. Професори и академици със своето научно творчество се борят да наложат правото българина да

има самочувствие и да не забравя род и език. И най-вече своя национален интерес“, подчерта министърът.

Каракачанов посочи за пример академик Воденичаров, който е посветен на науката, която след 1990 г. е зачеркната – наука, с която си осигуряваме отбранителните способности като нация и като армия. Посочи и друг пример – Димитър Димитров, който е работил в Би Би Си – Лондон, във време, когато, докато някой се е колебаел дали да отвори думичка за българските интереси в Македония, той правел репортажи, чрез които не само ние, но и европейците, както и гражданите на Великобритания са получавали информация, че в съседните нам земи има население, което говори същия като българите език. Книгите му показват как светът и нашите противници във войните са възприемали българския войн – като достоен и уважаван противник.

„Нищо не идва от само себе си, ако най-висшата институция – държавната власт не подпомага усилията им за националното възрождане, достойнство и самочувствие. Хубава

традиция в МО е да уважаваме живите будители,

тези, които сега не оставят хората

Красимир Каракачанов: Живите будители са нужни днес

Те са тези, които не ни оставят да заспим в дълбокия сън на поредната утопия и идеология, каза министърът на отбраната

Сред отличените
беше и
проф. Никола
Алтънков.

Проф. Анчо
Калоянов
преподава в
Търновския
университет
е автор на
много книги, в
които изследва
българския
фолклор

Фото авторът

да заспят дълбокия сън на поредната утопия и идеология. Защото България стои над всички утопии и идеологии и тя е вечна“, заяви министър Каракачанов.

От името на наградените учени и общественици академик Антон Дончев подчерта, че се награждават няколко души, но хората, които защитават позициите на будителите, са много. В книга на Николай Генчев са били изброени 10 хиляди имена на български будители и благодарение на тях ние днес говорим на този език, благодарение на тях България съществува. „Няколко са защитавали ценностите, които Европа след тях обявява за европейски“, припомни акад. Дончев. Според него член 1 от правата на европейца е правото на достойнство. Защото достойнството е като гръбнака на човека и обществото – то ни дава право да държим главите си изправени, да гледаме напред и да вярваме, че това, което виждаме, заслужава да го гледаме.

Смелостта да отидеш там, където гърците не могат

Журналистът Димитър Димитров припомни, че е сред малкото хора, който повдига проблеми, които другите не смеят. През 1993 г. той правил репортажи с българи в Северна Гърция. Тогава никой, дори от Външното ни министерство, мълчали по въпроса. „За малко щях да бъда личикуван от гръцките журналисти как изобщо съм могъл да повдигна въпроса, че там има българи“, припомни Димитров.

Гости на тържеството във Военната академия бяха президентът Румен Радев, генерали и офицери от БА, както и близки на випускниците
Фото Николета Рауговска

Сред дипломираните се от Випуск „Ботевски“ – 1 смяна, бяха и нашите колеги от ВТК при Информационния център на МО – Стоян Марков и Камелия Александрова, които станяха магистри по „Стратегическо ръководство на сигурността и отбраната“
Фото архив на наградните

Във Военна академия „Г. С. Раковски“ се проведе тържествен акт по връчването на дипломи-те на завършилите своето обучение офицери във военната ни Alma mater от Випуск „Ботевски“. Дипломи получиха 107 офицери – слушатели в шест специализации от „Организация и управление на военните формирования на оперативно ниво“ и от професионално направление „Военно дело“.

Завършилите от випуска се дипломираха с общ успех „Много добър 5,28. Слушателите от редовна форма на обучение постигнаха отличен успех – 5,50.

Гордеем се с всички вас. Признанието, което получавате за своето усърдие, идва с компетентностите, които вие получихте в Академията. Вярвам, че усърдният ви труд, положен от всички вас, е дал не само необходимите знания, но и нравствените устои да следвате неотклонно вашите дела така, както го е правил и патронът на Академията и създателят на Първата българска легия Георги Стойков Раковски. Това каза в

107 офицери с дипломи от Военната академия

словото си началникът на БА „Г. С. Раковски“ генерал-майор д-р Груди Ангелов.

Военна академия е школа за командири, където се придобиват специфични познания. Не спирайте да ги надграждате, не спирайте да търсите! Вашите бъдещи успехи ще са гордост и за нас – вашите преподаватели. Работете с усърдие, самочувствие на доблестни командири и шабни офицери. Вие сте достойни наследници и носители на славните традиции, родолюбие и мъжество, съхранени през годините. Бъдете гарант за престижа на българския офицер навсякъде така, както са го правили предците ни! Убеден съм, че с

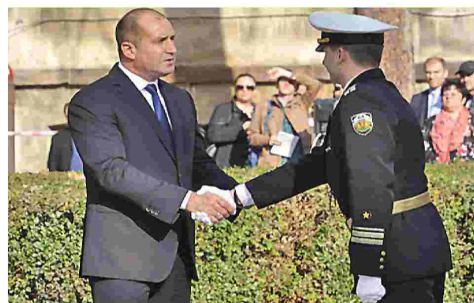
назначенията ви във формированията на Българската армия вие ще приложите на практика наученото и ще се развиете като офицери, способни да се справят с предизвикателствата на съвременната среда за сигурност, каза още генерал-майор Ангелов. Той призова випускниците никога да не забравят думите на полковник Дрангов: „Бъди силен, бъди много силен, посилен, отколкото трябва, прави са силните, живеят достойните, господстват победителите!“.

Със заповед на министъра на отбраната Красимир Каракачанов офицерите, които са завършили пълния курс на обучение по специалност „Организация и

управление на военни формирования на оперативно ниво“ на факултет „Командно-щабен“ – ВА „Г. С. Раковски“, са зачислени във випуск „Ботевски“ и са назначени на длъжности, както и са повишени във военно звание.

Първенец на випуск „Ботевски“ от професионално направление „Военно дело“ е капитан-лейтенант Христо Генчев. Той е повишен във военно звание капитан III ранг. Пагоните и дипломата на първенеца бяха връчени от президента и върховен главнокомандващ на Въоръжените сили Румен Радев.

Страницата подготви
Венцислав ЖЕКОВ

Президентът Румен Радев отличи първенеца на випуска – капитан-лейтенант Христо Генчев

Президентът Румен Радев: Предстоят по-добри времена за Въоръжените сили

Убеден съм, че предстоят по-добри времена, че Българските въоръжени сили ще имат ресурс, адекватен на задачите в съвременната динамична среда за сигурност. По-добрите условия, в които вие да разгрънете своя голем потенциал, не зависят само от финансовото осигуряване. Те са и въпрос на правилно приоритизиране, на научен подход и ефективна организация, на лидерство и борбеност от всеки един от вас. Това каза в словото си във Военната академия държавният глава Румен Радев. Президентът прие строя на випускниците и ги поздравя с успешното завършване на обучението им.

В приветствието си президентът посочи, че през випускниците стои път, осеян с предизвикателства, по който от тях като командири ще се изисква все повече за изграждането на съвременни отбранителни способности и съвместимост.

По този нелек път ще успеят тези, които са усвоили най-важните уроци от Военната академия, написани от славни поколения преподаватели и слушатели преди вас – да не разчитате само на добрата основа, която Ви предоставя Академията, а да продължавате неотклонно да търсите нови знания и подходи през цялото си кариерно развитие. Да останете верни на културата на съвместно мислене и действие, която се гради всеки ден във Военната академия, допълни президентът Радев.

Държавният глава призова младите командири да не спират да търсят нови знания и подходи през цялото си кариерно развитие, служейки предано на народа и отечеството си.

Генерал Андрей Боцев:

Началникът на отбраната генерал Андрей Боцев поздравя випускниците на ВА „Г. С. Раковски“ с успешното завършване. Всяка следваща степен във военното образование дава още знания, по-широк мизоглед и по-голяма възможност за реализация във Въоръжените сили. В национално значим план това предпоставя сериозно подготвен личен състав, хора със знания и лидерски качества, способни ефективно да ръководят своите подчинени и да изпълняват задачи в интерес на сигурността. Това каза още в словото си началникът на отбраната.

Днес усилията са насочени в посока на модернизация на Въоръжените сили, защото е важно да разполагаме със съвременни въоръже-

Човешкият ресурс стои в основата

ние и бойна техника, за да изпълняваме с увереност конституционните си задължения. Човешкият ресурс стои в основата на управление на процесите. Това е най-същественят актив

във сектор „Сигурност и отбрана“. Средствата, вложени в човешки ресурс, са изключителна инвестиция, подчерта генерал Боцев. Той допълни, че военното ръководство на Министер-

ството на отбраната и на Българската армия вярват, че средствата, заделени за обучението на офицерите, се капитализират във времето.

Разчитаме да приложите придобитите тук нови знания по местата си на назначение, да проявите мотивация и воля, да спомогнете за качественото изпълнение на задачите и за развитие на способностите на военните формирования, обрвна се към випускниците генерал Боцев.

Началникът на отбраната подчерта, че ръководството и академичният състав на Академията са положили усилия, за да въоръжат със знания офицерите, и са се постарали да отговарят на високите критерии за приложението и качеството на преподавания материал.

Началникът на отбраната генерал Андрей Боцев връчи дипломите на отличниците

**Бригаден
генерал
Борислав
Сертов:**

Създаваме тактически за антитерористични

Димитър ИЛИЕВ

– Тази година София стана домакин на Международната конференция на военните полиции, която за първи път се провежда в страна от Източна Европа. Какво научихме от тази среща, на която се смени караулът в ръководството на организацията от Италия към Германия?

– Всички дадоха положителна оценка на това, което свършихме. На тази конференция задачите са да подготвим нови концептуални и доктринални документи, по които работи военната полиция като цяло. Неслучайно в тази конференция участие взеха всички стратегически щабове – в Брунсум, в Норфолк, имаше представители от главната щаб квартира на НАТО от Монс. Участваха и представителите на нашите два центъра за усъвършенстване на военните полицейски дейности – в Бидгощ и за стабилизиращи операции във Виченца, Италия. Много широко и активно участие като брой участници от различни държави Италианското председателство бе предадено в ръцете на германската страна. Италия, Франция, Германия имат военни полиции за пример и се стараем да приличаме на тях и да ги догонваме с военнополитически способности, които още не сме постигнали. Такива способности, които още не сме постигнали, не останали много. Много пъти съм казвал, че формулата да сме успешна служба и да твърдим, че Военна полиция се развива, както и успехът с поддържането на всички военнополитически способности във времето, е движение с бавни и малки крачки да вървим напред, придобивайки все по-нови и нови способности.

– **Макар Военна полиция да страда от недокомплект, се опитвате да откривате нови щатове?**

– Недокомплектът при нас е между 15 и 20 на сто. Новите щатове са ни нужни, за да увеличим броя на хората, заети с охрана. Предстои да се поеме охраната на нов център за бедствия, кризи и аварии с ръководител полк. Васил Русинов. Това също е международен център, а практиката е международни структури да се охраняват от Военна полиция. Високият интерес към службата си обяснявам с няколко фактора. Първо, при нас се работи. Не се служи само. Ние служим, но и работим. Това ни прави привлекателни откъм предизвикателства във всекидневна-

Опитваме се да крадем занаят от най-добрите, участвахме в осигуряването на европредседателството заедно с НСО, казва директорът на служба „Военна полиция“

та работа.

Това, което се вижда и с просто око, е, че благодарение на предшествениците ми службата е доста добре оборудвана технически. Привлекателна е от това, че дава възможност хората да се развиват в нея, предлагаме специализирано обучение в Академията на МВР. Подготовките на всички военни полици минават по изключително интересен и динамичен начин не само в нашия учебен център, а и в центрове по подготовка в чужбина. Често изпращаме хора в Германия, с колеги от Румъния, САЩ. С национална гвардия на Тенеси си правим редовно много ефективни и интересни учения и подготовки. На национално ниво имаме изключително сътрудничество в Националната служба за

охрана – в момента тече курс за охрана на ВИП лица. Колегите от НСО ни помагат с инструктори. Когато тренираме антитерористични действия, тренираме със съвместни планове и разработени преди това нормативни документи с колегите от СОБТ. Когато тренираме за борба с масови безредици обикновено сме на полигона „Ново село“ заедно с колегите от Жандармерията на МВР. Стараем се да крадем занаят от най-добрите.

Задачите, които се появяват, са строго специфични и са все повече военнополитически, отколкото армейски задачи. Това е действителността. Независимо дали ще се появи някакъв проблем с опазване на обществен ред и сигурността в държавата, или особено зад граница, ако човек се вгледа какво точно

правят т. нар. въоръжени сили, ще види необходимостта от възникваща структура с полицейски правомощия и създадени умения да се действа в градска среда, да се добива разузнавателна информация, да се задържат опасни и въоръжени хора. Подобни задачи стават все повече и все по-належащо е да се изпращат да се решават подобни задачи от специално подготвени хора за това. По-важно е дори да имат законови правомощия да правят всичко това. Защото държавата е длъжна да използва абсолютно всеки ресурс, който има в сферата на националната сигурност и службата е малко, но съставна част от пъзела, наречен система за национална сигурност.

Със задоволство мога да кажа, че няма случай да поискаме помощ от колегите от МВР и да не ни бъде оказано съдействие. По същата логика ние им полагаме на тях с каквото можем.

– **Има ли преливане на кадри от МВР към Военна полиция?**

– Има законова пречка, за която съм уведомил и политическото ръководство на Министерството на отбраната и парламентарната Комисия по отбрана. В Закона за отбраната и въоръжените сили е предвидено да се защита само стажът, придобит във въоръжените сили. С деполитизацията на МВР всеки колега, който тръгва към Военна полиция, се оказва, че трябва да започне от нулата и това до голяма степен го спира. Иначе има интерес от изяви криминалисти, оперативни работници. Някои от тях дори и това ограничение не ги спира и започват да растат от армейското звание от запаса – взимаме ги като млади офицери за оператив-

ни работници примерно.

– **Разкривате нови тактически звена в страната, защо се налага това?**

– От 1 юли 2018 г. стартирахме. Преценихме, че във всяка регионална служба трябва да има сектор или група за специални тактически действия. Тези групи се създадоха с основната цел да сме готови за действие при антитерористични атаки.

Ако трябва да се задържи опасен престъпник или срещу евентуален извършител на терористичен акт, не можеш да изпратиш срещу него първия ти попаднал военен полицай или дежурния дознавател. Трябва да имаш поддръжка специално подбрани и подготвени хора, със специални умения и подготовка. На тези момчета, които се готвят, можа да изразя своя респект, защото да висиш с главата надолу от 6-етажна сграда, вързан с въже, не е за всеки работа. В София подобно звено е бившият сектор „Издирване и задържане“, а сега го мултиплицираме в страната. Освен издирване и задържане включихме и други задачи като противодействие на антитерористични заплахи, включително обезвреждане на взривни устройства, оказване на първа медицинска помощ. Всички вече се готвят по единен план.

– **Как точно става взаимодействие с МВР, кога се налага да се включи Военна полиция?**

– Има инструкция за взаимодействие между Военна полиция и МВР, като в нея отговорници са главният секретар на МВР и директорът на служба „Военна полиция“. Когато се наложи да си помагаме, например давам пример с безредиците в бежанския лагер в Харманли, е много важно, когато изпращаш своите хора да не си превишават правата и да не извършват действия, които не са в законите им правомощия. Това, което ние можем да помогнем, както бе при терористичния акт в Сарафово през 2012 г., е да осигурим райони и периметър за сигурност и за охрана.

Когато срещу нас имаме граждански лица е нормално активните действия да се извършват от МВР, като помощта ни е да е осигурен периметър за сигурност, който да се обезопаси. Внимаваме, когато си взаимодействаме, това да става по ясни, предварително разписани правила.

Взимат 8 кучета, които надушват взрив и дрога

Служба „Военна полиция“ ще вземе Военно-полицейски кучета по американската програма FMF (Foreign Military Funds). Те ще бъдат използвани за откриването на взривни и наркотични вещества. Първоначално ще бъдат взети 3 кучета, а броят им ще нарасне до 8. Американската страна ще построи кучкарник в Пловдив и ще осигурят инструктори за обучението на кучетата. Автомобилът – посегледен модел на „Джип Чероки“, вече е доставен, той е специално оборудван, със специален климатроник, решетки. „Военна полиция“ има и малка група от 6 варненски военни полицаи, които поддържат водолазни способности.

звена действия

Трети пример, ако трябва да помагаме при охраната на държавната граница при засилен бежански натиск, началникът на отбраната е разписал правила как и при какви условия да се използват сила и оръжие, както и тези правила са спазват стриктно.

– Какво предстои като учения през следващата година?

– Имаме ежегодно учение през пролетта заедно с румънски военни полици, македонци, колеги от Армения и традиционно с Националната гвардия на Тенеси, с един техен военнопатрон, с който поддържахме над 20 години връзка, и ще тренираме заедно. Горд съм, че успяваме независимо от финансовите ресурси да организираме всяка година това учение. Независимо

колко сме натоварени, дали изпълняваме допълнителни задачи. Впрочем тази година се включихме много активно с осигуряването на охраната и логистиката на мероприятията по българското европредседателство и помагахме на колегите от НСО.

– Какво научихте лично Вие от годишната конференция на военните полиции?

– Научих, че натовските държави продължават да гледат на т. нар. военни структури с полицейски правомощия като структури с бъдеще. Те са изключително подходящи за осъществяване на не само вътрешни национални задачи, а и в мисии зад граница. Да налагаш мир, да опазваш мир или да стабилизиращ определена държава, помагайки ѝ да създаде

1881 - 1945

1991 - 1999

1999 - 2008

2008 - 2010

2010 - досега

Престъпленията на Военнослужещи намаляват

В последните години има силна тенденция за намаляване на дисциплинарни нарушения и обществения рег, извършвани от военносслужещи. Донякъде е вярно, че това се дължи на преминаването към професионална армия, защото хората с това си ваят и съответно си пазят хляба. Но в голяма степен е и в резултат на превантивната работа на служба „Военна полиция“, която не се вижда на повърхността, но е много осезаема. Периодично оперативните ни работници по план минават и изнасят беседи във военните формирования, на които се разясняват нака-

зателната и дисциплинарната отговорност, която се носи при военни престъпления и нарушения. Командирите на подразделенията също осъществяват контрол над подчинените си и имат добро взаимодействие с „Военна полиция“. Ние писмено ги убеждаваме и даваме препоръки за охраната на военните подразделения, състоянието на тази охрана, къде може да се проникне и да се извършат кражби. Дават се предписания, а те са дължни в 30-дневен срок да ни върнат отговор какви мерки са взели.

През тази година имаме случай на убийство от страна на военносслужещ в Пловдив.

Имахме забързания на военносслужещи, които държат и разпространяват наркотични вещества в Сливен и Варна. Те разпространяваха дрогата извън подразделенията, но направихме реализацията бързо, за да не допуснем да започнат да правят това и вътре в подразделенията.

За съжаление, загубихме и живота на двама офицери – летици от авиобазата в Крумово. И в този случай, и в случая със загиналия в морето пилот от отдел „Разследване на авиационни произшествия и инциденти“ с военни въздухоплавателни средства“ свършиха качествено и в срок работата си.

собствени силови структури, да ги обучава, да предотвратяваш проблемите в този тежък период на всяка една държава, която преминава от военно към мирно време, да опазваш обществен ред, да борис престъпления и мародерства, е изключително важна задача, която най-добре се изпълнява от силите на военните полиции.

– Как се вписва българската военна полиция в подобни мироопазващи операции зад граница?

– България е неразделна съставна част от някакъв колективен орган за отбрана и защита, какъвто е НАТО. Нормално е нашите партньори да очакват от нас принос. И не може да имаш принос, без да имаш собствени способности. Тези способности трябва да ги развиваш с ясна цел да изпълниш

първата си задача – опазване на собствената си територия, но няма как да не помагаш на партньорите си, без да си запазил, развил способностите, които имаш. С всяка изминала година става все по-трудно да ги поддържа – било откъм финансов ресурс, било от недалновидност на някои хора, които, когато са подписвали договори, не са помислили за осигуряването на техниката с резервни части, било заради острия недостиг на човешки ресурс. Няма как да не изразя безпокойството си, че когато някой кандидатства за място във Военна полиция, едва ли не половината младежи не могат да преминат здравните прегледи, физическите тестове, други се провалят на психическите. Идва поколение, на което личи, че не присъства на часовете по физкультура в средното училище. Идва поколение, на което му личи, че общата култура е размито понятие. Това са неща, които силно ми правят впечатление. Иначе интерес към служба във „Военна полиция“ има, в момента имаме обява за 6 места и кандидатите са доста.

– Какво ще пожелаете на близо 1000 служители на „Военна полиция“ преди празника на службата?

На всички момчета и момчета, които носят тази прекрасна униформа, желая много здраве, късмет, дружелюбие, хъс и желание за работа.

Фото Николета Райгобова

Годишната конференция на началниците на военните полиции на страните-членки на НАТО се провежда за първи път в страна от Източна Европа и събра 78 представители на 32 държави.

Ритуал по полагане на военна клетва в Плевен

На строевия плац в Единния център за начална подготовка – Плевен, се проведе ритуал по полагане на военна клетва на български граждани без военна подготовка. Слово след полагането на военната клетва произнесе началникът на гарнизон Плевен полковник Николай Бешеф, който подчерта значението на военната клетва за всеки български гражданин. Поздравления бяха поднесени и от името на началника на Централното военно окръжие София полковник Георги Петков.

От 1 до 26 октомври бе организиран и проведен курс по начална военна подготовка съгласно утвърдена програма. Преминати бяха основните бойски

дисциплини – тактическа, огнева, строева и физическа подготовка. Обучението завърши с полагане на изпити по основните дисциплини, като на успешно завършилите курсисти бе издадено удостоверение за завършване на подготовката и възпоменателни значки от името на министъра на отбраната.

Основната мотивация за участието на момчетата и момичетата в тази военна подготовка бе интересът към военното дело. Общо 24 души положиха военна клетва. Момчетата и момичетата са с интересни професии – прозастажи, стажант в частна кантора на съдия изпълнител, шофьор в лична охрана на български работодател.

След завършване на курса те ще бъдат зачислени в запаса от военните окръжия по местоживее.

Началниците на отбраната обсъдиха военните операции

Военният комитет на Европейския съюз проведе заседание на равнищия началници на отбраната на страните членки на 24 и 25 октомври в Брюксел. Участие в есенната сесия на най-висшия военен орган на ЕС взе началникът на отбраната генерал Андрей Боцев. Това съобщиха от пресцентъра на Министерството на отбраната. В присъствието на върховния представител на ЕС по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Федерика Могерини участниците в заседанието на Военния комитет на ЕС обсъдиха военните операции и мисии на съюза по линия на Общата политика за сигурност и отбрана. В рамките на програмата на заседанията бе проведена дискусия относно сътрудничеството между ЕС и НАТО заедно с генерал

Представена бе информация за взаимодействието в борбата срещу хибридните заплахи

Стюарт Пийч, председател на Военния комитет на Алианса. Представена бе актуална информация по партньорството, включително в области

като военната мобилност, киберотбраната и взаимодействието в борбата срещу хибридните заплахи.

Началниците на от-

браната обсъдиха взаимодействието с партньорите от Албания, Босна и Херцеговина, Грузия, Сърбия, Черна гора, Виетнам и Репу-

блика Корея с фокус върху взаимодействието с ЕС и участието в операции и мисии. Пробното провеждане на координирания годишен преглед на отбраната и предложенията за втората фаза на постоянното структурирано сътрудничество също бяха сред акцентите в дневния ред на заседанията. Присъстващите бяха запознати с актуални данни относно Европейския фонд за отбрана. Бяха обсъдени и бъдещата структура на ЕС за командване и управление, както и миграционната обстановка.

В края на форума се състоя церемония по предаването на поста от генерал Михаил Костаракос на новия постоянен председател на Военния комитет генерал Клаудио Грациано, който ще встъпи в длъжност на 6 ноември 2018 г.

Венци пред паметника на Хаджи Димитър

На площад „Хаджи Димитър“ в Сливен се състоя общоградско честване по повод на празника на града – Димитровден. Центърът за подготовка на специалисти се включи в честването с представителни части, Военния духов оркестър, почетен караул и военнослужещи. С издигане на знамената и поднасяне на венци и цветя пред Паметника на Хаджи Димитър и сливенските възрожденци присъстващите почтоха славните борци за свобода, независимост, духовен и стопански възход.

Кметът на община Сливен Стефан Радев поздравя присъстващите и отпрати пожелание: „Да обичаме родния край, да работим за по-добро му бъдеще в името на децата ни. Сливен е прекрасен град, с богата история и културно наследство. Сливен има бъдеще, което зависи от всички нас!“

Семинар за развитие на военните технологии

Дирекция „Отбранителна политика“ – МО, съвместно с Института по отбрана „Проф. Цветан Лазаров“ организираха двудневен семинар на тема: „Инициативите на ЕС и НАТО за развитие на технологии, иновации и индустриално сътрудничество. Нови моменти при придобиване на отбранителни продукти: Цифровизация на процеса и интеграция на българската индустрия при изграждане на съвременни отбранителни способности“. Събитието се състоя в хотел „Олимп“ в курортния комплекс Боровец.

Първата тематична сесия беше под наслов: „Инициативите на МО, ЕС и НАТО в помощ на изследванията, развитието на иновациите и технологиите, възможности за стимулиране на индустрията при изграждане на съвременни способности на Въоръжените сили“.

Първата тематична сесия през Втория ден на семинара беше под наслов: „Насоки на Европейския съюз за развитие на научните изследвания“. Втората сесия беше на тема: „Процесите на аквизиция на отбранителни продукти и провеждане на обществени поръчки“. (БА)

Променя се законова уредба за ВВМУ „Н. Й. Вапцаров“

Министерският съвет отмени приетия с ПМС № 201/2003г. Правилник за устройството и дейността на Висшето военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров“. Съгласно последното изменение на разпоредба на чл. 95, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България от 2016 г. правилниците за устройството и дейността на военните академии, висшите военни училища, научните организации и на професионалните сержантски (стар-шунски) колежи се издават от министъра на отбраната вместо от

Министерския съвет, поради което се налага отмяната на посочения нормативен акт.

В Министерството на отбраната е изготвен нов проект на правилник за устройството и дейността на Висшето военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров“, който е съобразен с измененията в законовата уредба, в т.ч. с разпоредбите на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, Закона за висшето образование, Закона за развитието на академичния състав на Република България и правилника

за неговото прилагане. Отчетено е и Решението на Народно събрание от 25.04.2018 г. за изменение на Решение за привеждане на акта за създаване на Висшето во-

енноморско училище „Н. Й. Вапцаров“ в съответствие със Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и Закона за висшето образование.

Парламентът
прие:

Закон за противодействие при кибер и хибридни атаки

Министърът на отбраната ще провежда държавната политика за защита

Законът за киберсигурността беше приет от парламента почти без дебати. Със закона се регламентират управлението и организацията на Националната система за киберсигурност, националният координатор по киберсигурност, секторни екипи за реакция при инциденти в киберсигурността, както и национален екип за реакция при инциденти в киберсигурността.

Управлението и организацията на системата за киберсигурност ще се осъществява от Министерския съвет. Приетите на второ четене днес текове предвиждат министърът на отбраната да провежда държавната политика за защита и противодействие на кибер- и хибридни атаки.

Вносител на проекта е Министерски съвет и с него се транспонира европейска

директива.

Министърството на отбраната ще координира взаимодействието за киберотбрана с НАТО и ЕС, а съвместно с МВР, ДАНС и Държавната агенция за електронно управление (ДАЕУ) ще отговаря за планирането и реализирането на мероприятията по подготовка на киберотбраната и киберустойчивостта на страната в извънредно положение, военно положение или положение на война. Ще бъде създаден и киберрезерв, в които ще се използват научният и образователният потенциал на страната.

Новият закон за киберсигурност предвижда функции и на МВР, ДАНС и агенцията за електронно управление за

действие при киберкризи.

Вътрешното ведомство си запазва правомощията по неутрализиране на компютърните престъпления, а ДАНС

ще работи по линия на информационната сигурност на стратегически важни обекти.

Към Държавната агенция „Електронно управление“

(ДАЕУ) ще бъде създаден координиращ орган – Национално единно звено за контакт (НЕЗК), което ще се отчита пред Европейската комисия за предприетите мерки по защита от кибератаки. Съвет по киберсигурност към Министерския съвет пък ще се грижи за управление на системата за киберсигурност. Той ще оценява и съветва за противодействие на кибератаки. Негова цел ще са онлайн магазините, търсачките и облачните услуги да бъдат подсилени срещу кибератаки, а секторите, определени като потенциални мишени, са публичната администрация, енергетиката, транспортът, банките, болниците, снабдяването с питейна вода.

Празник на Батальона за осигуряване на Щаба на ВМС

Личният състав на Батальона за осигуряване на Щаба на Военноморските сили отбеляза 55 г. от създаването на формирането на 26 октомври. Гости на празника бяха офицери от Щаба на флота, командири на военни формирования от гарнизона, бивши командири на батальона и ветерани.

Празничното събитие започна с приемане на строя от командира на ВМС контраадмирал Митко Петев и ритуал

за тържествено издигане на националното знаме. Командирът на формирането капитан III ранг Слави Стоянов отправи думи на благодарност към военнослужещите и цивилните служители, които командва, за достойната и отговорната служба и проявения професионализъм при изпълнение на служебните задължения.

Със заповед на командира на ВМС бяха наградени от-

личили се военнослужещи и цивилни служители. След като връчи наградите, контраадмирал Петев приветства целия личен състав за добрата служба и благодари за положен труд и старание при осигуряване на дейността на командването и Щаба на ВМС.

Контраадмирал Петев и капитан III ранг Стоянов засадиха дървче и откриха възпоменателен знак по случай 55-годишнината на батальона.

Ритуалът завърши с преминаване на личния състав в тържествен марш
Фото ВМС

Увеличават се опитите за незаконна миграция

За периода от август насам се забелязва увеличаване на опитите за незаконно преминаване на границата ни с Турция и Гърция, както и увеличаване на предотвратените такива случаи. Това обяви вътрешният министър Младен Маринов. По думите му за този период са установени 2416 лица, които са направили опит да преминат нелегално границата ни или са задържани впоследствие.

Според вътрешния министър това увеличение е свързано с благоприятните метеорологични условия. Предприети са действия за командироване на сили и средства от двете дирекции на гранична полиция по българско-турската и на българско-

гръцката граница.

Според данните, които изнесе Маринов, от 1 януари до 31 юли са установени общо 1864 лица, от които е предотвратено незаконното навлизане на 1375, 160 са задържани на ход и 329 са задържани от съседните гранични власти. Като допълни, че за същия период миналата година са се опитали незаконно да преминат границата 3122 лица. Той отбеляза, че за цялата 2017 г. общият брой на направилите опит незаконно да преминат границата ни е 6904 лица.

Министър Маринов каза още, че МВР има добро взаимодействие с турските гранични власти.

Спомен за Сегма дивизия и Трета армия

В края на октомври при много добра организация се проведе традиционна среща на служителите в 7-а Мотострелкова дивизия и полосата на 3-та Българска армия.

На всички участници в срещата беше подарена книгата за Трета българска армия с автор полковник Трифон Ангелов.

Слово произнесе генерал-полковник Цветан Томов – бивш началник на Генералния щаб на Българската армия и съветник на президента по националната сигурност.

С едноминутно мълчание беше почитена паметта на генерал-лейтенант Люцкан Люцканов и полковник Трифон Ангелов. (БА)

Откриха забравен войнишки паметник чешма от 1916 г.

По време на експедицията „По стъпките на 26-и Пернишки пехотен полк“, ръководена от проф. д.и.н. Тодор Петров от ВА „Г. С. Раковски“, бе открит паметник в подножието на кола 1255 в Сенгеловата планина. Той е издигнат от български войници през 1916 г., съобщават от Военната академия. Финансирането на експедицията бе осигурено от Министерството на отбраната.

По време на придвижването си по стария път от Сенгелово (днес Анистро) за Демирхисар (днес Сидерокастро) групата откри паметника чешма. Някога

върху него е имало издълбан надпис с позлатени букви: „България се бори само отъ Бога“ и „Направен от Първа дружина на 26. пех. Пернишки полк 26–27 май 1916 г.“, който по-късно е бил заличен.

С тази чешма перничани са увековечили дните на настъпването на Българската армия и направата на пътища през Сенгеловата планина и планината Славянка (Алиботуш).

Според достъпните ни сведения, това е единственият запазен на територията на Република Гърция български военен паметник от годините на Първата световна война.

Безплатни консултации във ВМА за грип и сезонни инфекции

Военномедицинска академия организира безплатни прегледи и консултации за грип и сезонни вирусни инфекции при лица над 12-годишна възраст. Прегледите ще се провеждат на 01 и 02 ноември 2018 г., от 09:00 до 14:00 ч в кабинет 108 на Катедрата по инфекциозни болести.

За целта е необходимо да бъде направено предварително

записване на тел.: 02/92 25 989 и 02/ 92 26 125. Не се изисква направление от личния лекар.

Грипът протича под формата на епидемии (главно през зимата) и се проявява с инфекциозен синдром и остър трахеит.

Базисните специфики на тази инфекция са свързани най-вече с белодробни усложнения.

Музеят на авиацията в Крумово:

Преместване, разширяване
или... нито едно от двете?

Цончо ДРАГАНСКИ

В Пловдив бе направен пореден опит за даване на нов тласък на многогодишната идея – Музеят на авиацията в Крумово да бъде преместен в Пловдив.

Инициатори на срещата бяха авиационен клуб „Чисто небе“ с представител о.з. полковник Атанас Тенев и Българското астронавтическо дружество с представител о.з. полковник Светозар Асенов.

Присъстваха още доцент Соня Пенкова – директор на НВИМ, Рада Банялиева – директор на Музея на авиацията – филиал на НВИМ, командирът на 24-та авиобаза бригаден генерал Димитър Иванов, заместник-кметът на Пловдив по култура и туризъм Александър Държигов, генералите от запаса Иван Парапунов и Димитър Цветков, офицери от щаба на ВВС, ветерани на Българската военна авиация.

Идеята за преместването на Музея на авиацията от Крумово в Пловдив не е нова. Да припомним, че още в края на януари 2003 г. в сградата на общината в Пловдив се проведе работна среща, организирана от тогавашния кмет на града д-р Иван Чомаков и командира на корпус „Тактическа авиация“ по онова време бригаден генерал Евгени Манев.

Д-р Иван Чомаков обобщил мнението на участниците в нея, че ако музеят е бил полезен доскоро за специалистите от авиацията, вече е необходимо той да стане достъпен и за обикновените хора – пловдивчани, гости на града и гости на страната ни. И подчерта, че никой не може да отнеме правото на

Пловдив да бъде столица на българската авиация

Какво се промени оттогава? От 2005 г. Музеят на авиацията е филиал на НВИМ в София. От юли 2011 г. след спечелен конкурс директор на музея в Крумово стана Рада Банялиева. Беше създадена нова вътрешна експозиция и възстановени повече от половината от над 60-те летателни апарата.

Особено впечатляващ бе ремонтът на водосамолета „Арадо-196“ АЗ „Акула“. На 2 август 2016 г. при посещението си в 3-та авиобаза „Граф Игнатиево“ премиерът Бойко Борисов обяви, че е взето решение Музеят на авиацията да бъде преместен от Крумово в Пловдив, в района, където преди години се намираще Командване „Тактическа авиация“.

Още през същата година теренът бе прехвърлен от Министерството на отбраната за управление от НВИМ. Площта му е около 60 декара, почти два пъти повече от сегашната територия в Крумово.

Изглеждаше, че вече нищо не пречи на реализацията на идеята. Още повече че през

Музеят притежава ценни експонати като германския водосамолет „Арадо-196“ АЗ „Акула“

2019 г. Пловдив ще бъде културна столица на Европа и Авиационният музей ще е един от интересните обекти на града. Засега обаче развитие на решението няма. Затова и се наложи организирането на поредната среща по този въпрос.

Директорът на НВИМ доцент Соня Пенкова съобщи, че Музеят на авиацията има годишно десетки хиляди посетители, което означава, че той си върши много добре работата. Но задачата е да се подобрият условията му, за да се развърне неговият потенциал.

Какво може да се направи на определеното място в Пловдив? Тук може да се пренесе всичката летателна техника, както и постъпващи-

те нови експонати. Местото е комуникативно. В него се намира красива

сграда, която носи духа на историята

на Пловдив и на авиацията. Градът винаги е имал голям гарнизон и е редно да разполага с военен музей. Той ще реши много проблеми и ще позволи по-голяма достъпност до българската военна история. Има идейни решения какво да се намира в сградата на старото пловдивско летище, построена през 1937 г. След реновиране на вътрешната експозиция в нея ще има зала на космонавтиката, детски кът, ще се разшири авиационната библиотека, тук може да бъде представяна военната ни история с гостуване на НВИМ...

Но в края на краищата всичко, като че ли винаги опира до финансирането. Колко ще струва едно преместване на Музея на авиацията? Предполагаемата сума е около 10 млн. лв. Убедена съм, че община Пловдив ще се включи в проекта, който може да бъде изпълнен в рамките на няколко години. Но ние сме след ремонта, преместването е най-лесната дейност, заяви доцент Соня Пенкова.

Заместник-кметът на община Пловдив по култура и туризъм Александър Държигов бе категоричен, че общината ще подкрепи финансово преместването на музея, защото мястото му е в Пловдив. И увери присъстващите, че ще съдейства за продължаването на разговорите на най-високо ниво.

Голяма част от останалите участници в срещата твърдо застанаха зад разискваната идея. Според полковника от запаса Дончо Дончев и някои други присъстващи по-скоро трябва да се говори не за преместване, а за разширяване на Музея на авиацията, тъй като в Крумово ще останат някои от експонатите. Имаше и мнения, че реализацията на идеята ще бъде съпътствана от много трудностите и едва ли ще се осъществи скоро.

Накрая на срещата директорът на Музея на авиацията Рада Банялиева съобщи, че поради липсата на хангар и излагането на открито на германския водосамолет „Арадо-196“ АЗ „Акула“ отново е за ремонт. А и че вече в Крумово няма място за нови летателни апарати. Дали тези факти няма да убедят и най-големите скептици от необходимостта да бъде преместен Авиационният музей на определеното място в Пловдив?

Част от присъстващите на срещата във Военен клуб – Пловдив. На първия ред са Рада Банялиева – директор на Музея на авиацията, командирът на 24-та авиобаза бригаден генерал Димитър Иванов и заместник-кметът на Пловдив Александър Държигов

Фото авторът

Опитите за създаване на Авиационен музей започват след Нюйския договор от 1919 г. След това продължават през 1935 г. в Божурище, през 1942 г. и през 1972 г. Но едва след 1980 г. под ръководството и личното активно участие на полковник Йорго Керанов и активната подкрепа от Командването на 10-и САК тази идея се реализира.

Авиационният музей е открит на 21 септември 1991 г. Първи негов директор е полковник Йорго Керанов. От 2005 г. музеят е филиал към НВИМ – София.

Музейните експонати са над 10 хиляди. Най-старият от летателните апарати е самолетът, конструиран през

Доцент Соня Пенкова

кораб Съюз-33, с който лети първият ни космонавт Георги Иванов, германският водосамолет „Арадо-196“ и ветераните от Втората световна война Ил-2, Ту-2 и Як-9.

1912 г. от българския инженер Георги Божинов, патентован във Франция и построен от самия него през 1925 г. Съхраняван е във Военноисторическия музей до откриването на Авиационния музей. Невероятно ценен експонат е последният серийно строен в България от 1948 до 1954 г. самолет ЛАЗ-7М на авиоконструктора Цветан Лазаров. В музея са също оригиналният спускаем апарат на космическия

Росица ЦОНЕВА

Тя е точно на 35 г. Иска да се пробва професионално навсякъде и е свикнала веднъж да печели, веднъж – не. Главният асистент в Катедрата по инфекциозни болести на ВМА д-р Магдалена Баймакова е в началото на професионалния си път, но има категорична визия за академичното си развитие. Категоричността в позициите и мненията ѝ са също неин „патент“. От 2 г. е в отпуск по майчинство, но намира начин да работи по проекта си, с който спечели една от трите награди „За жените в науката“ – 2018. Разчита и на помощта на съпруга си, бивш военен. Впрочем не се е двоумила в избора на професия – от малка знае, че ще бъде лекар. Днес казва, че може би липсата на лекари в семейството ѝ я прави идеалистка и че медицината по правило прави чудеса... С годините осъзнава, че в тази професия чудеса не се случват и че изборът ѝ влиза в графата „бягане на дълги разстояния“.

Във Военна болница влиза след дипломирането си от Медицинския университет в София през 2008 г. На следващата печели конкурс и е специализант по инфекциозни болести в Клиниката по инфекциозни болести на ВМА. Зачислява и редовна докторантура по направления „Инфекциозни болести“. В краткия ѝ професионален път дотук всичките ѝ впечатления са от ВМА, но е убедена, че Клиниката ѝ по инфекциозни болести е най-добрата база по инфекциозни болести в страната.

Като голям плюс в работата ѝ, нейната и на колегите ѝ е, че в такава многопрофилна болница е достъпна и бърза консултацията с колеги специалисти от другите клиники. А по дисертацията ѝ „Неясно фебрилно състояние“, широкообхватна интердисциплинарна патология, се е консултирала с много колеги за пациентите си. Благодарна е и на проф. Камен Плочев, и на доц. Георги Попов, сегашният началник на Клиниката, за подкрепа в изследванията и търсенията на току-що дошлата от студентската скамейка млада жена с амбиции да се развива и

**с представи,
че медицината
спасява света**

Още в началото я впечатлява работата на колегите ѝ със студентите и открива желанието си да предава опита си, да преподава. А в стремежа да помогне на пациентите по свой път си утвърждава истината, че в началото на медицината е науката. Така стига до

За инфекциите питаме доктор, после - интернет

Науката е в началото на медицината, смята д-р Магдалена Баймакова от Клиниката по инфекциозни заболявания на ВМА, с награда „За жените в науката“ 2018

„За жените в науката“ е уникална програма на ЮНЕСКО и L'Oréal, която подкрепя жените в света, които допринасят за развитието на науката. От 2010 г. програмата награждава със стипендия от по 5000 евро по три учени годишно и у нас за най-добрите научни проекти в природните науки. За 20 г. в света са отличени над 3100 жени учени от 117 държави.

кандидатстването за програмата „Жените в науката“ с проекта си „Разпространението на хепатит Е вирус сред кръвни донори в България“. Към хепатит Е проявява интерес от началото на кариерата си. Извън ВМА работи в това направление с колеги инфекционисти в страната и с ветеринарни лекари в различни теми и насоки. Такава насока е изследването на свине от индустриалните ферми за установяване на тяхната заразеност с хепатит Е. Катедрата участва в този проект. Защото последните проучвания показват, че зооносният характер на този вирус, т.е. разпространението му сред животните, е различен от това на другите вируси на хепатит. А свинете се оказват един от основните резервоари на вируса. В Клиниката имат публикации за остра инфекция на пациенти с хепатит Е. Така самата практика „ражда“ темата. А от откриването си преди 35 г. този вирус е бил игнориран и се е свързвал само с рискове от заразяване при пътуване в ендемични страни извън Европа.

Другият стимул за проекта е на национално ниво да се изследва

разпространението на вируса на хепатит Е сред кръвните донори

Това е стандарт в развитите страни, защото здрави хора, които даряват кръв, може да не знаят, че са прекарали болестта, за която е характерно, че минава и без клинични изяви. Ако обаче има голям процент на серопозитивност в населението, то означава, че вирусът не е влязъл отнякъде, а е „тукашен“. Такова проучване у нас досега няма. Всъщност,

така идва идеята... И кандидатства в проекта за жени учени от всички естествени науки, където наградите са само 3. В нейното изследване тя мащабни открития не е очаквала. Дава си сметка, че нямаме възможностите у нас за такава мащабност. Но резултатът от изследването ще осветли картината у нас и ще алармира специалисти, лични лекари и пациенти за „коварността“ на заболяването. Защото за него преди 30 г. в учебниците не пише и инфекцията и днес е доста пренебрегвана.

Сред рисковите групи от заболяване с хепатит Е са

бременни жени от Европа, пътували в Индия, части от Африка или Латинска Америка. За нашите географски ширини опасен е друг вид на вируса и застрашава от потиснат имунен отговор трансплантирани, пациенти с ХИВ, лица на имunosupресивна терапия, които могат да развият хроничен хепатит и остра чернодробна недостатъчност.

Самият вирус има много особености. В едни части на света негов вариант не се разпространява при животни, а само при хората чрез вода. В по-развити свят циркулира между животните, основно – сред прасетата, и нас, хората. И заразеното им месо заразява и нас. Рискът е при недобре обработена термично храна, особено при консумиране на свински черен дроб. А при прасетата инфекцията е безклинична, трудно се открива. От човека заразата отива в канализацията, а инфектираните води заразяват и зеленчуците, и овощните дървета. С фекални води се заразяват и мидите. Откриват се и нови пътища на разпространение на вируса на хепатит Е – чрез прилепи, камили.

Със стипендии от Европейското дружество по клинична микробиология и инфекциозни болести д-р Баймакова е учила във Франция, Австрия, Гърция, Италия, Швейцария. Казва, че в инфекциозната проблематика са важни географските, религиозните, етнически-

те, социалните фактори. Има медицински специалности, за които те нямат чак такова значение. Но

у нас инфекциите са много поценявани

смята тя. И negliжирането свършва, когато „стане бяла“ при епидемии или други събития и „тогава се сещат за нас“, казва д-р Баймакова. Да си спомним как всички настръхнаха при заплахата от ебола...

Все повече ще се обръща интересът към инфекционистите заради антибиотичната резистентност, рисковете от неваксинирането на децата, миграцията.

Като всеки човек в науката д-р Баймакова мечтае да извърши докрай стълбицата в академичното развитие. Но вече твърдо знае, че в науката, включително медицинската, истинската работа е невъзможна извън екипа. Не осъзнаваме например колко в някоя неща ветеринарната медицина е близка до хуманитарната. А болестите при животните идват при нас директно. Има патологии в специалността, които още не са добре развити, като анаплазмозите. Трябва да се развият някои „поизестни“ дялове, например активно да участва в антибиотичната политика. Важно е да се работи заедно с колегите от хирургите, когато е необходимо – общо решение за антибиотична терапия. Искане ми се по-активно да развием темата за инфекциите и бременността, по което колегите в Клиниката работят, казва д-р Баймакова: Те се нуждаят от нашите консултации.

Освен това в света на миграция и много пътувания активно трябва да се развие консултантската дейност за хора, пътуващи извън Европа, без да знаят с какво ще се срещнат. А хората не бива да изпадат в паника при „срещна“ с болестта и да се консултират с лекар, опасно е да се чете само в интернет. Накрая д-р Баймакова резюмира три скучни правила: едно миене на ръцете ни спасява от много болести, в период на епидемии през зимата да носим маска и да не се страхуваме от задължителните ваксинации.

Д-р Магдалена Баймакова на награждаването в Ауката на Софийския университет заедно с колегата си Радина Ангенова, зам.-началника на ВМА проф. Румен Попов (Вляво) и началника на Клиниката по инфекциозни болести доц. Георги Попов

Командоси си спомниха за трагедията в Кербала

Трима ветерани получиха награден знак „За доблестна служба“

Министърът на отбраната Красимир Каракачанов даде старта на състезанието **Commando Challenge – 2018**, което се проведе неотдавна край Габрово. През тази година то беше посветено на петимата български военнотружещи, загинали преди 15 г. при атентата срещу база „Индия“ в Кербала, Ирак.

Министърът на отбраната награди ветераните от Специалните сили старшина Иван Михайлов, старши сержант Стефан Драганов и ефрейтор Тодор Станков с награден знак „За доблестна служба“. Те са отличени за принос към отбраната на страната, достойно изпълнение на задачите по време на мисията в Ирак и по повод отбелязването на 15 години от терористичния акт срещу база „Индия“ на 27 декември 2003 г.

Наградените са част от Българската армия, които участваха в мисии

и показаха, че и там могат да защитят честта на българския войник и да представят достойно България, посочи Красимир Каракачанов.

В **Commando Challenge – 2018** участват 15 отбора от Българската армия, СОБТ, МВР, НСО и отбор от Украйна. Участниците демонстрираха сила, издръжливост и екипност при преминаване на полоса, стрелба и евакуиране на ранен. На тактическия полигон на „Алфа Метал“ в района на с. Мичковци, Габровско, през втория ден на

състезанието се включиха и цивилни граждани и спортисти. Идеята на организаторите беше да се популяризира професията на военнотружещите

от Специалните сили и отрядите за борба с тероризма.

За нас е признателност, че ръководството на Министерството на отбраната в лицето на министъра, който е и вицепремиер, ни наградиха с награден знак „За доблестна служба“, защото това е признание. Ние не сме отишли някъде, за да изкараме едни пари, ние отидохме в Ирак по решение на нашия парламент, за да защитаваме интересите на нашата държава. Това каза пред вестник „Българска армия“ старшина Иван Михайлов от втория ни контингент в Ирак.

Дано всички силови министерства да имат такива министри, които да мислят за хората – и

за тези, които служат, и за тези, които са служили преди. Ние не се обръщаме да кажем, че армията не става, напротив, всичко, което ние правим в частния сектор и с което си изкарваме прехраната, сме го научили именно в армията и в МВР. Аз съм служил и в двете министерства и знам, че трябва

да помагаме. Има нужда, както каза и министърът на отбраната, от млади мъже и жени, които да могат да защитават тази родина, защото светът не става по-спокоен, допълни старшина Иван Михайлов.

По повод спомените от Ирак няма как да не споменем и приноса за тях на нашия колега – военен журналист и бивш заместник-главен редактор на вестник „Българска армия“ – Красен Бучков. Преди време той издаде общо три книги, засега..., за участието на контингенти от Българската армия в Ирак. Заглавията на книгите са: „Куришум от Кербала“, „Кули в Ашраф“ и „С каска между Господа и Аллаха“. Като военен кореспондент Бучков предаде документално точно свидетелствата за живота и службата на българските рейнджъри в Ирак и по този начин създаде истински, жив исторически извор за тези събития.

Страницата подготви
Венцислав Жекоу

Българските рейнджъри написали история с потта и кръвта си

Фото Красимир Тодоров

Старшина
Иван Михайлов:

Да не забравяме загиналите!

От атентата в Ирак преди 15 г. помня само това, което давахме по медиите, защото бях във втория контингент – 2004 г. С някои от загиналите като Николай Саръев и Антон Петров заедно сме служили в 68-а бригада „Специални сили“. За нас също беше много тежко, защото знаехме точно къде отиваме, ако някой е имал някакви съмнения и колебания, дали е опасно, или не е, за мен никога не е имало такива мисли. Просто това беше война за нас, спомни си за военния вестник старшина Иван Михайлов.

Никога не трябва да се предаваме и да спираме да се подготвяме, както и да предаваме опита си

се проведе на тактическия полигон на „Алфа Метал“ в района на с. Мичковци, Габровско, посочи ветеранът от Ирак.

на тези след нас. Влизаме във възраст, в която все по-трудно успяваме да преминаваме препятствията, но пък има какво да кажем и с какво да помогнем и заради това и правим състезания като **Commando Challenge – 2018**, което

Благодаря на Стефан Драганов, че успя да дойде и да премине полосата. Той е с едно изкуствено око и увреждане на лявата ръка по време на атентата в Ирак и въпреки това успя да премине тази полоса на полигона на „Алфа Метал“. Той сам успява да си даде първа помощ, когато идва в съзнание и стига до медицинските екипи, за да бъде евакуиран. За тези неща трябва да се говори, хората да знаят и да е ясно, че това е част от нашата работа. Ние не мрънкаме, че някой някогаш е загинал, но нека не ги забравяме, защото те не са малко, разказа старшина Михайлов.

Както се пазят споменът за нашите деди по време на войните, така и тези момчета отдадоха живота си, а ние се стремим да сме живи и те да не се забравят, подчерта командосът ветеран.

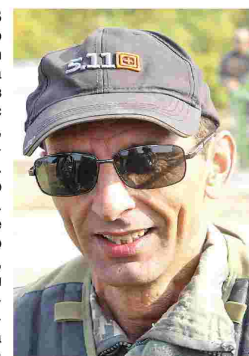
Ст. сержант Стефан Драганов: Нищо не ме е накарало да напусна армията

След атентата в Ирак през 2003 г. много хора видяха нов път пред себе си и решиха да тръгнат по него, аз останах в армията с лична мисия и мисля, че я изпълних и продължавам да я изпълнявам. Нищо не ме е накарало да напусна армията. Това, което получихме като обучение и като подготовка, извогите, които успяхме да си извадим от тези ситуации, които ни се случиха в Ирак, е хубаво да бъдат предадени. Това

изгражда армията и това изгражда една група, която е готова да работи. Това си спомни и сподели пред Военния вестник старши сержант Стефан Драганов от първия ни контингент в Ирак през 2003 г.

Хубаво е хора, които имат опит, да оставят в армията по някакъв начин – дали като инструктори, или като лица, които от време на време ще правят курсове, или пък както е участието ни в състезанието **Commando Challenge – 2018**, което се проведе на тактическия полигон на „Алфа Метал“ в района на с. Мичковци, Габровско, каза още ветеранът от Ирак.

На хората, които са пострадали по време на изпълнение на служебни си дъле, се отдава много малко внимание, а те не са малко, отбеляза в заключение старши сержант Драганов.

На 25 октомври Божидар имаше рожден ден. Той е с детска церебрална парализа. По инициатива на ефрейтор втори клас Крум Хаджипетков от Отделение за управление на Първа механизизирана рота в 31-ви механизизиран батальон – Хасково, при Втора Тунджанска механизизирана бригада – Стара Загора, и майката на Божидар, беше организирана изненада. Мечтата на детето е била да стреля. Това беше първата му стрелба. Детето е в дневен център за деца с подобни заболявания. Целта беше ефрейторът, който служи като снайперист от Българската армия, да изненада детето, което след това стреля със спортна пушка с оптически мерник на цивилното стрелбище „Диана“ в Хасково.

Ефрейтор втори клас Крум Хаджипетков и Божидар, по време на стрелба
Фото архив на Крум Хаджипетков

На 27 октомври беше проведена стрелба на цивилното стрелбище „Диана“ в Хасково. Участва група деца, чиито родители са пожелали и одобрили това начинание. Организатор отново е ефрейтор Хаджипетков.

Децата са от Хасково, като те също са с детска церебрална парализа. Родителите им си споделят и си помагат. Надявам се повече хора от тази група да имат интерес към такива начинания и така и тези деца да получат поне малко радост в живота си, като имат възможност да стрелят, споделя ефрейтор Хаджипетков. Намерението му е било това да стане по-рано, докато времето е по-топло, но служебни ангажименти не са му позволили.

Крум Хаджипетков има и своя лична благотворителна инициатива – да помага на деца болни от детска церебрална парализа, които са в неравностойно положение спрямо своите връстници и по този начин да им достави поне мъничко радост в иначе не лекия им живот.

Идеята да заведе това дете да стреля е отдавна. Познавам майката от много години. Тя сподели, че е завела сина си в батальона в Хасково в Деня на отворени врати.

Божидар е бил много впечатлен и любознателно е разпитвал за оръжията. Снимал се е с войниците и с оръжията. Така в детето се заражда мечтата, когато порасне да стане войник, разказва ефрейтор Крум Хаджипетков.

След тази среща с армията и оръжията, детето споделя със свои връстници за това, но разбира, че не може да стане войник поради заболяването си и защото реално не може да ходи. Тогава реших, че след като той не може да стане войник, аз ще го направя войник. Мога да го заведе да стреля, да му обясня как се прави, просто да му

Супервойн сбъдна мечтата на едно дете

Под ръководството на топ снайпериста Крум Хаджипетков стреляха момчета с детска церебрална парализа

Ефрейтор втори клас Крум Хаджипетков от Отделение за управление на Първа механизизирана рота в 31-ви механизизиран батальон – Хасково, при Втора Тунджанска механизизирана бригада – Стара Загора

Фото Николета Рауговска

доставя едно малко удоволствие за рождения му ден като изненада, за което той не подозираше дори, казва още снайперистът.

Моята инициатива да помагам по някакъв начин и да зарадвам такива болни деца възникна именно с Божидар. Откакто разбра, че ще стреля и че аз ще го уча и ще го заведе на стрелбището, той започна да проявява много

негови лични инициативи. Започна да се опитва сам да ходи, колкото се може повече и на по-дълги разстояния. Опита се да се облича сам и за определено време, защото знае, че войниците са бързи. Сам си оправя дори леглото. Преди това тези начинания не ги е правил самостоятелно и за такова време, а и с такова желание.

Той казва, че иска да се на-

учи на тези порядки, защото иска да става войник и трябва да свиква с реда и дисциплината. Тоест тази инициатива за стрелбата, повлия на ка-

чеството на живот на Божидар, на неговото съзнание, на устрема му да върши повече неща самостоятелно. И това е много гравивно за детето, защото то ще му повлияе много добре, категоричен е ефрейтор Хаджипетков.

Това позитивно развитие на едно дете, от друга страна, дава допълнителна сила и желание на снайпериста от Хасково да се амбицира и да зарадва и други деца в подобно положение и с такива болести.

Воинският дълг има много лица. Помагайки на нуждаещи се, без значение на кого, това е изпълнение на воинския дълг. Той не е само да браним родината с оръжие и да пазим границите ни, но да помагаме по всякакви начини на хората.

Децата имат най-голяма нужда от нас. Щом мога да направя такова нещо за едно дете, тогава си помислих: Защо пък да не го направя за повече такива деца, споделя ефрейторът.

Страниците подготви
Венцислав ЖЕКОВ

Пръв беше в. „Българска армия“

Преди малко повече от месец разговаряхме с ефрейтор Крум Хаджипетков. Тогава не очаквахме, че той ще придобие такава известност по медиите, защото именно военният вестник го откри и го извади на показ пред читателите ни. След това всички останали медии го представиха пред своите публики. Така стана, че Крум Хаджипетков се превърна в истинска медийна звезда и това не само, че не е нещо лошо, но дори напротив, той се превърна в пример за

подражание. И това, ако не е най-добрата реклама за Българската армия, здраве му кажи!

Потърсиха ме медии от цяла България, но пръв беше вестник „Българска армия“. Затова съм изключително благодарен и признателен. У мен промяна от медийната ми известност няма. Хората искат да се снимат с мен. Моля ги да ми говорят на „ти“, говорим си като приятели, споделя ефрейтор Крум Хаджипетков.

Именно медиите превърна-

ха един на пръв поглед обикновен човек с необикновена професия в пример. Ето такива хора трябва да се показват и по-често, защото със своя личен пример те изграждат стереотипи, които след това се ползват като шаблон за поведенчески ракурси. За никого не е тайна, че т. нар. риалити звезди от различните формати по телевизите са примери за подражание. Известните винаги са били наблюдавани под лупа и са били обект на обожание.

Предаването на опыта е висша кауза

Съществува инициатива за беседи и лекции пред млади хора до около 25 г. Целта е да се даде личен пример на тези младежи. Аз мога да споделя пред тази аудитория много от моя личен опит и в армията, и извън армията. Така тези деца може да бъдат мотивирани, окуражени и напътствани, разказва ефрейтор Крум Хаджипетков.

Това може да се развие и в училищата пред ученици, деца от домове и в общо тийнейджърите. Всичко това ще бъде след разрешение от Министерството на отбраната, за да е всичко законно регламентирано и съобразно уставите и правилата.

Целта ми е доколкото мога да върхна кураж и надежда на едни такива млади хора и евентуално някои от тях и да изберат военната професия. Не е задължително да станат военни, надявам се доста от тях да го пожелаят, но важно е да станат добри млади достойни хора. Целта ми е също да ги мотивирам да постигнат правилно, казва още снайперистът от Хасково и допълва, че медийната известност му дава надежда, че благодарение и на нея младите хора ще се вслушат в съветите му. Много неща се изписиха за мен и децата сами могат да преценят дали съм човек, на когото могат да имат доверие, споделя още ефрейторът.

Баневви: Диаманти и обезкостяване

Обсебеното от кича семейство осъмна с белезници, държавата си поиска рестома за криминалната кражба от масовата приватизация

Димитър ИЛИЕВ

Всяка среща с двойката Евгения и Николай Банев ме е хвърляла в потрес. През 2002 г. не вярвах на очите си, когато чернокосата, все още секретарка, но вече официална любовница на Николай Банев – Евгения, излезе на тенис корта по бански и понеже не знаеше къде да сложи втората тенис топка, я захвърла по стар селски обичай в пазвата си – между гърдите. Вечерта Николай Банев свиреше по-скоро несръчно парчета на Франк Синатра на станалото вече легендарно бяло пиано. Години по-късно, през 2010 г., Банев се появи на празника на Земен, за да гостува на кума Димитър Барбуков, който владее града чрез тъст си и неизменен кмет Димитър Сотиров. Тогава Евгения се появи ни в клин, ни в ръкав с шармантно палто от норки. На кичозната сватба на двамата през 2006 г. пък пъ британската легенда Джо Кокър. Не били платили нито лев, защото британецът си паднал по Евгения.

Около Баневви кичът и измислените легенди винаги са в повече

Като например тази, че двамата имали толкова много коли, че Евгения си избирала в коя да се качи в зависимост от цвета на роклята си. Луксът и кичът заедно с легендите трябва да бъдат доказателство за недосегаемостта на двамата. До онзи ден, когато двамата осъмнаха с белезници на ръцете в Ница, след като българската прокуратура ги подгонил заради приватизацията на завода „Полимери“ край Девня и финансовото му обезкостяване.

„Освен за „Полимери“ Баневви се разследват за източване и фалиране на завод „Елма“ – Троян, източено преди „Полимери“, нарязано за скрап преди фалита, и за завода в Костенец, продаден на КТБ през 2012 г., обяви зам.-главният прокурор Иван Гешев. Според наблюдаващия прокурор от Специализираната прокуратура Мария Дойчева „първото обвинение за присвояване и данъчни престъпления е заради „източването“ и „обезкостяването“ на завод „Полимери“ – Девня. От него вероятно ще се нароят още дела. Тя специално уточни, че в разследването не са включени апорте, с които предприятието е придобито от Николай и Евгения Банев. Чрез апорти вноси Баневви изключиха хилядите миноритарни държатели на акции чрез бонусите от масовата приватизация. Прокуратурата твърди, че общият размер на присвоеното имущество е над 1,5 млн. лв., а нанесените щети на фиска са за над 500 000 лв.

МВР пусна стряскащи снимки на лукса, в който живеят фамилията Баневви.

Николай Банев е класическият пример за комсомолец, който успява чрез финансови врътки да придобие милиони

Твърди, че е започнал да трупа капитал с 2,40 лв. в джоба през 1988 г. По схемата, по която братята Домусчиева казват, че са започнали бизнеса със сергия на пазара „Илиянци“, а фармацевтичният бос Огнян Донеv – внос на близалки от Турция. Има и малки разлики, защото бащата на Банев е признат за „най-младия активен борец против фашизма и капитализма“ като 14-годишен ятак преди 9 септември 1944 г., а майката оргсекретар на ОК на БКП в Хасково. Така Банев резонно става инструктор а после секретар в орготдела на ОК на ДКМС в Хасково, за да достигне до ЦК на ДКМС. След 1989 г. започва охранителен бизнес, като съдружник са му Росен Араклиев, син на командира на партизанския отряд „Асен Златаров“ Иван Араклиев и полковник Костадинов. Оттам е абривиатурата АКБ – Араклиев, Костадинов и Банев.

През 1996 г. взема заем от 3,5 млн. щатски долара от чешката „Форестинвест“ и участва с масовата приватизация посредством фирмата си АКБ „Форес“. Машабна рекламна кампания обещава лихви от 40 на сто, което подвежда 124 хил. българи, които поверяват на АКБ „Форес“ СОЦИАЛЕН бонусите си книжки. Набраният капитал е 2,7 млн. лв. АКБ печели дялове в над 30 предприятия. Чехите от „Форесинвест“, които дават част от името и авторитета на приватизатора, никога не си връщат заема.

През 2000 г. купува за 70 хил. щатски долара комплекс „Каваци“ и къмпингите „Градина“, „Каваци“, „Златна рибка“, „Веселие“ и „Черноморец“, резиденция Созопол

и ресторантите „Винарска изба“ „Механа“ и „Хоризонт“ в Созопол. През 2003 г. Банев придобива вестник „Кеш“.

Към 2016 г. Николай Банев е мажоритарен собственик на ФИК АКБ „Форес“ ХАД. Холдинговото акционерно дружество към този момент притежава акции в около 100 компании от целия спектър на икономиката – тежка промишленост, лека промишленост, услуги, обслужващ сектор и др. Николай Банев участва като собственик във: АКБ „Форес“, „Химинвест“, АКБ „Индустрия“ и АКБ „Консорциум“. В управлението е на Голф-хотели „Иракли“, „Форест грийн“ ХАД, „Блясък“, „Елматех“, „Елма Електромотори“, Сдружение „Тенис клуб Русалка“, Туристически холдинг „Русалка Холидейз“, „Ер Слайд“, „Хелио-турс“, Сдружение „Голф клуб „Иракли“, „Костенец – ХХИ“, „Полимери“, Топлофикация „Казанлък“, Европейска корпорация за ефективно развитие „Полхим“ – България, и „Тежка механизация“.

Почти всички предприятия и курорти, до които се е докоснал

Банев, са ликвидирани и нарязани на скрап.

От някогашната империя на АКБ „Форес“ с дялове в над 130 предприятия, не е останало почти нищо

Фамилията загуби много от знаковите си бизнеси в туризма. Дори за „Русалка“ държавата води дела, за да си върне 300 дка гори. Териториите им в индустрията също бяха сериозно свити след поредицата съдебни искове, които заведоха банки за фалит на някои от предприятията. В авиокомпания „Виктория“ Банев си партнираше с друг издирван от прокуратурата Ветко Арабаджиев. Двамата се скараха за самолет, който накрая отиде в ръцете на Арабаджиев. В международното разследването „Панама пейпърс“ Баневви се оказаха най-богатите от малкото българи, които кътат авоари в офшорната зона на американския континент.

Банев е подсъдим в десетки дела за умишлен банкрут на над 100 приватизирани предпри-

тия, срещу него има заведени и десетки граждански искове от жители на Созопол за узурпиране на частно имущество и неправомерното му използване. Водят се съдебни дела и за неизплатени заплати на работници и служители в многобройните му фирми. Бившият комсомолец обаче ревново инвестира в злато, диаманти и безмислен кич състояние, което се оценява на повече от 1 млрд. лв., разпределено в ценни книжа, акции, съучастия, недвижими имоти и др.

Най-скандални все пак си остават приватизацията и последващата участ на завода „Полимери“ АД край Девня. Той бе приватизиран през 1998 г. Дружеството спря работа през 2010 г., през 2013 г. бе обявено в несъстоятелност. След това бе разкостено, а в двора му останаха цистерни с опасни вещества, за които трябваше да се погрижи държавата. През 2017 г. съдът окончателно потвърди, че трябва да бъдат изплатени и заплати на прецакани работници, които са останали с неизплатени възнаграждения. Накрая плодвдиската фирма „Хъс“, която се занимава с търговия с метали, закупи активи на предприятието за сумата от 14,5 млн. лв.

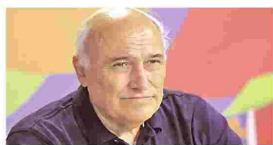
Напук на скандалите около Баневви двойката очевидно се смята за незаемим капитал за България и вдига скандали, когато им откажат искани кредити в размер на милиони лева.

Всъщност ударът на прокуратурата бе предизвестен, след като през 2016 г. Николай Банев се кандидатира неуспешно за президент, като получи на първия тур едва 4196 гласа, или 0,11% от вота на избирателите.

Делото за „Полимери“ – Девня, и обвиненията за пране на пари, присвояване и данъчни измами тепърва ще доведат до нови разследвания и дела, казват от Специализираната прокуратура.

Общият размер на присвоеното имущество от завод „Полимери“ е над 1,5 милиона лева, а нанесените щети на фиска са за над 500 000 лева според обвинението.

Костагун ФИЛИПОВ

Скопие, Скопие, мой малък Лондон...

Четиринадесетата световна среща на българските медии се провежда в македонската столица

служинаж в полза на политическата каста

даваха богат набор от примери, които колегите можеха да обсъждат, за да стигнат до истината.

Веднага уточнявам, че 14-ата среща не беше среща за Македония. Даже на някои подмятания от местни колеги, че дебатът за ситуацията в страната и за професионалната подмяна не се е задълбочил достатъчно, отговорих, че не е необходимо. Македонската столица е просто домакин след Чикаго, Амстердам, Прага, Мадрид... И фактът, че македонската действителност поднася факти за дискусия, не означава, че срещата на българските медии трябва да се фокусира изцяло върху тях. Да, да ги ползва като примери за по-общия смисъл на професията на журналистите, за устойчивостта на тяхната професионална позиция, за избора от коя страна на барикадата да стоят – тази на истината или онази на манипулацията, пропагандата и слугуването на лични,

партийни, властови и корпоративни интереси

Както и направи. Но фокусът си беше на друго, съвсем точно място.

Изкушавам се да поздравя организаторите за това, че с тактичност и деликатност преодоляха няколкото клопки, които волно или неволно местните хора бяха поставили пред тях. Което пък показва, че, позволете да се изразя грубо, колкото и договори да подписваме с тях, старата инерция да са прекалено подозрителни и преднамерено провокативни към българите, отиващи по някакъв повод в Македония, все още действа. – на крака ти идват представители на български медии от света, правят дискусия

някаква, а ние, какво, да им поставим червени пътеки ли... И генералният директор на БТА Максим Минчев бе подложен на разтакавания, дори, докато намери подходящата зала... Там не могло, другаде не бивало, да сме проявили разбиране за ситуацията. Да, това го слушам десетилетия,

Все ние да проявяваме разбиране за техните ситуация и проблеми

Ами те не свършват. Нещо подобно се опитам да кажа и в едно от изказванията си – да нямаме никакво притеснение, че тъкмо сега, в този важен за македонците политически момент, ние си правим професионалната дискусия в Скопие. Откакто се занимавам с Македония, при тях винаги има някаква остра политическа драма, в повечето случаи дошла от нищото, при тях винаги или в повечето случаи парата отива в свирката, при тях винаги и най-малкото напрежение е предизвикано от интригите на Великите сили, които, незнайно защо, са концентрирали вниманието си в малката държавица около двата бряга на Вардар...

Така че, спокойно, дайте да си вършим работата. И затова е правилно решението на БТА този път да наруши традицията си да кани политици на откриването на срещата. Това осигури спокойствие на дискусията, пък и не вярвам някой да се засегна дълбоко от отсъствието на политическите „фаци“ (лица), както в Македония наричат понякога своите хора от властта.

В крайна сметка откриването на срещата стана в залата на МАНУ – Македонската академия на науките и уметностите (изкуствата). Призна-

вам си, малко се стписахме с някои колеги – та, МАНУ е тъкмо онази структура, която предоставя научната „аргументация“ на македонизма, построен на антибългарска основа. Какво търсим там, е, намерихме го. Една солидна зала, строена по тоталитарен тертип, една хубава приятелска атмосфера, едни честни и умни думи при откриването от академик Антон Дончев и от неговия македонски колега, подпредседа-

теля на МАНУ, големият писател, албанецът Луан Старова, съдържано и колегиално приветствие от директора на МИА Драган Антоновски. И накрая, един миниконцерт на двамата велики музиканти – китаристът Влатко Стефановски и нашият Теодоси Спасов, свързани отдавна в здраво лично и професионално приятелство. Тези двамата, където и да ги пуснеш да свирят заедно, ще накарат всеки да забрави за подялба, за разделение, за омраза или злост, за граници и визии, пък и за политики, които служат на неверни каузи. Толкова са хармонични в изпълненията си, че в един момент се питаш кой от тях идва от София, и кой живее в Скопие. И обратното...

За финал ще използвам думите на Максим Минчев при закриването, споменавайки история, която не съм знаел. Вървейки през града към сградата на МАНУ, Максим видял как от една скъпа кола слезъл възрастен мъж и се хвърлил в прегръдките на академик Антон Дончев. Македонският му колега академик Георги Старделов... Двамата академици с радост споделили, че се познават от ... осемдесет години. Как така? Ами така, и двамата били членове на някаква група талантливи деца от България и Македония, събрано заедно в началото на 40-те години на миналия век. Знаете какъв период бе това... В потвърждение академик Дончев подкажа, че малкият Георги бил по-добър декламатор от него, но че пък той, като по-едър, го качвал на масата, за да рецитира... Да съм жив и здрав и ако Антон Дончев би се съгласил, че проуча тази история и ще я разкажа...

Иначе Скопие, Скопие, мой малък Лондон...

Скопие-София

Чувал съм тези приказки за Скопие като за един „малък Лондон“. Произнесени гордо, със замах и... с „аргументи“. Първо, характерните за Лондон двуетажни автобуси ги имаме, въпреки и китайско производство и малко тесни... Второ, в английската столица има ли Музей на вощните фигури на мадам Тисо? И ние си имаме такъв – на левия бряг на Вардар е Музеят на революционната борба с всички вощни фигури на героите ни. Е, има някои малки, но съществени разлики между двата музея. В скопския не можеш да влезеш индивидуално, трябва да си в група и придружаван от водач, който, хем ще разказва за обектите, хем повече ще внимава да не се отдели от групата. Да не говорим, че всички вощни статуи са на герои, които ние, българите, смятаме за неотделима и славна страница от националната ни история... И трето, р. Темза в Лондон плавателна ли е? Е, и нашият Вардар е такъв с 3-те галери, поставени с проекта „Скопие 2014“. Пък аз казвам, вярно, красиви са, но е вярно и че са пълна бутафория, защото задачата им не е да порят вълните на реката, която по тези места никак не става за корабоплаване, а да обслужват клиентите на ресторантите и кафенетата, в които превърнаха палубите и трюмовете след застопоряване върху бетонни площадки във водата. Имаше и 4-ти „аргумент“ – „панорамското тркало“, както в Скопие наричат Виенското колело, което трябва да се издигне над Вардар, стъпило върху двата ѝ бряга. Щяло да прилича на лондонското. Слава Богу, новите власти в Македония спряха проекта и сега бетонните основи на „Окоото“ стърчат грозно над реката да напомнят за цялата преднамереност, фалш и подражание на всичко, което проектят „Скопие–2014“ представляваше.

И тъкмо тук, в този „малък Лондон“, за 14-и път се събраха на традиционната си световна среща български медии. Присъствах за първи път, поканен вероятно заради дългогодишното си кореспонденстване в Скопие на български медии и като човек, който може да помогне на колегите по-добре да асимилират ситуацията в Македония. Главната заслуга преди всичко за точния избор на темата на срещата, както и на отделните панели е на колегите от БТА „Медии и памет“ – под такова мото преминаха 3-те дни на оживени дискусии и дори сблъсък на мнения, което пък оцвети атмосферата на срещата, направи я полезна дори и за хора като по-възрастните участници, видели какво ли не в занаята... Не си представях теми като „Различните лица на патриотизма“, „Бизнес и национален дълг“, „Журналистиката срещу пропагандата“, „Медии, образование, дълг“ и другите акценти на панелите да звучат по-автентично и аргументирано на друго място освен в Скопие. Още повече че конкретната политическа ситуация в Македония, злоупотребата с медийните монополи и собственост, политиката на подмяна на историята и разбирането за патриотизма, нарушаването на професионалните журналистически стандарти, откриването

При отлична организация в 61-ва Стрямска бригада се проведе състезанието по военноприложни спортове „Рейнджър-18“ във връзка с празника на Сухопътните войски – 19 ноември, и под егидата на инициативата на Министерството на отбраната „Бъди войник“

Последният стартирал отбор финишира в района на автодром „Иганово“ около 15,00 ч. След него бавно премина медицинският автомобил. Даден бе краят на започналото в 9,00 ч на учебен полигон „Анево“ състезание по военноприложни спортове „Рейнджър-18“.

Тази надпревара, както обявя заместник-командирът на 61-ва Стрямска механизирани бригада полковник Станимир Христов, се проведе за четвърта поредна година. И в предишните години състезанието е било във връзка с празника на Сухопътните войски – 19 ноември, но сега бе и под егидата на инициативата на Министерството на отбраната „Бъди войник“ с цел популяризирането на Българската армия.

Състезаваха се

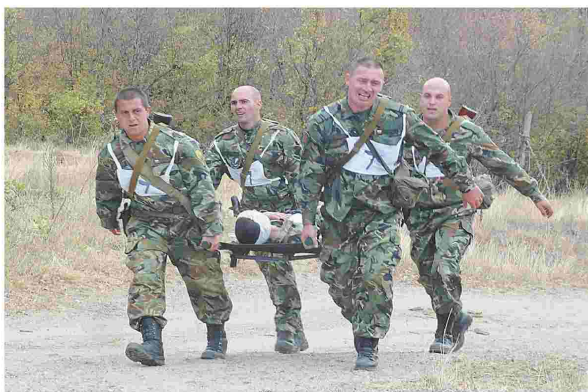
11 отбора от формированията и щаба на бригадата.

Изискването към тимовете бе те да са от 5 военносслужещи в състав – един офицер, един сержант и трима

войници, като един от участниците е жена.

На всеки елемент от състезанието имаше съдия и квестори, които следяха за правилното изпълнение на упражненията.

Главен съдия бе главният сержант на бригадата старшина Дамян Пеневски. Под него-

Победителите от отбора на 1-ви механизирани батальон

Трудно тра силни мъже

то ръководство комисията от главни сержанти на формираната работеше прецизно по резултатите. Зависимост от това, дали правилно или неправилно се изпълняваха задачите, се начисляваха наказателни точки, намаляваха се или се прибавяха допълнителни минути. Едно от „наказанията“ бе правене на лицеви опори от състезателите, а така се губеше и време. Въобще трябваше да си поне главен сержант на формирование, за да се справиш със сложните пресмятания. Накрая се оказа, че само

секунди прегрешиха класирането

на отборите.

Победител стана тимът на 1-ви механизирани батальон. Всъщност победители бяха всички участници, защото те се справиха с разнообразни задачи по тежкото планинско трасе, и то при силен насрещен вятър. Не могат да бъдат представени всички военносслужещи,

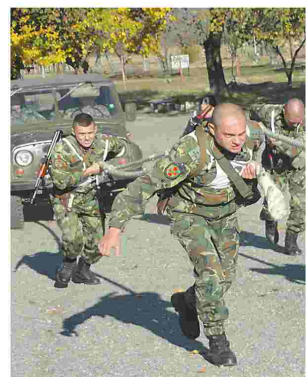
участвали в тежкото състезание по военноприложни спортове „Рейнджър-18“. Но всички от тях заслужават признание за това, което извършиха.

Отборът на батальона ISTAR бе воден от лейтенант Тенчо Каранев. Завършил е НВУ „Васил Левски“ през 2017 г. Една година е служил в 42-ри механизирани батальон в Ямбол и от три

месеца е в батальон ISTAR на 61-ва бригада в Казанлък. Тренира смесени бойни изкуства. Респектиращи са постиженията му – в полутежка категория два пъти е бил втори в света и още два пъти е завършвал трети на европейски първенства. А колко са републиканските му титли? Затрудни се да ги изброя, може би колкото са били и участията му – 7 или 8. Но от две години не се състезава, тъй като е трябвало да завърши военното си образование. Понякога помага на своя треньор в родния му град Казанлък, като води тренировките в клуба по смесени бойни изкуства „Аргос MMA“. Преди да се посвети на бойните изкуства е тренирал футбол. Сгоден е и с приятелката си Виктория живеят на семейни начала.

Състезанието ми хареса, бе достатъчно тежко с оглед на подготовката. Включваше

елементи, изискващи различни качества

Призборите

Първо място – отборът на 1-ви механизирани батальон (Време 51,00 мин) в състав: лейтенант Калоян Цветков, младши сержант Ганчо Петров, ефрейтор Цветан Джорев, ефрейтор Таня Черкезова и редник Анатоли Божинов.

Командир на батальона подполковник Станислав Малешков.

Второ място – отборът на 3-ти механизирани батальон (Време 53 мин и 20 сек) в състав: лейтенант Кристиан Генов, младши сержант Цветко Костадинов, ефрейтор Георги Тодоров, редник Геновеца Димова и редник Георги Минков. Командир на батальона подполковник Митко Балтов.

Трето място – отборът на батальон ISTAR (Време: 53 мин и 23 сек) в състав: лейтенант Тенчо Каранев, младши сержант Тотю Христов, младши сержант Жанета Георгиева, ефрейтор Димитър Георгиев и редник Николай Иванов. Командир на батальона подполковник Десислав Иванов.

се за и жени

на военнослужещите. Доволен съм от отбора. Всеки от тях показва своя максимум повече, отколкото даваше при подготовката. Да, трудно бе, но трудното не би трябвало да ни спира, общи лейтенант Тенчо Каранев.

В състава на отбора на батальон ISTAR бе и младши сержант Жанета Георгиева. Незабравима бе нейната голяма емоция след отличната си стрелба. Станала е войник през 2008 г. и след това е повишена в сержантско звание. Посочи, че не пропуска и ден, в който да не бяга от 3 до 6 км. Без притеснение каза, че може веднага да мине отново по трасето, но... без оръжие.

От същия тим бе и снайперистът редник Николай Иванов. Сподели, че поради силния вятър най-много го е забавило поставянето на облеклото за ЯХБЗ. И философски отбеляза, че състезанието е могло да бъде и по-трудно, и по-лесно. Но щом стана въпрос за облекла, как не се намери и един военнослужещ, който да сподели, че е доволен от качеството на сегашната униформа в армията. А може би пък изискванията им

вече са повишени?

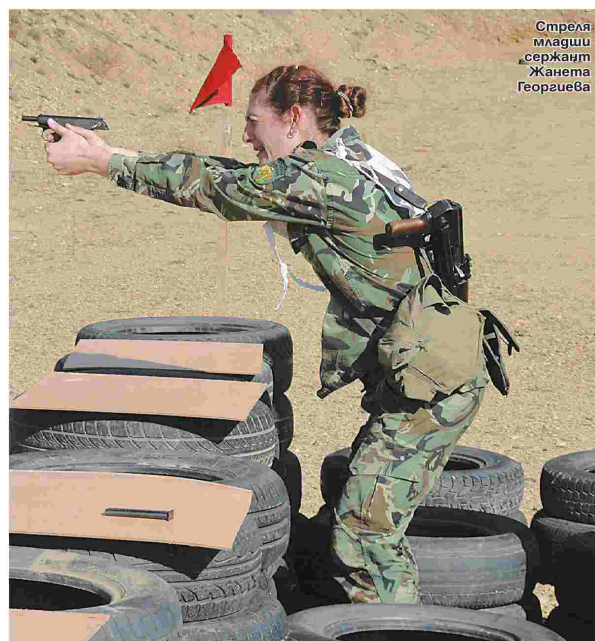
Капитан на отбора на 1-ви механизирани батальон бе лейтенант Калоян Цветков. Завършил е НВУ „Васил Левски“ през 2017 г. със специалност „Мотопехотни и танкови войски“ и е назначен за командир на механизирани взвод. Занимава се с най-различни спортове. Но поддържа формата си най-вече с фитнес и бягане на дълги разстояния. В Габрово е участвал в състезанието Commando Challenge-18 с други военнослужещи от бригадата и са се класирали трети. А за „Рейнджър-18“ са се подготвяли около седмица, което предвид другите дейности приема за нормално. Тренирали са всеки един от елементите и са провели две стрелби. Бе категоричен – всички сме добре физически и не беше трудно да се подготвим.

Командирът на отделение младши сержант Танчо Петров от същия отбор изказа своето

заговорство от постигнатото

Отчете, че са подценили издърпането на джипа, изглеждало е лесно и са дали всичко от себе си. Но този първи елемент на състезанието им е отнел доста усилия и след това е трябвало по време по маршрута да се възстановяват. Трябвало е според него да дърпат джипа по-бавно и да запазят силите си, защото на това учебно място не се печели много време.

Ефрейтор Таня Черкезова от този тим на 1-ви батальон също е командир на отделение. В армията е от 2005 г. Не крие, че теренът наистина е бил труден, особено след изтощението от дърпането на УАЗ-ката. Преди години е участвала в много състезания по лека атлетика и футбол. Сега отделям време предимно за фитнес, тъй като

Стреля
младши
сержант
Жанета
Георгиева

годините ми напредват, а и родителите трябва да си гледат семействата, с усмивка обясни ефрейтор Таня Черкезова.

Друг член на отбора е снайперистът редник Анатоли Божинов. Тренирал е различни спортове, сега набляга повече на бойните. Съвсем наскоро е участвал в най-голямото досега международно състезание по стрелковия спорт Т-Клас. Участвал е също на състезания по дуелна и шафетна стрелба, на военен трибой, в преходи по 40 км и на много други изпитания. Има 4 мисии в Афганистан.

Ефрейтор Цветан Джорев от същия отбор е от 14 г. военнослужещ. Мерил е сили в

състезания по военен трибой и по динамична стрелба. Играе футбол и е централен защитник в „Металик“ – Сопот. Лаконично заключи – за мен нямаше трудности, хванахме едно темпо и завършихме с него.

Заместник-командирът по логистичното осигуряване на артилерийския дивизион майор Стефан Проданов бе капитан на тима на формираните. Зад гърба му са десетки състезания, тъй като е бил физкультурник на 61-ва бригада. Сега води младите и им показва пътя към успеха. Участвам, но, изглежда, желанието ми е по-силно от възможностите, отбелязва шеговито майорът. Все пак отборът му зае престижното шесто място.

Превърнахте това състезание в един празник. Близки са резултатите на отборите. Благодаря ви за старанието, за участието в „Рейнджър-18“ в навечерието на празника на Сухопътните войски, благодаря на организаторите, на командирите, които подготвиха това състезание. С тези думи командирът на 61-ва Стрелска механизирани бригада бригаден генерал Пламен Йорданов закри оспорваната надпревара.

Страниците подготви
Цончо ДРАГАНСКИ, фото авторът

Учебни места

- № 1 – Теглене на аварийна машина
- № 2 – Натоварване на боеприпаси и материални средства на ТАПП
- № 3 – Евакуация на ранен от купола на БМП-1
- № 4 – Допълняване на боекомплекта с боеприпаси с преминаване през бойното поле
- № 5 – Хвърляне на ръчна граната
- № 6 – Пренасяне на туби с горюхо по разрушен мост
- № 7 – Преминаване на заразен участък и евакуация на пострадал от горяща сграда
- № 8 – Сглобяване и стрелба с автомат „Калашников“
- № 9 – Сглобяване и стрелба с пистолет „Макаров“
- № 10 – Попадане на патрул на импровизирано взривно устройство

Бомбите наг София

Как топ полицаят Праматаров разгневи Рузвелт

„Хората тичаха по улиците в паника. Стигнах Вършица. Едва слазохме всички в скривалището под кооперацията, когато започнаха страшни гърмежи. Агът продължи цял час, а отбой се даде чак след два часа. Към един часа, когато всичко бе утихло, ние с германката Магер и семейството на румънския военен аташе влязохме в апартамента на мама, за да се постолим. Дойдоха хора от войн и казаха, че кварталите около зоологическата градина и германската легация са съсипани.“

Това пише в дневника си Кита Филова, съпруга на Богдан Филев – министър-председател и регент, за зловещия 10 януари 1944 г., когато България преживява най-страшната бомбардировка от авиацията на англо-американските съюзнически сили. Дневникът е представен като веществен доказателство пред Гърви състав на Народния съд, тъй като едно от обвиненията срещу Филев е за обявяване на „символичната“ война на срещу САЩ и Великобритания. Намерената наскоро авиационна бомба беше именно в квартала на Филова. Тя напомни за онези кошмарни дни и нощи.

„По булевард „Фердинанд“ кооперациите са полуразрушени. Улица „Венеция“ е цялата затрупана. Убити, ранени и затрупани са голям брой хора. Обадих се на Богдан в регентството. Той бил жив и здрав, но и там имало паднали бомби около „Св. София“ и „Александър Невски“. Какво безбожие! Културните англичани! Набожните американци!“, пише още Филова в дневника си, цитиран от Иван Пауновски в книгата му „Възмездие“ (Изд. „Г. Бакалов“, Варна, 1982 г.) Ново „зловещо чудо“ върхилото оцеляло в 21 ч и продължава два часа. На разсъмване г-жа Филова потегля за Чамкория...

Това не е първата бомбардировка. Своя дял в „символичната война“ англо-американските ВВС дават още на 14 ноември 1943 г., и то не според легендата, че „ходили до Пловдив да бяга по рафинерите

„Културните англичани и набожните американци“ еринаха столицата, пише съпругата на премиера Филев

и над нас хвърляли само „артистични“ им бомби“.

Ударът е целенасочен

по маршрута Тирана–Охрид–Велес–Кочани–Дупница–Самков–София. Според протоколите от Народния съд, цитирани от Пауновски, на регента Филев е докладвано, че е извършен от 96 бомбардировача и 60 изстребителя. Над София паднали 190 бомби, от които половината със закъснителни. Убити са 56 човека, тежко ранени – 26, по-леко – 57. Разрушени са 24 къщи, а 108 станали необитаеми. Второто нападение е на 24 ноември с 80 бомбардировача и 40 изстребителя, третото – на 10 декември. Следва ново на 20 декември. 10 януари не е и последният кошмар. Следват нови през март и април... В неравната битка в небето загиват храбри български пилоти.

Според г-жа Филова – „културните“ англичани и „набожните“ американци ни върхилат, защото сме слаби и беззащитни. Това е така. Германски ВВС у нас няма въпреки уверенията на Филев, че немците ще ни защитят. Обяснението със „символичната“ война на България срещу САЩ и Вели-

кобритания също е вярно. Но трагедията е предизвикана няколко години по-рано. Като главен неин сценарист и режисьор Господин Гочев посочва началника на отделение „Б“ в Държавна сигурност при Дирекцията на полицията Андрей Праматаров. (Господин Гочев, „Бюро д-р Делиус“, Военно издателство, 1966 г.) Според него още през 1940 г. агенти на Праматаров проникват в английското посолство, изнасят и преснемат важни документи и задигат шифър, който е предаден на Абвера. Гочев сочи Праматаров като

най-доверения човек

у нас на шефа на Абвера в София майор Ото Вагнер – д-р Делиус. „Месец преди да бъдат скъсани дипломатическите отношения между Англия и България, Праматаров извърши друга провокация, пише Гочев. Негови хора спряха експреса близо до турската граница и арестуваха майор Гриниуч, английски подкапитан, служител в легацията. Докараха го в София при Праматаров и обискираха багажа му, но не намериха нищо интересно. След това предадоха Гриниуч на Делиус. Протестите на англичаните нищо не помогнаха,

Андрей Праматаров, който разгневи дори Белия дом

дори цар Борис, който все още кокетираше с Англия, не можа да противодейства...

Няма как всички тези „черни точки“ да не са отбелязани в Лондон, който по това време е под тежки германски бомбардировки и е твърде чувствителен към всяка немска провокация и нейните извършители. Взривните устройства, поставени в багажа на заминаващата си на 10 март 1941 г. английска мисия вече са откровена война, негласно обявена далеч преди 13 декември, когато е гласувана с овации от нашите депутати. Гочев сочи като диригент на операцията Праматаров, но либретото е написано от Делиус. Бомбите избухват в истанбулския хотел „Пера Палас“ и убиват на място британски офицер и секретарка

София след поредния удар на съюзническите ВВС
Фото
„Изгубената България“

в легацията и записват

новата „черна точка“

А американците? Нали за тях не сме представлявали интерес, както и целите Балкани. Докато британците искали десантът да е в Гърция, Вашингтон държал на Западна Европа. Тук Праматаров е настъпил лични интереси, и то на самия президент Рузвелт. Според доклад от разузнаването до началника на ГЩ генерал Лукаш, Праматаров е направил опит за кражба на секретните кодове от касата на американското посолство. Това е изложено в

секретна шифрограма

от 2 декември 1941 г. до президента Рузвелт. Този път Праматаров се надценява. Посланик Ърл не е обикновен дипломатически чиновник. Бил е губернатор на Пенсилвания, кандидат за президент на САЩ. В София е като личен представител на Рузвелт за Балканите. Той започва сложна игра, която не допуска промъкване в мисията. В шифрограмата посланикът е категоричен, че българската власт е непочтена към неговата страна и иска разрешение от президента да се яви пред цар Борис и да заяви скъсване на дипломатическите отношения. Вихрушката на събитията го изпреварва. На 8 декември 1941 г. японците атакуват Търл Харбър, САЩ влизат във войната и въобще не им е до България. Но в Пентагона и в Ленгли черната точка е записана. Идва и 13 декември, по радиото еква шлагерът „И ний ще литнем срещу Англия...“ После долитат бомбардировачите...

Страницата подготви
Добромир ПЕЛОВ

Праматаров се опитва да избяга на 9 септември 1944 г., но е заловен и съден. Заменя цялата си агентурна информация и картотека срещу живота си и 20-годишна присъда. Легендите сочат Никола Гешеф за тополищай № 1. Всъщност такъв е Праматаров. Винаги в сянка, реално той разкрива дейността на генерал Владимир Заимов. Негово дело, съвместно с Делиус, е разгромът на разузнавателните групи „Алфа“ и „Боевой“. Агентите му, работещи по американски и английски линия, са „консервирани“, а след речта на Чърчил във Фултън през 1945 г., ударила камбаната на Студената война, са активирани в служба на новата власт.

Последната канка

След Сталинград и Курск през втория фронт има само един въпрос – къде да бъде извършен десантът. Британците държат на Балканите. Те подпомагат партизанските движения тук, имат свои военни мисии. Надделяват американците с гебаркирането във Франция. Но разпределението на следвоенното влияние все още не е решено. До Ялта и прословутата салфетка. Където Чърчил категорично държал за Гърция и доста силно – за Югославия. България оставил на Сталин, защото „ненавиждал варварски страни, където също като нацистите разстрелват

военнопленници...“

Мотив за това му дава съгласието на майор Франк Томпсън. Томпсън загива едва 24-годишен, вече майор от Британската армия. Роден в Индия, който тогава е британска, завършил Оксфордския университет, знаещ няколко езика, първо служи в Африка, след това командва десантна част в Сицилия. Владеенето на славянски езици, сред които и българския, определят следващата му мисия. Спуснат е с парашут в Югославия на 25 януари 1944 г. и се вклучва в британската военна мисия с командир майор Мостин Дейвис. След гибелта

на Дейвис, обособява отделна мисия Claridges в състав: майор Франк Томпсън, сержант Кенет

Майор Франк Томпсън при партизаните на Славчо Трънски

Скот, сержант Джон Уокър и сержант Ник Мървин (Монро), която е ръководена от Щаба за специални операции в Каиро и действа с партизаните на Славчо Трънски. През май 1944 г. заедно с Втората софийска партизанска бригада британците достигат Стара планина.

На 23 май 1944 г. бригадата води битка при с. Батулия. Майор Франк Томпсън е ранен и заловен след драматични опити да намери връзка с групи партизански части. Разпитват го капитан Йонко Йолов и гр. офицери от РО. Той заявява името и личния си номер като британски

офицер. Тъй като България е във война с Великобритания, следва да бъде третиран като военнопленник, също като английските и американските пилоти, съблени над страната. Пароцията на незаконен военен съд не признава Томпсън за военнопленник, защото трябвало да защита живота му и да го изпрати в лагера край Шумен. На 10 юни 1944 г. демонстративно го разстрелват в местността „Калето“ край с. Литакново заедно с партизанина Лазар Атанасов и атака Христо Гурбов. Казват, че „това варварство“ Чърчил приел като национална обидна и лична болка...

Майор Томпсън, Чърчил и салфетката

Военният министър капитан Константин Никифоров

Войната на капитаните

133 години от Сръбско-българската война

Вестта за Съединението на България на 6 септември 1885 г., или както го наричат тогава „Пловдивският преврат“, е посрещната в Белград като гръм от ясно небе. Тя предизвиква у сърбите завист, алчност и страх от българското надмощие. Сръбският крал, който в момента е в чужбина, веднага тръгва обратно към Сърбия, но по пътя се отбива във Виена, за да се посветва с австрийските политически мъже и с великите сили. На 8 септември се прибира в Белград, а на 9-и свиква министрите си на съвещание. Това научаваме от „Историята на Сръбско-българската война“ на изтъкнатия наш военен изследовател генерал Йордан Венедиков.

При посещението си във Виена кралят преду-

предил великите сили, че Сърбия ще се надигне с оръжие в ръка, ако те не внушат на България уважение към Берлинския договор. Пред министрите си той казва: „Общото ми впечатление е, че великите сили не знаят какво трябва да правят. Те не желаят усложнения. Ние трябва под претекста за спазването на договора да браним своите държавни и национални интереси, па да става каквото ще.“

На това съвещание сръбският крал говори така убедително, решително и патриотично, че министрите, които не виждат друг изход, одобряват неговото решение. А решението е – война с България. Още на това съвещание се подготвят заповедите за мобилизацията и документите за сключване на заем, който

Обяд на фронта

кралят преди това е подготвил във Виена.

Докато сърбите трескаво се съсредоточават войска срещу България, българите, без да подозират опасността, с още по-голяма енергия се готвят да дадат отпор на Турция. При обявяване на мобилизацията за защита на Съединението България разполага с 66

000-на войска, съставена от войници със солидна военна подготовка.

Върховното командване в България е в ръцете

на княза. Той командва армията чрез генералния щаб. Всички останали войски и военни учреждения се управляват чрез

военното министерство. Отговорностите в българската армия са ясно определени. Щабът на армията командва източния корпус в Южна България, западния в Софийска област и северния (Видинския) отряд. Всичко военно в тила на армията е подчинено на военния министър капитан Константин Никифоров. Тогава българската армия е още толкова млада, че най-високото звание е капитан. Затова и войната е наречена „Войната на капитаните“.

В Сърбия върховното командване е също в ръцете на краля. Но той управлява армията и военното ведомство чрез военния министър, който е началник на Щаба и на двете сръбски армии – Тимошка и Нишавска. Според Венедиков това събиране „три в едно“ на най-важните длъжности са причина за поражението на сърбите във войната.

Според сведенията от това време числеността на мобилизираната българска войска заедно с опълчението е не повече от 110 хиляди души. А броят на мобилизираните сръбски войски, без жандармерията, възлиза на около 72 000 души.

В навечерието на войната разположението на сръбските войски им дава предимства. Стратегическите те стоят по-добре от българските. Но според Венедиков има още два фактора, които наклоняват везните на победата на едната или на другата страна – изкуството и енергията.

Страницата подготви
Михаил ГРИГОРОВ

Вероломното нападение

В политическо отношение Сърбия също е поставена по-добре от България. Международното положение, което се е развинуло в резултат на Пловдивския преврат в навечерието на Сръбско-българската война се избистря. Великите сили полагат много усилия да локализируют войната и успяват. Румъния запазва благосклонен неутралитет по отношение на България. Между Австрия и Сърбия съществува тайно споразумение, което гарантира на сърбите териториалната цялост независимо от изхода на войната. Остава само Турция, която, като че ли има най-голямо право да се намеси в тази война. Австрия обаче в навечерието на войната склонява Русия, Италия и Германия да направят общи постъпки в Цариград, за да отклонят султана от намерението да защити България като неин съюзник.

На 3 октомври 1885 г. Русия, Австрия и Германия свикват в Цариград конференция, която има за цел да убеди България да се оттегли от Румелия. Само Англия отказва да участва в конференцията, защото

не желае да бъде гадена възможност на Турция от страна на Европа за намеса в България. На 23 октомври конференцията започва. Руският посланик Нелизов много активно порицава българите и настоява за енергичната намеса на Турция. Най-явният ни защитник е английският посланик. На българите симпатизира и италианският посланик. В крайна сметка Цариградската конференция не успява да върне „Статуквото“ и признава Съединението.

Крал Милан обаче губи търпение още в началото на конференцията и сръ-

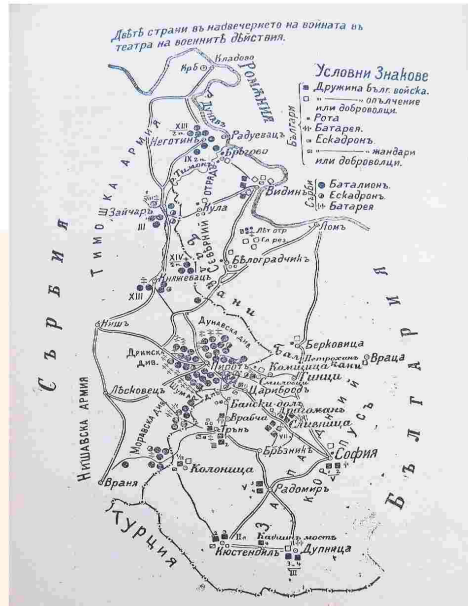
бите започват да търсят повод за войната. Нападат границата и българските погранични постове, но българите имат заповед да запазят спокойствие. На 1 ноември българското търпение се изчерпва и при Власина нашите погранични войски отговарят достойно на нападението. Сърбите използват случая, за да обявят война.

Войната е обявена на 2 ноември по стар стил. В манифеста на крал Милан като причина за войната се изтъква, че нарушаването на Берлинския договор от българите застрашава

Карта на разположението на българските и сръбските войски в навечерието на войната

Отстъплението на сърбите

равновесието на Балканския полуостров. Освен това сърбите са крайно недоволни от митническите мерки, които Княжество България въвежда спрямо Сърбия. В манифеста става дума и за някакво незаконно отнемане на Брегово от Сърбия от гледна точка на международното право. Друга много подчертана в манифеста причина е, че България приема на своя територия и под своя защита сръбски въстания.

В манифеста, с който българският княз Александър обявява участието на България във войната, се

казва, че „Правителството на съседния нам братски народ, водено от лични и егоистични цели и желание да осуети свящото дело – Съединението на българския народ в едно цяло, без всякакъв законен и справедлив повод, е обявило война на българската държава и е издало заповед за нахлуване на войските си в земията ни.“

С голямо прискърбие ние чуваме тази печална вест, защото никога не вярвахме, че нашите еднокръвни и еднородни братя ще вдигнат ръка и ще започнат една братоубийствена война в тези трудни времена, през които преминават малките държави на Балканския полуостров, и така безочовечно и безразсъдно да се отнесат към своите съседи, които, без да причиняват някому вреда, работят и се борят за едно благородно, справедливо и чисто дело“. Манифестът е издаден на 2 ноември в Пловдив. Същия ден началникът на Щаба издава заповед войските ни да тръгнат от турската към сръбската граница. Това става причина войските от Източния корпус да извършат един безпрецедентен във военната история марш на скок.

На Мъжка задушница почитаме загиналите воини

На тези дни близките на починалите посещават гроба, преливат го с вино

Не са много датите, на които се замисляме по традиция за нашите покойни роднини и сродници. Всъщност, когато човек загуби близък човек, независимо дали е родител, брат, сестра, баба, дядо, а не дай Боже, и дете, едва тогава болката от тази загуба сякаш се материализира. Често казваме, че знаем какво е чувството, но всъщност никой не знае наистина, докато не го изпита на собствения си гръб. Всъщност единственото сигурно нещо в нашия живот е само това, че един ден някога и ние ще умрем. Това е точно толкова реално, колкото и фактът, че някога сме били родени. Няма роден, който да не е умрял.

Задушницата в събота преди Архангеловден (Мъжка задушница или Арахангелова задушница) е Велика задушница. Тя напомня за грижите на Божиите ангели за покойниците и е специално посветена и на загиналите воини, затова

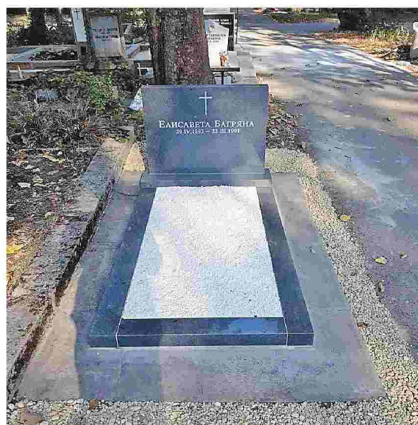
някъде се нарича и „Мъжка задушница“.

Всъщност Задушница е ден за възпоменаване на душите на починалите, църковен помен в чест на мъртвите. Обикновено задушниците са общо три на брой в църковния календар

и винаги са в събота – деня, който в църквата е определен за ден на покойните.

На тези дни близките на починалите посещават гроба, преливат го с вино, поставят цветя, палят свещи и кандила, прекладват го с тамян и след това носят жито и в църква, и на гробищата, раздават жито и храна за „Бог да прости“ покойника.

Освен тези задушници – оп-

Реновираният гроб на една от най-големите ни писателки – Елисавета Багряна

Представители на официалната власт на най-високо ниво отдават почит на воините на Мъжка задушница

ределени дни за всички умрели, за починалите православни християни има поменаване в някои дни след смъртта им, с молитви и поръчване на литургия: на третия ден – заради възкръсналия в третия ден Спасител, на деветия ден – за Господ, да удостои умрелия с блаженството на деветте ангелски чина и най-вече на четиринайсетия ден, последен и най-важен от дните, определени за молитва за новопреставилия се. По свидетелствата на св. отци, на 40-ия ден се извършва частен съд над душата, определящ нейното състояние до окончателния Страшен съд.

През тази година в подкрепата на Столична община бяха възстановени някои гробни места на известни българи. Сред тях са и гробовете на Елисавета Багряна, Елин Пелин, Стефан Стамболов.

През миналата година бяха възстановени значителен брой гробове на видни български

На тази гата

29 октомври 1912 г.

Две български пехотни дружини, водени от княз Борис Търновски, влизат в Солун, акламирани от българското население.

30 октомври 1915 г.

Частни на 7-а и 11-а пехотна дивизия преминават в настъпление и отхвърлят 122-ра френска дивизия на десния бряг на р. Черна (Македония).

31 октомври 1915 г.

Подразделения на 22-ри пехотен полк и Конната дивизия освобождават Прилеп.

1 ноември 1891 г.

В гр. Русе е построен за първи път на нас самоходен плавателен съд.

2 ноември 1885 г.

Обявяване на Сръбско-българската война.

2 ноември 1915 г.

Български части заемат Гостивар.

3 ноември 1944 г.

Втора армия след сегедневни упорити боеве освобождава Погуево.

4 ноември 1912 г.

Български военни летци правят първия в света опит за извършване на аерофотоснимка от самолет през Балканската война.

военачалници. Така показваме почитта си към починалите наши сънародници, които са оставили светла диря в своя живот и са допринесли по някакъв начин за историята, култура, изкуството и въобще в сферата, в която са се проявявали приживе.

Страницата подготви
Венцислав ЖЕКОВ

Един от най-популярните герои от филми е Индиана Джоунс. Това е човекът, заради когото всички успяхме да видим едни от най-красивите и магически кътчета на планетата ни. В тези филми обаче ние видяхме и още нещо – това, как се пазят древните гробове на полубоговете – фараони и жреци. Всъщност в древността хората сякаш са намислили начини да насочат определени енергии, които да пазят гробовете на техните обожествени владетели. Този дейност се предполага, че е била вършена от друиди. Те представляват най-висшата каста. Това са скитащи жреци или опшелници. Цветовете им инсигнии (роби, наметки) са черно или бяло. Те са ръководителите на големите религиозни церемонии. В съчинението си „Записки за Галската война“ Юлий Цезар споменава за друидски събори, недостъпни за обикновените хора, по равенствата и на някои от главните келтски празници.

Пазители на древните гробове

Древните гробове и гробници са пазени сякаш от сили, които днес ние не познаваме. Тези тайни от филмите за Индиана Джоунс обаче се предават като легенди и у нас. Такъв е случаят с гробницата на божията котка Бастет, която се намира в светилище в Мишково нива край Малко Търново.

В началото на 80-те години на XX в. под патронажа на първата дама на България тогава – Людмила Живкова, на това място се провеждат секретни разкопки в търсене на гроб – уж на

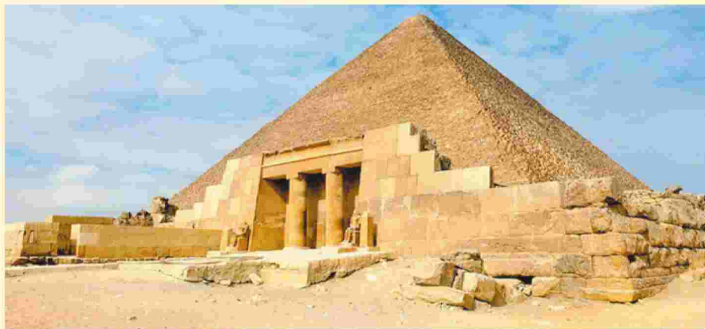
Константин Велики. Хората обаче достигат само до входа на камера, която се предполага, че е погребална и там е погребана въпросната тракийска царица на южните племена – Бастет. Дори баба Ванга си съветва да не ровят

там, защото нито е времето за такива изследвания, нито пък е редно да се правят.

Изследвания на самодейци показват, че мястото е защитено с висока радиация. Същото се говори и за египетските пирамиди,

които са гробници на фараони – полухора, полубогове. Подобно нещо е и положението при предположаемата гробна камера на първия човек на Земята, която беше търсена преди години, в началото на демократичните промени у нас, в Царичина.

Всёки път се споменава за енергийна прераба – своеобразно електрическо поле, което сякаш представлява някакъв прозрачно желе, докосването до което предизвиква неописуем ужас – тоест – действа на психосоматично ниво на човека, гръзнал да се докосне до него. Очевидци разказват, че когато се допрат до такава защитно поле, се разтърсват от страх, сякаш едва тогава осъзнават, че нарушават някакви древни правила, провокирайки себе си в едно непозволено, незнайно от кого, материално присъствие.

„Адската седмица” – книга, която те променя за седем дни

Ръководство за успех, вдъхновено от тренировките на „тюлените”

Световноизвестният ментален треньор и бивш военен от спецчастите „тюлени” Ерик Бертран Ларсен показва на практика как да рестартираш живота си само за седем дни. Той прави това в книгата си „Адската седмица” (Изд. „Персей”), която промени основите на приложната психология и литературата за лична мотивация. Световният бестселър излиза в превод на Галина Узунова.

Седемте дни, в които да промениш живота си, не са обикновени дни. „Адската седмица” е вдъхновена от тренировките на военноморските „тюлени”, специално адаптирана така, че да помогне на всеки, който поиска, да постигне дългосрочно професионални и лични успехи. Методът на Ларсен може да промени живота на мнозина, като кара със собствени сили да се прецупят ограниченията, които човек сам си налага. Книгата предлага широк спектър от техники за самосъвършенстване, практически съвети и една напълно нова перспектива. Седмица, в която физическите сили и психиката му да са на границата

на оцеляването, т.е. да излезе от рутината и да рестартира начина си на живот.

Общите правила са: ставане в 5 ч и лягане в 22 ч, здравословна храна, занимания със спорт поне един час дневно, да не се водят празни разговори, да не се гледа телевизия, да не се използват социалните мрежи и комуникацията в тях. През „Адската седмица” човек

трябва да се съсредоточи върху това да бъде в най-добрата си форма и да изпълнява текущите си задачи.

Всеки ден е специфичен. В понеделник се изграждат правилните навици, като вредните се заменят с положителни и се излиза извън стереотипа. Във вторник се намира оптималното състояние за работа, най-правилният режим. В сряда се

оптимизира времето, като се отстраняват процесите, водещи до напразна загуба на време. В четвъртък се става в 5 ч сутринта и се ляга за спане в петък в 22 ч. Целта е човекът да излезе от зоната си на комфорт и да разбере, че ресурсите му са много по-големи, отколкото може да си представи. Петък е ден за възстановяване и се учи как да почиваме ефективно. В

събота – диалог със себе си, а в неделя поглеждаме живота си в перспектива. Търсим отговор на въпросите: „Коя е моята висша цел?“, „Следвам ли мечтания си път?“, „Всеки ден ли използвам своите възможности на 100%?“, „Как мога днес да бъда по-добър?“, „С какво ще се гордея със себе си днес, когато вечерта си легна да спя?“, „Адската седмица” е глътка чист въздух. Помага ти да излезеш от автоматизма, да спреш за момент и да преосмислиш живота си. Задаваш си важни въпроси, за които обикновено нямаш време. Забеляваш, че около теб има много възможности и врати, които можеш да отвориш.

Ерик Бертран Ларсен е един от най-известните ментални треньори в света, успешен предприемач и бивш военен, служил в Босна, Косово, Македония и Афганистан. Като малък бил дребничък и тормозен от връстниците си. Намирал утеха, като четял за различни спортисти, изобретатели, политици, полярни изследователи – все личности, постигнали нещо необикновено в живота си. Вдъхновявал се от постиженията им и не на последно място от факта, че голяма част от тях също са имали трудно детство.

Сега той помага за успеха на мениджъри на световни компании, професионални атлети, олимпийски medalисти. Популярността му прекрива границите на родината му Норвегия, а сред клиентите му са Microsoft, Бостънската консултантска група, енергийният гигант „Статойл”.

Освен военната подготовка като военноморски „тюлен” той има и магистърска степен по бизнес и икономика.

На „Шунка 6” показват книги за колекционери

Галерията на Съюза на българските писатели (СБХ) представя интересна изложба за книголюбители маниаци. Кураторката Снежина Бисерова е събрала колекционерски арт книги и графики на 17 изявени български и чуждестранни автори. Самата тя преди броени дни – на 18 октомври, получи Голямата награда на „Алианс България” в категория „Графика”. Чрез нейната експозиция арт книгата се превръща в обект на съзряване, в самостоятелно произведение на изкуството. Това не е традиционна книга за четене, а обект на забавно осмисляне. Художниците се завършват към свои любими литературни произведения, интерпретират ги, правят илюстрации и изработват техния дизайн. Изданията са синтез от няколко изкуства – визуално-изобразително, литература, печатни технологии и книговеждане.

Арт изданията имат висока степен на художествена автономност, при която може да липсва текстовата им реалност. Текстът се превръща в ключ към емоционалното и смисловото възприемане на изображението – представа да бъде повод и смисъл за поражаването и съществуването на книжния продукт.

Тези книги привличат колекционери, библиофили и специалисти, които знаят какво представлява авторският подход за изкуството на книгата. Нерядко купувачите на арт книги ги колекционират с инвеститорска цел – влагат средствата, които с времето само покачват стойността си. Друг адресат за тези издания са библиотеките и музеите за съвременно изкуство. Те получават колекции от арт книги като дарения от меценати или чрез откупка. Всяка от арт книгите се осъществява в лимитиран авторски тираж и притежава статута на графичен оригинал с лично написана синагура и номериран от художника.

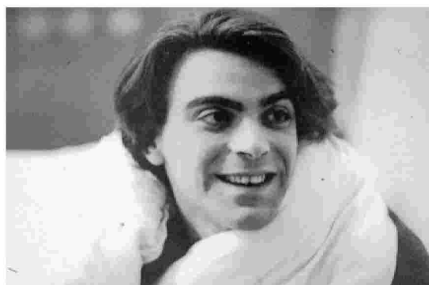
Сред имената, които участват, са немалко

международни имена: професорите Алиция Снох-Павловска и Цезари Климашевски от Полша, Брайър Крейг от Канада, Буян Филичев, доцентите и г-р Анна Цоловска и Регина Дакълънчева, гл. ас. г-р Снежина Бисерова, Томаш Малец (Tomasz Malec), също от Полша. Освен тях са включени още 11 изявени млади български автори.

Колекцията ще продължи до 18 ноември.

Преди няколко дни в програмата на кинофестивала So Independent в кино „Одеон” зрителите можеха да видят един от старите поздравени български филми от 1983 г. – „Поетът и дяволът”, който ни припомня драматичната история на поета Христо Смирненски. Това беше специална

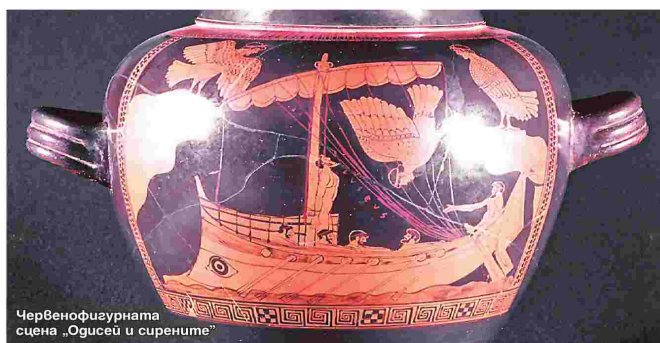
Влаго Пенев като Христо Смирненски на юбилея си

прожекция, посветена на 60-годишния юбилей на големия ни актьор Владо Пенев, който играе главната роля. Разказът ни отнася година преди смъртта на сериозно болен от туберкулоза поет. Той получава от високопоставен „ценител на поезията” предложение да постъпи на дипломатическа работа в чужбина. Скрытата цел е поетът да бъде откъснат от естествената му артистична среда на пролетарии и съмнители – така да бъде заглушен неговият неудобен глас. Прозрял истината, той

отказва и няколко месеца по-късно умира на едва 27-годишна възраст.

В навечерието на юбилея си актьорът беше гост на прожекцията и разказа за авторския и житейския си път. Останалите филми от кинофестивала днес са: в салона на Еуго Сипета – „Загрижени бездетни жени” от 18 ч и „Живот за милион долара” – от 19,45 ч В Дома на киното от 18,30 ч е „Милост”, а „Третият закон на Нютон” е в G8 Cinema от 18,30 ч.

Страницата подготви
Лъчезар ЛОЗАНОВ

На 100 км от Варна

Най-старият непокътнат кораб в историята

Боряна РАДЕВА

От 2015 г. в продължение на три години английско-българска морска експедиция изучава археологическите останки на дъното на Черно море. Проектът се нарича „Морски археологически проект Черно море“ (MAP Black Sea). Експедицията е проучила площ от над 2000 кв. км от морското дъно. Изследванията се осъществяват с помощта на сонар, както и на управляем дистанционно апарат с камери за дълбоководни снимки. Специалните уреди за дистанционно търсене изграждат 3D образ на плавателния съд. Това е наслагване на стотици снимки.

Още миналата година екипът, в който участват и българските подводни археолози – доц. д-р Крум Бъчваров и д-р Драгомир Гърбов, оповести, че на изследваната територия са открити над 60 останки от кораби от древността през римската епоха до XVII век. Най-древните от тези отломки били разкрити на дълбочина, в която отсъства кислород, което е позволило запазването на материалите в продължение на хиляди години.

Последната находка

Миналата седмица в сензация се превърна последната обявена находка на изследователите. На 100 км от Варна навътре в морето (на 80 км от Бургас) и на 2 км дълбочина те са открили най-древните напълно запазени останки на кораб, съобщиха множество медии. Пръв за откритието писа британският „Гардиън“. Според учените плавателният съд е с дължина 23 м и е на 2400 г. Смята се, че става въпрос за търговски кораб. Отлично съхранени са рулята, пейките за гребците и различни други предмети.

Ръководителят на експедицията от световноизвестни учени от университета в Саутхамптън, Англия, в сътрудничество на специалисти от българския Център за подводна археология – проф. Джон Адамс, коментира, че не е вярвал, че може да се открие непокътнат кораб от античния свят. Той добави, че находката ще

Наричат го „Корабът на Одисей“, но той е 500 г. след Троянската война

промени схващанията ни за корабостроенето и за навигацията по време на античността.

Нещо повече – помежду си археолозите го наричат „Корабът на Одисей“, тъй като съвпада с изобразение върху червенофигурен гръцки съд от Британския музей, на който е нарисувана сцената с възрастния Одисей, слушащ опасната песен на сирените. Въпреки това няма как съдът да е от времето на Троянската война, тъй като е поне с 500 години по-млад.

Екипът обявя, че възнамерява да остави кораба, където е открит, но добави, че малко парче е било проверено от университета в Саутхемптън. Резултатите от потъ-

налият съд потвърждават, че това е най-старият непокътнат кораб в историята на човечеството. Той е гръцки и е съвременник на философа Сократ и с около сто години по-стар от Александър Велики. В музея „Гехта“ в университета в Хайфа, Израел, се намират останките на кораб, датирани в V в. пр. Хр., но те са в много по-лошо състояние, припомня БиБиСи. Други медии добавят, че в Египет има и по-стари запазени съдове, но те се намират на сушата.

Черно море най-добре съхранява останки

Причината корабът да се съхрани в такова великолепно

състояние е липсата на кислород, който в Черно море изчезва още на дълбочина 150 м заради сероводорода.

Черно море е известно с добрите си консервиращи условия поради наличието на безкислороден слой, който съхранява артефакти, по-добре от която и да била друга морска среда. Черно море е най-големият мерикичен воден басейн, което означава, че слоевете му не се смесват. Поради концентрираното наличие на сероводород на над 200 м под водата, кислородът не прониква на тази дълбочина и предметите там остават запазени.

Една от археоложките в проекта, Хелън Фар, описва картината, която се разкрила пред нея и екипа ѝ: Сякаш си в друг свят. Когато уредът проникне през водата и отлично запазеният кораб изникне в светлината му, наистина имаш чувството, че си се върнал назад във времето. „Ние имаме още по-древни отломки, но уникалността на новооткрития обект се състои в това, че е много добре запазен“, заяви тя пред БиБиСи.

По нейните думи корабът лежал на морското дъно на едната си страна със запазени мачта, скамейки за гребците и корабно кормило. Подобен вид древноръчки търговски кораби били наблюдавани досега само по изображение върху грънчарски изделия.

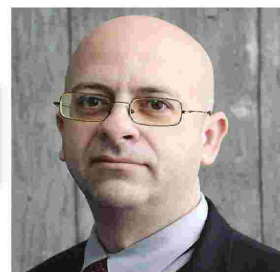
Българите в екипа

Д-р Крум Бъчваров е доцент по подводна археология в департамента по антропология и морски изследвания в Университета на Кънектикът. През 1987 г. завършва Национална гимназия за древни езици и култури „Константин-Кирил Философ“. Член е на Археологически институт при БАН и ръководител на Секция за праистория от 2013

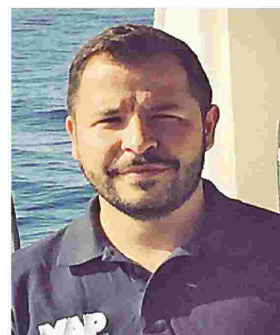

г. Доцент Бъчваров ръководи разкопките на къснонеолитното селище при гр. Харманли през 2004 г.

Хоби му е да се занимава с корабомоделизъм, което се оказва полезно за черноморския проект.

Д-р Крум Бъчваров

Д-р Драгомир Гърбов

Д-р Драгомир Гърбов е морски археолог в Центъра за подводна археология – гр. Созопол, научен ръководител на спасителните подводни археологически разкопки на корабостроение „Бухта Св. Никола“, гр. Черноморец.

Роден е през 1983 г. в гр. Бургас. Завършва Немска езикова гимназия „Гюте“ в родния си град, следва археология, древна история и историческа география в Рейнски университет „Фридрих Вилхелм“, гр. Бон, Германия. Завършва археология и история в Нов български университет, София, където предстои да защити докторат. Специализира класическа археология в Американската школа по класически студии в Атина и подводна археология в Международния център за подводна археология под егидата на ЮНЕСКО в Задар, Хърватска. Участник в български и международни научни проекти, редактор и автор на редица публикации.

Корабът на експедицията

Апаратът, който открива и заснема останките

Нефт, оръжие и пари бетонират саудитско-американския съюз

Пламен ДИМИТРОВ

„Кралю, ние ви защитаваме, но без нас вас няма да ви има след две седмици – затова трябва да си плащате за нашата военна закрила“. Такова недипломатично изказване, разбира се, може да бъде изречено само от Доналд Тръмп – слонът в стъкларския магазин на международната политика. Думите на американския президент са по адрес на краля на Саудитска Арабия Салман. Въпреки грубиянщината на Тръмп съществуваша от десетилетия стратегически съюз между Вашингтон и Рияд процъфтява през последните две години. Сега обаче той е поставен на изпитание от убийството на журналиста Джамал Хашоги в сградата на саудитското консулство в Истанбул.

Убийството на опозиционно настроен журналист в дипломатическо представителство е твърде драстичен акт, за да се размине без последици за режима в Саудитска Арабия. При това утвърждава вината обстоятелство е фактът, че първоначално Рияд упорито отричаше престъплението. Смъртта на Хашоги разбуни т.нар. демократична общност. Западните държави трябва да реагират по някакъв начин. Европа е доста важна за саудитските власти, но тях ги интересува преди всичко реакцията на САЩ. Самият Тръмп и Вашингтонският политически естаблишмънт са поставени в трудна ситуация – как да осъдят възможно най-остро варварското убийство на Хашоги, без да поставят на карта стратегическите национални интереси. А в случая със Саудитска Арабия те наистина са големи.

Един от главните международни интереси на САЩ

В последните шест-седем десетилетия е поддържането на приемлива световна цена на петрола и сигурност за неговите доставки. В това отношение Саудитското кралство е най-важната за Вашингтон страна. С бума на шистовия добив през последните няколко години САЩ стават все по-малко зависими от вносният петрол и съответно ролята на саудитите като доставчици за американските rafinerii намаля. През миналата година със саудитски произход е бил само 11% от петрола, внесен в САЩ. Но Саудитска Арабия си остава единствената страна в света, която разполага с голям неназован капацитет за добив на нефт и в това

си качество може да влияе върху движението на петролните котировки. Неслучайно, когато се възмущава от това, че договорките между страните от ОПЕК водят до покачване на тези котировки, Тръмп апелира за намеса именно към саудитския крал. Поради това е абсолютно изключено никога да се стигне до американски санкции, които да извадят Саудитска Арабия от световния нефтен пазар. Освен това саудитите имат сериозни инвестиции в американската нефтопреработваща индустрия и притежават най-голямата rafineria в САЩ.

Същевременно Саудитска Арабия е най-големият вносител на американско оръжие в света. Донякъде това предопредели решението на Тръмп именно Рияд да бъде първата чуждестранна столица, която той посети след встъпването си в длъжност през 2017 г. След интензивна размина на усмивки, любезности и ордени, Тръмп се похвали, че резултатът от това посещение са договори за доставка на

Може ли убийството на Джамал Хашоги да разруши оста Вашингтон-Рияд?

американско оръжие за \$110 млрд. Разбира се, подобни бомбастични цифри винаги трябва да бъдат оценявани с едно наум, в тях се включват не само твърдо договорените доставки, но и изразените намерения. Година и половина по-късно независими анализатори констатираха, че саудитските пари, реално получени от американските оръжейни фирми, възлизат на \$14,5 млрд., но и това никак не е малко.

С брутен вътрешен продукт от \$684 млрд. (19-о място в света)

Саудитска Арабия чарчи за военни цели \$69 млрд.

годишно, което ѝ отрежда трето място в света веднага след САЩ и Китай. Именно това е лакомата халка, за която се борят американските оръжейници. През последните години военните доставки от САЩ за Рияд нарастват постоянно. С американски произход е приблизително половината от оръжието, купено от кралството през последните 10 г. В момента САЩ нямат значителен военен контингент на саудитска територия, но разполагат с многобройни бази в съседните страни от района на Персийския залив.

Както и може да се очаква, между страната, която се смята за фар на демокрацията по света,

и диктаторския саудитски режим съществуват и сериозни конфликтни точки. Вашингтон не е особено активен в критиките за липсата на демокрация и неспазването на човешките права в петролното кралство, но атентатите от 11 септември 2001 г. хвърлиха сериозна сянка върху имиджа на Саудитска Арабия в САЩ. 15 от 19-те атентатори бяха саудити. Освен това има съмнения, че терористичните атаки са били финансирани от някои кръгове, близки до властите в Рияд. През 2016 г. двете камари на парламента на САЩ приеха закон, озаглавен „Справедливост срещу спонсорите на тероризма“, който позволява на роднини на загиналите в атентатите да предявят съдебни претенции срещу държави, причастни към терористични атаки. И макар в него името на Саудитска Арабия да не се споменава директно, ясно е, че евентуалните искове ще бъдат именно срещу тази държава. Първите дела по този закон вече са започнали в САЩ.

Освен това през тази пролет в Конгреса бе внесена резолюция, призоваваща САЩ да спрат да подкрепят военната намеса на Саудитска Арабия в йеменския конфликт. Тя бе отклонена в последния момент с незначително мнозинство. Главна роля за този успех

на Рияд изигра

мощното саудитско лоби във Вашингтон

то е проникнало както в Конгреса, така и в множество влиятелни мозъчни тръстове, работещи по близкотоизточната проблематика. В САЩ всички лобисти за чужди държави са задължени да се регистрират и да обявяват приходите си. От регистъра става ясно, че официалните разходи на Рияд за влияние върху американското обществено мнение и политическия дискурс през миналата година са били \$27,3 млн. Сериозни суми обаче са били наливани в три неправителствени организации – Центъра за стратегически и международни изследвания, Института „Брукингс“ и „Близкотоизточният институт“. Последният е получил \$5,25 млн. от Саудитска Арабия през 2017 г. и други 20 млн. от близкия саудитски съюзник Обединени арабски емирства през 2016 г.

При това положение не е изненада, че посещението на саудитския престолонаследник и фактически управник на кралството Мохамед бин Салман през март т.г. премина триумфално. Той бе приет в Белия дом, срещна се и с бизнес лидери като Бил Гейтс, шефа на „Амазон“ Джеф Безос и шоу звездата Опра Уинфри.

За главен проводник на просаудитската политика във Вашингтон се смята зетят на Тръмп Джаред Къшнър, който има близки отношения с Мохамед бин Салман. И двамата са млади, амбициозни и очевидно са намерили общ език. Именно на Къшнър е поверено близкотоизточното направление от външната политика на САЩ. Той е ортодоксален еврей и лобира преди всичко за Израел, но това не му пречи да подкрепя и властите в Рияд, още повече че в последно време интересите на израелците и на саудитите не са непременно противоположни.

Освен заради петролния фактор САЩ държат на стратегическия съюз със Саудитска Арабия и заради това, че тя крепи техния

геополитически пасанс в района на Близкия изток и Персийския залив

Именно сунитското арабско кралство на саудитите е главният опонент на шиитския Иран в борбата за регионално лидерство. Това е така заради икономическата и демографската мощ на Саудитска Арабия, но и заради факта, че тя контролира свещените за мюсюлманите градове Мека и Медина. И понеже иранските аятоласи са нарочени за основен враг на САЩ, логично е Рияд да е ключовият американски съюзник. Саудитска Арабия държи езичето на везните не само за петролните котировки, но и за регионалната геополитика в района на Персийския залив. Евентуално отслабване на Рияд може да даде импулс за все по-агресивно налагане на иранските интереси в региона. Във Вашингтон има и анализатори, които апелират за смяна на външнополитическата парадигма и съюзване с Иран за сметка на Саудитска Арабия, но те са далеч от мейнстрийма и възгледите им едва ли някога ще станат доминиращи.

Поради това отговорът на питането дали да очакваме влошаване на американско-саудитските отношения е същият като на въпроса: Дали Хашоги е напуснал сградата на саудитското консулство в Истанбул – само частично.

Тръмп получава саудитски орден от крал Салман

Ангела каза „Ауфвидерзееен!“ след 20 години

Тя ще остане обаче канцлер
поне до края на мандата

Един от най-влиятелните политици на нашето време – германският канцлер Ангела Меркел, се оттегля от лидерския пост на Християндемократическия съюз до края на годината, съобщиха ДПА и „Ройтерс“, позовавайки се на източник от партията. Новината гръмна още в понеделник. Малко по-късно беше съобщено, че тя ще запази канцлерския си пост до края на мандата през 2021 г., но няма да се кандидатира отново.

Меркел е председател на консервативната партия от близо 20 г. През декември се очаква християндемократите да изберат нов лидер. Тя обаче ще запази канцлерския пост, макар традиционно председателят на партията да е и канцлер на страната, въпреки че това не е задължително правило.

Основната причина за решението на канцлера е поредният удар, нанесен върху партията ѝ.

Християндемократите спечелиха местните избори в Хесен, но подкрепата за тях се срива от 38 на 27 на сто. Подобна съдба сполетя и Християнсоциалния съюз на изборите в Бавария преди няколко седмици.

През миналия месец Ангела Меркел заяви, че ще се кандидатира за преизбиране, но, изглежда, след слабото представяне на партията на местните избори си е променила позицията. ДПА информира, че 64-годишната Меркел няма да се бори за място и в германския парламент след изтичането на мандата, няма да заема и позиция в ЕС в Брюксел. Германският канцлер е лидер на Християндемократическия съюз от 2000 г. Меркел е канцлер на Германия от 13 г.

Кой ще я наследява?

„Билд“ пише, че бившият председател на парламентарната група на християндемо-

кратите и Християнсоциалния съюз Фридрих Мерц ще се кандидатира за поста. Мерц беше шеф на групата от 2000 до 2002 г. Той също беше член на Европейския парламент от 1989 до 1994 г. и на Бундестага от 1994 до 2009 г. ДПА съобщава, че Анегрет Крамп-Каренбауер, водещ член на Християндемократическия съюз, която се радва на подкрепата на Меркел, ще се кандидатира за канцлер, ако поеме ръководството на партията. Други кандидати са здравният министър Йенс Шпан и премиерът на Северен Рейн-Вестфалия Армин Лашет.

Герхард Шрьоделер, предшественикът на Меркел, направи същия ход през февруари 2004 г. Той се отказва от позицията председател на социалдемократите, но остана канцлер до ноември 2005 г. Тогава Меркел, която беше лидер на опозицията, говори за „липса на власт по цялата линия“ и „началото на края“ на Шрьоделер.

Самата Меркел защити решението си за оттегляне от партийното лидерство и заяви, че това няма да отслаби позициите ѝ на канцлер. Според нея ходът няма да доведе до

намаляване на влиянието ѝ на световната сцена, включително в отношенията си с лидерите на САЩ Доналд Тръмп и на Турция Реджеп Ердоган, информира „Ройтерс“. Меркел заяви по време на пресконференция с египетския президент Абдел Фатах ал Сиси в Берлин, че решението да не се кандидатира за още един мандат като лидер на ХДС дори ще ѝ даде повече време за разрешаване на проблеми.

Светът – разтревожен,
в Русия се рагват

Новината, че германският канцлер Ангела Меркел скоро ще напусне политиката, беше посрещната по цял свят с безпокойство, като само в Русия това беше повод за радост. Това пише журналистът от германския в. „Тагесшпигел“ Кристоф фон Маршал. По думите му Меркел се ползва с голяма популярност по целия свят, а Германия е нареден партньор при решаването на различни конфликти. Още повече че Германия е четвъртата по големина икономика в света и водещата държава в Европейския съюз. Каквото и да прави, това пряко засяга нейните съседни партньори.

Краят на политическата кариера на канцлера се преживява не с облекчение, а с

безпокойство заради загубата на гаранции и стабилност, отбелязва авторът. Меркел умее да постига успокоение и умиротворение, спокойно комуникира с обхванати от ярост политици и е в състояние да допринесе много за решаването на редица европейски проблеми.

Кристоф фон Маршал изтъква обаче, че единствената страна, която ще бъде радостна от оттеглянето на Меркел от властта, ще бъде Русия, защото Меркел обедини цяла Европа по въпроса за санкциите срещу Москва. Тя олицетворява споразуменията, постигнати при преговорите в Минск през 2015 г. и на други срещи на високо равнище. „Меркел винаги може да напомня за тях на партньорите си, но когато си тръгне, на това ще бъде сложен край“, подчертава авторът.

От „Вашингтон пост“ виждат германската канцлерка като яростен антипод на националистическата политика на Тръмп. Според тях Меркел олицетворява свободната търговия, международните институции и царуването на закона. „Това е огромна победа за Тръмп. Германия е най-голямата икономика в Европа и вече сме виждали в Швеция, в Италия, във Франция и във Великобритания с Брексит как това работи“, заяви за „Вашингтон пост“ неназован служител от администрацията, като под „това“ има предвид възхода на крайнодесните популизъм и недоволството на избирателите от икономическите реалности и миграционната политика.

Потъна единственият руски самолетоносач

Гордостта на руската армия, единственият самолетоносач на страната – „Адмирал Кузнецов“ потъна при ремонтни работи, а изваждането му ще отнеме месеци, съобщиха руски медии.

Оверният кораб е потънал заедно с плаващия док, на който се е ремонтирал. Нанесени са щети, но твърдят, че се установява размерът им, съобщиха „Интерфакс“. При аварията, станала в района на Мурманск, безследно е изчезнал работник. Има и четирима ранени работници – трима са паднали във водата и страдат от измръзване, а четвъртият има травма в областта на корема. На място е проведена спасителна операция и 71 души са евакуирани.

Аварията е станала, докато самолетоносачът е напуснал дока – огромно съоръжение и единствено, способно да поеме такъв кораб. Според първите съобщения причината е прекъсване на електрозахранването, поради което са спрели да работят помпите за потапяне или издигане на дока. Поради това цистерните на съоръжението се напълнили с баласт и то бързо се е потопило. По данни на местния „Мурмански вестник“ върху палубата на единствения руски самолетоносач е паднал кулокран. Източници на „Интерфакс“ твърдят, че един от кулокрановете наус-

тина е паднал върху пистата, но това е станало в техническата част, т.е. където има прорези за изваждане и прибиране на товари в трюма във връзка с ремонта. След края на ремонтните операции тези отвори е трябвало да бъдат закрити, така че „фактически никакви фатални последици не е причинил този инцидент“. Евгений Глазиев, говорител на завода „Звездочка“ потвърди, че повредата е в тази част на кораба. По-рано друг източник на „Интерфакс“ каза, че има отвор над ватерлинията. Същото съобщиха и РИА „Новости“, която цитира Алексей Рахманов, ръководител на Обединената корабостроителна компания (ОСК), според когото гупката е с размери 4 на 5 м, „но това са конструкции, които се ремонтират лесно и бързо“. За ремонт ще са нужни „не много пари“, защото повредата (от инцидента) „не е голяма“ и може да се отстранят в рамките на 7–10 дни от обикновени заварчици. Това би трябвало да означава, че модернизирването на авионосещия крайцер ще приключи в срок и към средата на 2021 г. той ще може да се върне към бойно дежурство.

Не стоят така нещата с плаващия док ПД-50, едно от най-големите подобни съоръжения в света. Това е и единственият док за ремонт на стратегически ядрили

подводници в тази част на Русия. ПД-50 е построен в Швеция през 1980 г. по поръчка на Военноморския флот на СССР. Докът е дълъг 330 м, широк е 67 м и може да издига до 80 000 т. Работната му площ е 23 000 кв. м, което го прави един от най-големите плаващи докове в света и единственият в европейската част на Русия, където може да се ремонтират едротонажни кораби и стратегически ядрили подводници. Това е причината ПД-50 да бъде използван за издигане и превоз до брега през 2001 г. на повърхността на останките от потъналата след експлозия на борда подводница „Курск“.

Според Вячеслав Попов, бивш зам.-ко-

мандващ на Северния флот, операцията за изваждането на огромното съоръжение от водата ще е скъпа и ще отнеме няколко месеца. След това ще се прави оценка колко са повредени навигационните помещения, защото това може да има сериозни последици за използването на дока.

Министерството на отбраната сключи договор за ремонт и модернизация на кораба през април т.г. Според медии за ремонта, предвиден да завърши в края на 2020 г., са били предвидени около 60 млрд. рубли (около 1 млрд. долара).

Страниците подготви
Боряна РАДЕВА

Числата

\$2,41

трилиона

е общата стойност на вносните стоки, влезли в САЩ през миналата година. Най-голямата икономика в света е и вносител номер едно, следвана от Китай, чийто импорт е за \$1,84 трилиона. Но ако към китайския внос добавим и този, който минава през Хонконг (\$590 милиарда), то азиатският гигант леко изпреварва САЩ. Данните за външната търговия са индикатор не само за размера на една икономика, но и за степента на нейната отвореност и интеграция в международните пазари. Така например Германия е третият най-голям вносител в света, изпреварвайки Япония, която иначе има по-голям БВП.

Доста напред в класацията са и страни, известни като международни търговски хъбове – Холандия, ОАЕ, Сингапур. Иранският внос е 51 пъти по-малък от този на САЩ, което ни дава отговор на въпроса защо всички големи мултинационални компании предпочитат да се съобразят с американските санкции срещу Техеран.

Ако погледнем списъка на най-тързуваните стоки, то на първо място са автомобилите, чийто глобален годишен внос е за \$1,35 трилиона. Следва преработеният нефт с \$825 милиарда, но ако към него добавим суровия петрол (\$549 милиарда) и петролната газ (\$254 милиарда), то този енергоресурс излиза на първо място. На трето, четвърто и пето място като най-разпространени стоки в международната търговия са интегралните схеми (чипове), автомобилните части и компютрите, следвани от лекарствата и златото. Изненадваща е статистиката, заемаща 13-о място в класацията – човешка и животинска кръв и кръвни продукти. Годишният оборот с нея е за \$252 милиарда. Най-големите износители на кръв са Швейцария, Германия и Белгия. Друг интересен факт е, че САЩ са едновременно най-голям вносител и най-голям износител на гва продукта – преработен петрол и медицинско оборудване. Швейцария пък има същата позиция по отношение на златото.

Пламен ДИМИТРОВ

Създават арабско НАТО?

Целта е да има превенция срещу действията на Иран

Администрацията на американския президент Доналд Тръмп тихо се опитва да съзидържавите от Персийския залив с Египет и Йордания срещу шиитски Иран. Представители на Белия дом нарекоха това „Арабско НАТО“ на сунитски мюсюлмани, събщи „Ройтерс“. Военният пакт трябва да има потенциала да съдържа влиянието на Иран.

За целта Египет ще е домакин на военни учения с участието на осем арабски държави, които започват утре. В съобщение във „Фейсбук“ говорителят на египетските въоръжени сили

заяви, че специални сили от ВВС, ВМФ и Сухопътната армия на Обединените арабски емирства, Саудитска Арабия, Кувейт, Бахрейн и Йордания са пристигнали в Египет за ученията The Shield of the Arabs 1, които ще се състоят от 3 до 16 ноември.

Наблюдатели от Ливан и Мароко ще присъстват на маневрите, добави говорителят. Според представителя на египетската армия ученията са част от усилията на Кайро

да укрепи военното сътрудничество с други арабски държави, но отказа да спекулира дали може да се развие до военен съюз.

Катар, която е в конфликт със Саудитска Арабия, ОАЕ, Бахрейн и Египет, както и Оман не участват в игрите. Саудитска Арабия и Иран водят прокси война в Йемен, където, водена от Рияд коалиция, подкрепя международно признатото правителство, а Техеран поддържа бунтовниците хуси.

През юли Белият дом потвърди, че от няколко месеца работи върху концепцията за сформирание на съюз с регионални партньори.

Американски източник заяви, че саудитски представители са повдигнали идеята за военен съюз, преди Доналд Тръмп да посети кралството през миналата година, когато обявя, че САЩ и Саудитска Арабия сключват голям оръжен договор, но предложението за алианс остана на заден план.

САЩ и Япония тренират десант в мащабно учение

САЩ и Япония започнаха мащабни военни учения, които ще продължат 10 дни. Ученията Keen Sword се провеждат на всеки две години, съобщават световни агенции.

Те имат за цел да повишат бойната готовност и оперативната съвместимост на японските и американските сили.

Канските сили. В игрите участват десетки кораби, стотици самолети и 57 000 военнослужещи от двете държави.

Keen Sword ще даде възможност на японските и американските сили да практикуват важни въздушни, морски и десантни способности, които са

от решаващо значение за японската отбрана и регионалната сигурност, обяви генерал-лейтенант Джери Мартинес, командир на американските сили в Япония.

Той добави, че игрите са демонстрация на сила и стабилност на американско-японския съюз, а също

така и споделяне на стремеж за свободен и открит регион.

За последно игрите се провеждаха през ноември 2016 г. Началото им датира от 1986 г. Тази година въоръжените сили на двете държави ще тренират връщане на контрола над превзет остров с десант.

Турци чакат на опашка за откупуване на военна служба

Километрична опашка от чакащи се изви пред сградата на Военното окръжие в Анкара, писа вестник „Джумхуриет“. Причината според изданието е, че чакащите искат да се откупят от военна служба.

Крайният срок за уреждане на задълженията с турските военни е 3 ноември. Желателите да не служат трябва да внесат 15 000 турски лири (около 2700 долара), както и да преминат през 28-дневно военно обучение.

Огромната тълпа веднага презгизва интереса на ам-

бултанните търговци, които се навъртат наоколо с чай и гевреци, пише изданието. Чакащите се оплакват, че бавно върви опашката, но си струва, за да не се налага да служат 12 месеца.

Миналата седмица турският министър на отбраната Хулуси Акара оповести, че над 670 хиляди младежи са направили заявки по електронен път за откупуване от военна служба. От министерството обявиха, че за да се облекчи режимът на чакане, до 3 ноември администрацията ще работи денонощно.

Росица ЦОНЕВА

Най-забележителният православен храм на Балканите, храм-паметникът „Александър Невски“ блести над София със златото и красотата си и в слънчево, и дори в облачно време. Да видиш столицата отгоре, от височината на камбанарията, си е привилегия и късмет. И сбъдната мечта – да погледнеш през обектива на своя фотоапарат на десетки метри височина над любимия на софиянци площад. Такъв шанс да снима, макар и любителски, получи началникът на Клиниката по артроскопска травматология БВБ ВМА доц. г-р Владимир Русимов. Това стана, докато правехме фоторепортажа за в. „Българска армия“.

София – златна приказка

Д-р Русимов се занимава с фотография любителски, още от кръжока в училище. И както разказва днес, даже е виждал бъдещето си като фотограф. Но в семейното обкръжение на медици професията му е била предопределена. Разказва, че днес продължава да снима, най-вече пейзажи. Изчаква подходящия миг, за да вкара в кадър някоя птица. Затова прие като сбъдната мечта възможността да фотографира града от птичи поглед. И дойде, както каза, въоръжен с „голямата пушка“ на фотоапарата...

Изчакването на над 220-те стъпала към камбанарията

си е преживяване. Всяка събота и неделя и по християнски празници Мария Зъбова бие камбаните на храм-паметника. Прави го от десетилетия. И по-точно, от 36 г., а в

църковния храм е пяла още през 1950-а, като студентка. Тя и днес е част от църковния хор. Да вижда света от купола на църквата е вълнуващо за Мария и до днес. По стотиците стъпала нагоре, между земята и небето, между хората и Бога, и сега в нея нахлува, както казва, необикновена енергия: Когато един камбанар се изкачва към купола, го придружават ангели... Днес двете тежки камбани бият нейните помощници, а тя изтръгва музика от по-малките десет, буквално с двете си ръце и с единия крак, с който задава ритъма.

Мария Зъбова е родена на 26 май 1929 г. в Чирпан. На 26 май, но през 1911 г., е отлята голямата 12-тонна камбана в руския град Тула. Езикът ѝ е 780 кг. Около 25 т. са 12-те камбани. Искра се сила, за да правиш музика с камбаните – всеки път по 20 мин. Но се е случвало да ги бие камбаните и по над

три часа, както когато в храма била изложена чудотворната икона на Св. Богородица Йерусалимска. Мария е спортувала гребане и казва, че това ѝ се отплаща през годините. А е убедена в лечебната сила на вибрациите на камбанния звук. Тя през последните 50 г. не е вдиляла болничен лист, макар да се е случвало да е на камбанарията и при минус 30 градуса студ. През всковете, по време на

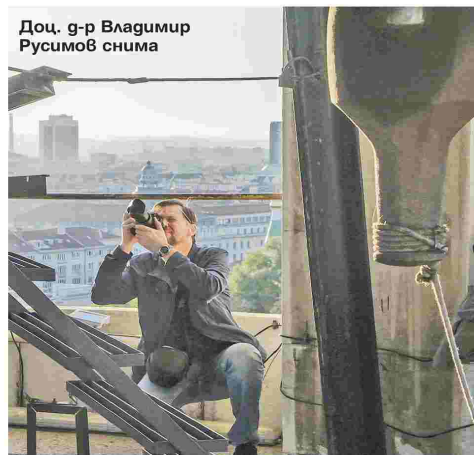
чума, хората се събирали около храмовете заради тази вяра...

Камбаните са монтирани на тези 54 м височина още през 1914-та и

на храма днес му трябва едиг голям ремонт

Тя предлага на добрите християни от години да отделят пари, за да се спасят фантастичните стенописи от влагата,

Доц. г-р Владимир Русимов снима

а камбаните – от корозия, заради която звукът им отеква все по-слабо. Иван Мърквичка и още 15 наши художници изографисават храма и сред тях са Антон Митов, Никола Маринов... Но и 32-ма руски и един чешки художници работят по украсата и изрисването на петкорабната кръстокуполна базилика в неовизантийски стил.

Първата копка на катедралния храм на българския патриарх е направена през 1882 г. и така започва изграждането му с дарена народна пара. Днешното поколение също има дълг към този храм, без който не София, България би осиротяла...

Който няма вяра, няма пълноценен живот, казва днес звънарката. Тежко ни без вяра, без страх от Бога и без здраво християнско семейство.

Мария не сбъдва мечтата си да лекува хората като лекар, сега лекува душите им с камбанния звън над София. Тя смята, че атеизмът е нанесъл голям удар върху три поколения и още си пази един от пропуските, с които са пускани вярващите на Коледа и Великден по социалистическо време.

И сега при тихо време камбаните биха могли да се чуят чак до Своге. Изтръгва музиката от тях Мария.

Всяка събота и неделя и по християнски празници Мария Зъбова бие камбаните

Фото Красимир Тодоров

Риболовът не е за балъци

Журналист от в. "Българска армия" заметна въдица за пръв път в живота си и улови златната рибка

Светлозар СТОЯНОВ

Със състезание по риболов за журналисти Националното ловно-рибарско сдружение „Съюз на ловците и риболовците в България“ (НАРС-СРЛБ) отбеляза своята 120-а годишнина. Най-голямата неправителствена организация у нас чества юбилей си с мероприятия из цялата страна, като едно от тях бе възстановяването на традиционния турнир за представители на медиите. Тази година изборът беше яз. „Долна вода“ край Монтана.

Състезателите бяха разпределени в 18 сектора, като отборите от по трима риболовци бяха общо шест, така че въдици кръстосаха представителите на БНР, БГНЕС, в. „Рибар“ и тимът на ВТК и в. „Българска армия“. Конкуренцията бе жестока – в отборите на „Папарак“ и сайта „На плувка и гъно“ имаше професиона-

листи въдицари, даже медалисти от световни първенства. Събитието бе уважено от главния секретар на Управителния съвет на НАРС-СРЛБ Васил Василев, който награди победителите.

Възстановяването на риболовния конкурс за журналисти бе съпроводено и от още две благородни инициативи. Местната ловна дружинка се е нагърбила с нелеката мисия да събере средства за паметник на богинята на лова Диана, която е и емблема на Монтана. Юбилеят на НАРС-СРЛБ протича под мотото „Децата могат и без дрога“, която има за цел да опази погроставащите от опасния порок, като ги запали по дивата природа. По този повод местни малчугани пуснаха на свобода 120 млади фазанчета, колкото са годините на организацията. Едно фазанче така се улови, че полетна в обратна посока и падна в язовира. Измъкна го с кепче.

Моя милост със златната рибка

засяхо рязко, нещо тежко се съпротивляваше в другия край на кордата, върхът на пръта цял се огна, дръпнах пак и изведнъж тежестта олекна. Рибата бе отнесла кукичката, а нямах резервни. Не можех да отида при Кирето, съдията този път със сигурност щеше да ме изгони. Подпрях въдицата върху раницата и седнах да дремя, чакайки и аз не знам какво. Забеляза ме обаче един добър човек от публиката, пита ме защо така, обясних му и той се притече на помощ. Намери отнякъде кукичка, върза я и отново ме върна в играта.

Само десетина минути по-късно ситуацията се повтори, нещо пак клъвна, аз погледнах безпомощен към човека, който ми

помогна, викам: „Колега! Колега!“, а той: „А не, оправяй се сам, иначе ще те дисквалифицират!“ Волю-неволю, дърпам аз, навивам макаратата, отпускам, дърпам пак и след люта битка като в „Старецът и морето“ на Хемингуей я

измъкнах пуста му рибка! И аз не знам как. А тя – оранжево-червена! Никога не бях виждал нещо подобно. Изведнъж около мен се събра народ, започнаха да ме снимат с телефони и апарати, викат: „Глей, тоя хвана златната рибка!“ Превърнах се в истинска сензация.

Съдията веднага дотърча, донесе найлонова торба, претеглиха я и ме накара да я пусна. До края на състезанието улових още два слънчака и толкоз.

Шампион в индивидуалното класиране логично стана Божидар Тодоров (Папарак) от „На дъно и плувка“ с 10,360 кг общ улов. Те грабнаха и купата в отборното класиране. Сребърните медали отидоха при отбора на БГНЕС, в. „Рибар“ се класира трети.

Кирето и Ванката тихо обясниха, че хванали едно-две дребни рибета, но ги хвърлили обратно да не се излагат. Вярвам ви, викам си.

За мен лично остана удовлетворението, че съм хванал, ако не най-голямата, то поне най-красивата рибка на състезанието. Колкото до това какво й пропелнах на ушенце – тайна!

Казано иначе, не се и съмнявайте! Златната рибка съществува, колкото и да не ви се вярва. Кълве на бял червей, по плитчините, и тежи точно 1,405 г. Търсете я в язовир „Долна вода“. Събдвала до три желания.

Тръгваме към язовир „Долна вода“ екип от трима – моя милост, Кирето (операторът от ВТК Кирил Бацев) и Ванката (Иван Борисов – един от шофьорите на телевизията). Само Кирето има опит в риболова, носи си човекът такъми, аз и Ванката сме пълни дебютанти. След кратка и нервна инструкция от страна на нашия логистик получаваме по един прът с кукичка и плувка, бели червеи и сладка царевича за стръв. И някаква готова захранка, чието име така и не запомних.

След доста лутане по монтанските околия и една-две подминати отбивки (да е жив и здрав джипиест на Кирето) се наложих да обърнем и да свърнем по черен път. Пристигнахме навреме, тъкмо за жедния. Извикаха ме пръв, падна ми се пети сектор. Въпреки прогнозата за 25–26 градуса сутринта си беше мразовито, студът се просмукаше през тънките подметки на кецовете ми и свърнах до колата да сложа още един чифт чорапи. Това ме забави фатално и ме пратила в последния 18 сектор. На майната си някъде, далеч от братската помощ на Кирето и Ванката.

Малко преди 8:30, началният час на надпреварата, получавам напътствия как се заматя въдицата и правя първия си опит. Кордата обаче се усква около пръта, така че никои не може да я разплете. Кирето се ядосва и ме заплашва, че при още един провал ще си вземе въдицата. И припомня, че струва 100 лв., така че да внимавам, като засичам.

Запътних се омърлушен към 18 сектор, в главата ми нахлуха мисли да се откажа. Не ми се даваха 100 лв. Ще се кротна тихо и ще чакам края. Може и да почета, нося си книжка. Ще пия кафе и ще пуша.

И така, стартът е даден със звуков сигнал, заматям с пръта и трите бели

120 фазанчета, колкото са и годините на Ловно-рибарския съюз, пуснаха в природата местни малчугани

червейчета на кукичката ми (10-и номер) цопват под тежестта на оловото на цели пет метра от водната линия. Бреей! И аз съм жел да хвърлям като хората. Подпирам въдицата върху изправената си раница и сядам направо на земята, защото нямам дори рибарско столче. Духа лек вятрец, вълничките на бразди тичат по повърхността. Плувката леко се накланя на една страна от повеите, но из-

веднъж лекичко се топва, изправена вертикално. От вятъра е, викам си. Ами, ако някоя рибка ми е гепила стръвта? Навивам макаратата и... що да видя – мъничко рибе се влачи по земята, напалало куката. Не било, значи, чак толкова трудно! Отсрах се, викам си.

Обаче нямам живарник. Хуквам към Кирето да пусна рибката в неговия. Оказва се, че съм хванал „слънчак“. Викат й още слънчевка,

18 журналисти мериха сили във възстановения риболовен турнир за представители на медиите

слънчева рибка или часовник. Съдията обаче ме пресреща и ме заплашва, че ще ме дисквалифицира, защото нямам право да напускам сектора си. Освен това металният живарник на оператора бил забранен. Може да нарани рибата. Но плъчката ми е твърде малка и съдията прави компромис.

Връщам се на мястото си и отново заматям. Ставам все по-добър. Цели десет метра навътре. Гледам какво правят другите и повтарям същото, хвърляйки две-три топки захранка около плувката. Тя отново се топва, пак навивам макаратата и хоп! още едно дребно рибе. И пак тръгвам

обратно към живарника, но вече с по-тежка крачка и самочувствие, а публиката отстрина цъка с език, подхилква се и се бъзика: „Само така, то сигурно ще има и награда за най-дребна рибка!“

Минава още половин час – и нищо. Няма даже слънчаки. Пробвам на царевича, може пък да хвана някой шаран, както се майтапи Кирето. А аз мислех, че висенето за риба е голяма скука. Времето си тече, обед наближава, обявяват края на първата част на състезанието.

Следобедът се отказах от царевичата и сложих пак бял червей. Плувката ми се удави за секунда,

Шампионът Божидар Тодоров в действие и вече като носител на купата (първият отясно) със своите подгласници

Матрос Вощинаров и курсант Ангелова са №1 при плувците

Миналата седмица съобщихме за провеждането и за част от победителите в държавното военно първенство по плуване. Сега, уважаеми читатели, ви предлагаме още подробности за първенството, което се проведе и този път край морето. В него взеха участие 10 мъжки и 8 дамски отбора от военните спортни клуби (ВСК) в страната и над 80 състезатели.

Състезанието премина в 11 дисциплини за жени и мъже при висока конкуренция. То

В сгържавното военно първенство взеха участие 10 мъжки и 8 дамски отбора

продължи в три полудни, като всеки от тях завърши с атрактивни и силно емоционални щафети. Развръзката на първенството стана при третия полуден, когато мъжкият състав на ВУСК „В. Левски“ дръпна по точки на останалите и се наложи в комплексното класиране.

Като индивидуални победители при мъжете се откри

матрос Теодор Вощинаров – ВМСК-Варна, следван от курсантите от ВУСК „В. Левски“ Валентин Атанасов и Стефан Личовски – ВУСК „В. Левски“. При дамите това бе курсант Мария Ангелова – УВСК ВВМУ „Н. Й. Вапцаров“, следвана от курсант Велина Личовска – ВУСК „В. Левски“, и Аделина Петрова – УВСК ВВМУ „Н.

Й. Вапцаров“.

Домакин на състезанието – комплексът на Национална спортна база „Спорт палас“, който предостави отлична спортна база за провеждането на спортното събитие. С това ръководството на Национална военна спортна федерация доказва, че се стреми да предоставя изключително добри условия за демонстриране на

спортните способности на състезателите си.

Закриването на първенството и връчването на наградите бе извършено от заместник-началника на ВВМУ „Н. Й. Вапцаров“ капитан I ранг Емил Йорданов, който поздрави всички състезатели за представянето им, като им пожела здраве и бъдещи успехи.

Уникален финал реши титлата по боулинг в София

Европейският шампион Матнас Ветерберг от Швеция стана победител в 9-ото издание на „София Интернешънъл Оупън“, който завърши малко след полунощ в Joy Station – Студентски град. Скандинавският шампион победи в големия финал за титлата Гаetan Муверу от Франция с 286 на 206 точки. Ветерберг направи изключителна игра на полуфинал, където записа резултат от 2020 точки и директно се класира за последната среща. Муверу трябваше да се справи с финландския топ състезател Пири Пухаринен и го направи по трудния начин 234 на 233 точки. След тази инфарктна игра французинът си заслужи мястото да играе с Ветерберг за титлата в София, но шведът беше невероятен и закономерно си тръгна с големия чек от България. Пухаринен победи Максим Окоров от Русия за третото място с 214 на 213 точки.

Четири наши състезатели достигнаха до финалните серии в Топ 54, като с най-предно класиране завърши Мехмет Кая – 14-о място. Христо Геор-

гиев стана 24-ти, Диан Динев – 39-и, а Николай Петров – 52-ри. В наградния фонд влезе и най-добрата ни състезателка Марина Стефанова, която се класира трета при жените под чертата. Деветото издание на

„София Интернешънъл Оупън“ завърши с традиционното тържество, на което всички финалисти според класирането получиха паричните си премии от наградния фонд, който беше 55 000 евро.

От редактора

Мач с Джошуа скоро? А дано, ама надали...

Измина достатъчно време от победите на братя Пулеви в галата, която привока вниманието на спортна България към „Арена Армеец“. Всичко бе казано, всичко бе чуто и видяно. Какво следва обаче, след като отмени еуфорията?

Противно на очакванията няма да говорим за нов мач между Кобрата и Джошуа. Защо ли? Понеже реалистично такъв спектакъл е възможно да има даже по-късно от две години. А това е прекалено дълго време за спортист на годините на Пулев.

Трябва обаче да отбележим две неща. Първото е плавното, но уверено навлизане в сериозния професионален бокс на Тервел. Знаем, че веднага ще скочите заради неубедителната игра според мнозина на аржентинския противник. Тервел първа ще показва мощ, поне така си мисля, а той определено има потенциал, тъй като притежава удар за нокаут.

Другото важно бе поведението на Кубрат. В събота видяхме Кобрата пък тотално променен. Като физика и използване на нови тактически похвати. Той демонстрира зрялост срещу един наистина класен противник.

Дано да стане чудо и Джошуа да се навие на бърз мач, защото Кубрат достига кулминацията в професионалната си кариера и е време за голям удар.

Три нови площадки на Витоша

С емоционално тържество в местността Изглика поляна бе отбелязана 84-тата годишнина на природен парк Витоша. Семплата церемония съвпадна с откриването на три нови спортни площадки за хора в неравностойно положение като част от проекта „Витоша – гостилна за всички“.

криването присъстваха представители на всички организации, спомогнали за направата на спортните съоръжения. Пътят до поляната също е рехабилитиран, оформени са и няколко паркоместа, така че хората със специални нужди да имат по-лесен достъп до

местата за спорт в планината.

Емоционално изпълнение на „Хубава си моя гора“ даде начало на церемонията, а от името на природен парк Витоша директорът Снежана Петрова благодари на всички, които в последната година направиха така, че да бъде събрана сумата от 21 000 лв., с която бяха изградени съоръженията. „Имахме пет подобни площадки из планината, сега добавяме нови три и така постепенно ще осигурим повече възможности за хората със специални потребности, за да се чувстват активни

и да могат да спортуват“, заяви в краткото си приветствие Снежана Петрова.

Специални благодарности бяха отправени към Столична община, Фондация „София – Европейска столица на спорта“ и Българска спортна федерация за геца и младежи в риск, а техният представител Анатоли Илиев връчи на г-жа Петрова специален планински спортен екип, който да улесни ежедневната ѝ дейност. На всички тях бяха връчени благодарствени писма от името на ПП „Витоша“.

Агаси ще спасява Гришо от самия него

След като сътвори уникални глупости по световните кортове през последните месеци, Григор Димитров потърси вариант с промяна в тренировката си, където се появи легендата Андре Агаси. И май засега това дава резултат. В първия си двубой след официалното разкриване на партньорството с бившия номер едно Григор победи Роберто Баутиста Агуст във втория кръг от Мастърса в Париж и даде позитивни сигнали, че работа-

та с Агаси може да донесе добри резултати. Мнението на самия Димитров е точно такова: „Той е невероятен. Не можех да си помисля за по-добър човек, с когото да споделям мисли, чувства, емоции на корта и извън него – каза Григор. Сега е точното време той да гоиде в екипа. Все още няма нищо уговорено и в момента работим върху съставянето на график. Надявам се да пътувам малко повече с Андре следващата година и със сигурност ще опитаме да прека-

раме много повече време заедно“ завърши българинът.

Междувременно на осминафиналите Григор загуби от поставения под №5 Марин Чилич, но поне го направи достойно - 7:6 (5), 6:4. Мачът можеше да се развие и по друг начин, ако при 5:4 в тайбрека и два сервиза българинът беше съумял да ги спечели.

Това беше последният официален мач на Димитров за годината. Година, която вероятно ще иска бързо да забрави. Остава да разберем докъде ще се свлече в рангистата след отпадането на точките от Мастърса 2017, който Григор спечели в края на миналата година. Вероятно ще започне новия сезон след №20.

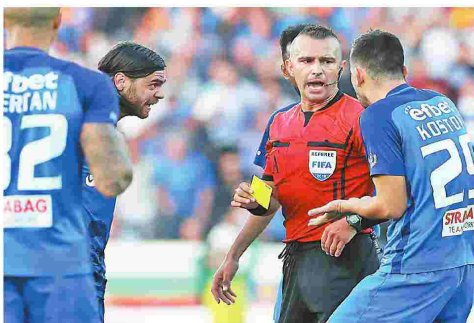
Скандали, рефери и късмет провалиха финалистите

Станахме свидетели на два много качествен мача, а за статистиката ще остане фактът, че на този ранен етап си отпътуваха финалистите от предишния турнир. Носителят на трофея „Славия“ и „Левски“ паднаха с дузпи, съответно в Разград и Варна. В морската столица за изхода на мача повлия съдията Стоянов, който направи и невъзможното гостите от столицата да не се класират. Разбира се, никой не е виновен на „сините“ за изпуснатите дузпи, но когато цял мач играеш срещу 14 човека, наистина е трудно. Кое то пък показва, че българският футбол с нищо не се е променил от мрачните времена в края на 90-те години.

Напрежение имаше и в други срещи. Посечен от съдия бе и тимът на „Локомотив“ Сф, който с нищо не бе по-слаб от „Септември“, а претенциите към реферите очевидно тепърва ще стават все по-големи. Но пък от БФС не виждат никакъв проблем...

Нека обаче погледнем какво се случи

„Левски“ и носителът на трофея „Славия“ отпаднаха с дузпи

по терените в турнира за Купата. В първата среща „Струмска слава“ (Радомир) удари с 3:1 „Черноморец“ (Балчик) и си осигури участие на четвъртфиналите в турнира. Малко след това „Локомотив“ (Пловдив) също взе „билет“ за следващия етап, побеждавайки „Дунав“ с 2:1 на стадиона в Русе.

ЦСКА-София пък не срещна никакви проблеми като домакин на

„Витоша“ (Бистрица). „Червените“ победиха с 3:1 „тигрите“ и вече мислят за четвъртфиналите. В първия двубой от програмата за сряда „Септември“ (София) елиминира „Локомотив“ (София) с 3:2 в „Надежда“. Сблъсъкът премина на ниски обороти, но въпреки това предложи на зрителите цели пет попадения. В герой за гостите се превърна бранителят Стилиян Николов, който

донесе победа с точен изстрел с глава в 84-тата минута.

На стадион „Тича“ пък се разигра голяма драма! До 91-вата минута „Левски“ водеше с 2:1 на „Черно море“, но Георги Божилов мушна топката в мрежата и прати мача в продължения. Стигна се до дузпи, където „сините“ докараха нещата до решаващ петти удар на португалеца Нахименто. Той обаче се подхлъзна и не успя да дари столицния тим с победата. Последва безупречно изпълнение на Пламен Димов, а друг португалец в синьо – Рейш, нацели напречната греда. Така с общ резултат 5:4 „морските“ елиминираха „Левски“ и продължават на четвъртфиналите.

Във Велико Търново „Етър“ оправда ролята си на фаворит и не даде шанс на „Верея“. „Боярите“ на Красимир Баликов писаха „тройка“ на гостите от Стара Загора и продължават напред в състезанието. Последната среща за сряда също предложи емоции. Шампионът „Лудого-

рец“ елиминира носителя на трофея „Славия“ след дузпи. „Орлите“ и „белите“ завършиха 2:2 в редовното време и победителят трябваше да бъде определен чрез 11-метрови удари. От най-стария столичен клуб пропуснаха Милен Гамаков и Георги Йомов, което сложи край на участието на играчите на Златомир Загорич в турнира.

Страниците подготви
Александър ГИГОВ

ФИФА иска още отбори в Катар

Световната футболна централа обмисля вариант да увеличи броя на отборите на световни първенства още от шампионата в Катар през 2022 г. „Има решение броят на отборите участници във финалната фаза на световни първенства да се увеличи от 32 на 48 и това ще се случи през 2026 г. Но ако е възможно, форматът ще бъде увеличен още за Мондиала в Катар през 2022 г. Обсъждаме тази възможност с нашите приятели в Катар и се надяваме това да се случи“, коментира президентът на ФИФА Джани Инфантино в реч преди конферса на Азиатската футболна конфедерация. Световното първенство в Катар ще се провежда от 21 ноември до 18 декември през 2022 г.

Първенецът на България „Нефтохимик“ 2010 (Бургас) отпадна във втория пред-

варителен кръг на най-престижния европейски клубен турнир - Шампионската лига. Момчетата на треньора Найден Найденов паднаха като гости на шампиона на Сърбия „Войводина НС Семе“ (Нови Сад) с 0:3 (17:25, 22:25, 22:25) среща реванш помежду им. Така след двесте загуби с 2:3 в Бургас с 0:3 гейма волейболистите на „Нефтохимик“ отпадат от по-напредно участие в Шампионската лига за втора поредна година и ще продължат борбата във втория по сила

евротурнир за Купата на СЕВ. Там на 1/16-финалите бургазлии ще спорят с белгийския ПАР-КАЙ (Менен). Първият мач ще бъде на 28 ноември (сряда) от 21.30 ч българско време в Белгия, а реваншът – седмица по-късно в Бургас. От друга страна, Войводина продължава напред в третия кръг на ШЛ. Там сръбският тим очаква френския „Шомон“ ВБ 52 ХМ (Шомон), където царяе българинът Мартин Атанасов, който отстрани испанския КВ (Теруел) след две победи с 3:2 и 3:0.

Българин пише история в Англия

Българският вратар Димитър Евтимов и неговият „Бъртън Албиън“ стигнаха четвъртфиналите за Купата на футболната лига на Англия, след като надвиха двукратния носител на Купата на европейските шампиони (сега ШЛ) „Нотингам Форест“ с 3:2. Роденият в Шумен 25-годишен вратар, чийто първи тим на Острова бе именно „Форест“, показва класа при спасяванията си,

въпреки че му вкараха два гола. Сайди Янко (автогол), Скот Фрейзър и Джейк Хескет отбелязаха за трето-дивизионния „Бъртън“, а за играещия в Чемпиъншип „Нотингам“ бяха точни Люис Грабан и Арвин Апия. Освен за Евтимов особен гъдел победата имаше и за мениджъра на „Бъртън“ Найджъл Клъф, тъй като „Форест“ е родният му клуб, от който тръгнал към големия футбол.

Три премиери в Сити марк арт център

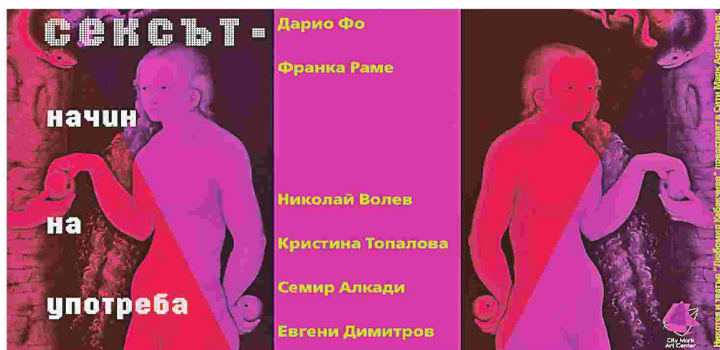
Най-новото театрално пространство се намира на мястото на бившето кино „Левски“

С три премиери ще зарадва почитателите на театралното изкуство „Сити марк арт център“ през ноември. Най-новото театрално пространство се намира на мястото на бившето студийно кино „Левски“ (бул. „Янко Сакъзов“ № 30). Спектаклите са през ноември, всичките – от 19.30 ч. На 5-и е „Сексът – начин на употреба“, режисьор (и продуцент) Николай Волев, на 17-и – „Всяка година по същото време“, реж. Георги Михалков, и на 26-и „Цигуларката на Бога“ под режисурата на Мартин Киселов.

Новото заглавие в театралния афиш на Ситио е на Стефан Цанев – „Цигуларката на Бога“, където изпълнител на главната и единствена роля ще видим съпругата на писателя и драматурга Доротея Тончева.

Творбата на нобелиста Дарио Фо и неговата съпруга, Франка Раме, е била заклемена като цензурирана в родната им Италия по време на първото правителство на Берлускони. „Сексът – начин на употреба“ – ярка творба, създадена от двамата, е с участието на Кристина Топалова, а хореографията е на Семир Алкади. Музиката е дело на Нина Симон, Mahala Rai Band и Евгени Димитров-Маестро. Сценографията и костюмите – отново на Николай Волев.

Държавните служители са били скандализирани навремето от спектакъла, основан на сензационната

книга на Якопо Фо – „Дзен и изкуството да правим секс“. Според ресорните чиновници той заплашвал да „наруши общественото благоприличие, като тласне публиката към безсрамно поведение по отношение на секса“. Неустоимият комедиен стил привлича създателя на две от най-успешните български кинокомедии, „Двойникът“ и „Господин за един ден“, да постави скандалния текст на българска сцена.

Актрисата Кристина Топалова, която играе главната роля, току-що завършва актьорство за куклен театър в НАТФИЗ, като демонстрира и допълнителни дарби – умение

то да пее и да танцува. От нейната уста звучи „Защо всички онези прекрасни любови, които си мислим, че ще продължат вечно – ей така, изведнъж се скапват и умират?! За секса знаем всичко. Има откъде да го научим – вестниците, списанията, киното, телевизията, театъра... Сексът ни залива, мислим се за експерти... (с ирония) Да, бе, да!“

„Догодина по същото време“ е пиеса, по сценария на блестящия драматург

Режисьорът Николай Волев

тург Бърнард Слейд, който е известен повече от 30 г. у нас с версиите на пиесата. Майсторската игра на Христо Шопов и Лилия Маравиля завладява театралната публика на родна сцена и неслучайно е играна досега с над 100 представления. Сега виждаме нейната втора част в нов спектакъл – „Всяка година по същото време“ под режисурата на Георги Михалков. В пиесата актьорите продължават завидната си творческа симбиоза. Чрез героите си – Джордж и Дорис, те разкриват тайните на трогателна любов, неподвластна на житейските обстоятелства! Преводът е дело на проф. Андрей Аврамов. Костюмите изработи Петър Митев, сценограф е Антония Попова, а продуцентите са Лилия Грънчарова и „Сити марк арт център“. Чувствен и забавен диалог за неизбежните лутания между удобните самоизмами и отрезвяващите истини.

Програма 2.11. – 8.11.2018

ПЕΤΥК 02.11.2018 г.

07:00 Холливудски знаменитости: Крисчън Бейл
07:30 Курс по английски език
08:00 Законът на любовта /7 еп./
08:00 Уинкс клуб /2 еп./ анимация
09:30 Около света /11 еп./
10:00 Реноар – истр. филм
12:00 Проект Земя /2 еп./
13:00 Нобели
13:30 Планетата Земя /27 еп./
14:00 Курс по английски език
14:30 Гухар /7 еп./ – сериал
15:30 Уинкс клуб /2 еп./ анимация
16:00 Законът на любовта /8 еп./
17:00 Проект Земя /2 еп./
18:00 Воинишки разкази П
18:30 Нобели
19:15 Пресечна точка с Евгени Кръстев
19:45 Реклами
20:00 Гухар /8 еп./ – сериал
21:00 Скрипто, покрито – истр. филм
23:00 Нобели П
23:30 Пресечна точка П
00:00 Холливудски знаменитости
00:30 Семейната ми в Шилоб – истр. филм

СЪБОТА 03.11.2018 г.

07:00 17 миза от пролетта /9 еп./ – сериал
08:20 Военните репортери: На крилете на надеждата
08:30 Курс по английски език
09:00 Уинкс клуб /3 еп./ анимация
09:30 Холливудски знаменитости: Майк Майърс
10:00 Санката на Елена /9 еп./
11:00 Санката на Елена /10 еп./
12:00 Проект Земя /3 еп./
13:00 Извинявай ако ме нарека любов – истр. филм
15:00 17 миза от пролетта /9 еп./ – сериал
16:10 Уинкс клуб /3 еп./ анимация
16:30 Световните градове на България: Стара Загора – свигетел на историята
17:30 Воинишки разкази: Ангел пазител П
18:00 Мини Мис и Мини Мистър с Илана Баилиска П
18:30 Военните репортери: Киберсиуриността – предизвикателство за младежите
19:00 Любвици /7 еп./ – сериал
20:00 Проект Земя /3 еп./
21:00 Капитал – истр. филм
23:00 Военните репортери: Киберсиуриността – предизвикателство за младежите
23:30 Любовец – истр. филм

НЕДЕЛЯ 04.11.2018 г.

07:00 17 миза от пролетта /10 еп./ – сериал
08:10 Военните репортери: Киберсиуриността
08:30 Курс по английски език
09:00 Уинкс клуб /4 еп./ анимация
09:30 Холливудски знаменитости: Майкъл Кейн
10:00 Санката на Елена /11 еп./
11:00 Санката на Елена /12 еп./
12:00 Проект Земя /4 еп./
13:00 По-шумно от бомби – истр. филм
15:00 17 миза от пролетта /10 еп./ – сериал
16:10 Уинкс клуб /4 еп./ анимация
16:30 Йорданка Благовеста – първата – док. филм П
17:00 Проект Земя /4 еп./
18:00 Мини Мис и Мини Мистър с Илана Баилиска
18:30 Военните репортери: Военно-полицейски шрихи
19:00 Мисия Зграбе П
19:30 Любвици /8 еп./ – сериал
20:30 Воинишки око
21:00 Мобуис – истр. филм
23:00 Военните репортери: Военно-полицейски шрихи
23:30 Момичето с перлената обича – истр. филм

ПОНЕДЕЛНИК 05.11.2018 г.

07:00 Холливудски знаменитости: Мерил Стрип
07:30 Курс по английски език
08:00 Законът на любовта /8 еп./
09:00 Уинкс клуб /5 еп./ анимация
09:30 Около света /12 еп./
10:00 Скрипто, покрито – истр. филм
12:00 Проект Земя /5 еп./
13:00 Нобели
13:30 Планетата Земя /28 еп./
14:00 Курс по английски език
14:30 Гухар /8 еп./ – сериал
15:30 Спасеният – док. филм П
16:05 Законът на любовта /9 еп./ – сериал

17:00 Уинкс клуб /5 еп./ анимация
17:30 Проект Земя /5 еп./
18:30 Нобели
19:15 Пресечна точка с Евгени Кръстев
20:00 Гухар /9 еп./ – сериал
21:00 Распутин – истр. филм
23:00 Нобели П
23:30 Пресечна точка П
00:00 Около света /12 еп./
00:30 4 месеца, 3 седмици и 2 дни – истр. филм

ВТОРНИК 06.11.2018 г.

07:00 Холливудски знаменитости: Никол Кидман
07:30 Курс по английски език
08:00 Законът на любовта /9 еп./
09:00 Мини Мис и Мини Мистър с Илана Баилиска П
09:30 Около света /13 еп./
10:00 Мобуис – истр. филм
12:00 Проект Земя /6 еп./
13:00 Нобели
13:30 Планетата Земя /29 еп./
14:00 Курс по английски език
14:30 Гухар /9 еп./ – сериал /
15:30 Воинишки око П
16:00 Законът на любовта /10 еп./
17:00 Уинкс клуб /6 еп./ анимация
17:30 Шрихи от миналото
18:00 Световните градове на България: Сапарева баня – началото на началото – док. филм
18:30 Нобели
19:15 Спорт +
20:00 Гухар /10 еп./ – сериал
21:00 Спуната забеса – истр. филм
23:00 Нобели П
23:30 Спорт + П
00:00 Планетата Земя /29 еп./
00:30 Троя агент – истр. филм

СРЯДА 07.11.2018 г.

07:00 Холливудски знаменитости: Анджелина Джоли
07:30 Курс по английски език
08:00 Законът на любовта /10 еп./
09:00 Уинкс клуб /7 еп./ анимация
09:30 Около света /14 еп./
10:00 Спуната забеса – истр. филм
12:00 Проект Земя /7 еп./
13:00 Нобели
13:30 Планетата Земя /30 еп./
14:00 Курс по английски език
14:30 Гухар /10 еп./ – сериал
15:30 Воинишки разкази: Иван Левчев П
16:00 Законът на любовта /11 еп./ – сериал
17:00 Уинкс клуб /7 еп./ анимация
17:30 Проект Земя /7 еп./
18:30 Нобели
19:15 Пресечна точка с Евгени Кръстев
20:00 Гухар /11 еп./ – сериал
21:00 Четвъртата власт – истр. филм
23:00 Нобели П
23:30 Пресечна точка П
00:00 Около света /14 еп./
00:30 Последната целувка – истр. филм

ЧЕТВЪРТЪК 08.11.2018 г.

07:00 Холливудски знаменитости: Ашли Джоуд
07:30 Курс по английски език
08:00 Законът на любовта /11 еп./ – сериал
09:00 Мини Мис и Мини Мистър с Илана Баилиска П
09:30 Около света /15 еп./
10:00 Четвъртата власт – истр. филм
12:00 Проект Земя /8 еп./
13:00 Нобели
13:30 Планетата Земя /31 еп./ – док. филм
14:00 Курс по английски език
14:30 Гухар /11 еп./ – сериал
15:30 Уинкс клуб /8 еп./ – анимация за деца
16:00 Законът на любовта /12 еп./ – сериал
17:00 Проект Земя /8 еп./
18:00 Мисия Зграбе с Мария Петкова
18:30 Нобели
19:15 Социални профили с Евгени Мансджиев
20:00 Гухар /12 еп./ – сериал
21:00 Освещена на Жак Ив Кусто – истр. филм
23:00 Нобели П
23:30 Социални профили П
00:00 Планетата Земя /31 еп./ – док. филм
00:30 Кръвни връзки – истр. филм
02:30 Законът на любовта /12 еп./ – сериал

ВТК си запазва правото за промени в програмата.

Излезе първият том за Жельо Войвода

Негелчо ДИМОВ

Излезе от печат първият том от биографията на Войводата дядо Жельо с автор Иван Джамбазов, член на литературен клуб „Христо Ботев“ към ВК-Бургас. Книгата излиза в момент, когато се навършват 190 години от рождението на Жельо войвода. Използвани са автентични разкази – на дъщеря му Василия, на неговия син – полк. г-р Христо Желев Чернев, внучката – г-р Мария Чернева, сна-хата Иванка Демирева, а също и спомените на Панаот Хитов от книгите му „Как

станах ази хайдутин“ и „Моето холене по Стара планина“. Има и спомените на неговите бойни другари.

След Огедския мир от 1856 г. по земите ни отново се заселват черкези. Обстановката се изостря и бебовете вдишат низамите, Жельо търсва към Сливен. Там става чирак в хлебарницата при приятел на Танас чорбаджи. При

спречкване убива черкез Муси и се отправя към Черешклии. В село то се настанява в черквата при свои познат. Спасява на два пъти момиче, които черкезите искат да отвлекат за ханьки. Убива

Ростен, защото иска да отнеме две момиче, които рабят на нибата. Жельо със Санди боеввода образуват дружина. По-късно се включват в дружината на Панаот Хитов. Турците вдишат низамите, башибозук и обхващат Балкана при Сливен. Панаот Хитов и Жельо се разделят навън. Левски е знаменосец на Панаот Хитов. Двете чети трябва да се срещнат след Димитровден в Румъния. Търсят къде е чета на Филип Тотю. Научават, че е разбита, а Филип Тотю заедно с няколко четници се крият в Балкана. Жельо се среща с баба Тонка да го снабди с паспорт с турско име. Заминава за Румъния и там участва в срещите с Георги Раковски в кръчмата на братя Чапурови от Ямбол. Тогава чета на Харжи Димитър и Стефан Караджа преминава в България, но са предадени и чета е разбита. Жельо войвода се среща с Христо Ботев и му става съратник.

ВАРИЕТИНИ ЗАВЕДИНИ	УДАРЕН МУЗИКАЛЕН ИНСТРУМЕНТ	МАРКА ЯПОНСКИ ТЕЛЕВИЗОРИ	КРЯСЪК	ДЕЙСТВИЕ ПОСТЫКА	ЧАСТ ОТ ТЯЛОТО;	ВИД ПЛОДОВЕ	ЕДИНСТВО СЛОТЕНОСТ	ОПЕРА ОТ ДЖ.ВЕРДИ
ТЕСТЕНО ИЗДЕЛИЕ	ОПЕРАТА ОТ ЦУМПЕ	БОДЛИВО ЦВЕТЕ		ГЛИНЕНА ПЛОЧКА ЗА ПОКРИВИ ЦИЛА		ЕДИНИЦА ЗА КОНЦЕНТРАЦИЯ НА РАДОН В ГАЗОВЕТЕ	ШУМЕРСКА БОГИНЯ	
БЛАГОРОДИЧЕСКА ТИТЛА			ПЪТНА ПОЛИЦИЯ		ВЪЗРИВНО ВЕЩЕСТВО			
ОРГАНИЗМ ХРАНЕЩ СЕ ЗА СМЕТКА НА ДРУГ			ЧАСТ ОТ КВИТАНЦИЯ		ВИД ПИТКА ОТ БЯЛО БРАШНО			
				СТЪКЛЕНИ ЧАШИ				
ВОДНО ЖИВОТНО		ДРЕВНО ПЛЕМЕ		УКРАШЕНИЕ		Г-Я ОТ ФИЛМА „ГОЛЯМОТО НОЩНО КЪПАНЕ“ НАША БАЛЕРИНА 1927-2000		
КРЪВОНОСЕН СЪД	ЩАТ В САЩ	ФРЕНСКА КИНОАКТРИСА „РИСКОВЕТЕ НА ПРОФЕСИЯТА“				РОМАН ОТ ЕМИЛ ЗОЛА		
	ХРОНИКА ЛЕТОПИС					ГЕРОИ ОТ ТВ СЕРИАЛ „ДЪРЗОСТ И КРАСОТА“		
СПОРТНА ЧАМПА	ДАНЪК, ТАКСА		ТЪРНО-КОПИ				РЕЧНИ КАМЪНИ, ИЗПОЛЗВАНИ В СТРОИТЕЛСТВОТО	КОКАЛ
	БЯЛА ТОПОЛА	ДИВА МЕНТА	КУМИР			РАЗПЛАЩАТЕЛЕН ДОКУМЕНТ		
		НАЦИЯ, НАСЕЛЕНИЕ	ПЪРВИЯТ ЧОВЕК (БИБЛ.)			СУТРИН		
БАЛЕТ ОТ ВЛАСОВ И ФЕРЕ			ВОЙНА, БРАН		СЪД ЗА ЦВЕТА			НЕБЕСНО ТЯЛО
ЛЕКАРСТВО, ДОБИВАНО ОТ КОКИЧЕ	НАШ ЦАР 1218-1241		ДЪРВЕН ЧЕХЪЛ		ИЗКУСТВЕН ВОДЕН ПЪТ			
				РУСКИ ГЕОБОТАНИК 1889-1972	СТОЛИЦАТА НА ВЕНЕ-СУЕЛА			
					РИВА ОТ СЕМЕЙСТВО ПОПЧЕТА			
ГРАД В НИГЕРИЯ		РЕКА В ТУРЦИЯ				ЧАСТ ОТ ТЯЛОТО		
ЧАСТ ОТ КОСТЮМ		ГЕРОИНА НА ДОНИШЕТИ ОТ ЕДНО-ИМЕННА ОПЕРА				ПАСТИРСКИ ЖЕРАВ		
	МРЕЖА ЗА ЛОВЕНЕ НА ПАЛАМУД						ЖЕНСКИ ПЕВЧЕСКИ ГЛАС	ЖИВОТНО С ЦЕННА КОЖА
	РОМАН ОТ АНА КАРИМА						ЛИБРЕТИСТ НА ПУЧИНИ	
	БОРСОВ ПОСРЕДНИК		ДРЕВНА СТЕНОПИТНА МАШИНА					
МАЯК	ЧАСТ ОТ РЪКАТА		ПСЕВДОНИМ НА ДИМИТЪР ПОЛЯНОВ				N	
	СТИХОТВОРНИ СЪЗВУЧИЯ		МАРКА НЕМСКИ ХЛАДИЛНИЦИ			ФРЕНСКИ ЖИВОПИСЦ 1771-1835	НОСИТЕЛИ НА НАСЛЕДСТВЕНОСТТА	
	НАЧИН НА ЖИВОТ					РЕКА В АНГЛИЯ		
НАШ ХАН 765-766		ГЕРОИНА НА МАРК ТУЕН „ПРИНЦЪТ И ПРОСЯКЪТ“			НЕБЕСНО ТЯЛО			
		ЕГИПЕТСКО БОЖЕСТВО			ФИЛМ НА СТУДЪКОВ			
		ПРАКТИЧЕСКИ ЗАНИЯТИЯ ЗА СТУДЕНТИ		ГЛЕЗЕНО ДЕТЕ				
МУЗИКАЛЕН ЗНАК						БОГИНЯ НА НЕБЕСНАТА ДЪГА (Г.МИТ.)		
	НЕПОЧТЕНА СДЕЛКА							

РЕЧНИК: АЛАРА, АЛАРИ, АНЕЛИ, ВАРИ, ГРО, ЕМАН, ТЕР

ОТГОВОРИ ОТ МИНАЛИЯ БРОЙ

СТЕФАН КРЪСТЕВ

ВОДОРАВНО: Светлина. Окарина. Санитар. Василев (Милчо). Декоратори. Акини. Сенат. Пижама. Алт. Тили. Анет. Ортак. Тузар. ВСС. Арии. Сатирици. Аскери. "Оро". Аден. Антонов (Николай). Ранина. Аколади. Емир. Данило. Атака. Рибари. Далида. Мак. РАБА. Каракорум. Рит. Кето. Вино. Отит. Ре. "Ако".

ОТВЕШНО: Из - Сен Лоран. Ана Мария. Еак. Тристан. Ларин (Иван). Етнос. ТИКО. Иригатор. Лирета. Еналид. "Титаник". Роко Бароко. Натал. Ниво. АРЕТА. Паротит. Лар. Бутик. Усова (Александра). Инамото. Нови пазар. До. КА. Инатори. Пасажери. Рикат. Ранет (Егон). Килим. Видима. Нена. СЦЕНИК. Тави. Асианара.

СУДОКУ

2		3			7		
	9		6				
	6				2		1
			9		7		6
8	7			5		1	9
5			8		2		
9			5			4	
				6		2	
		2			5		3

С	6	5	Т	Р	Л	З	В	9
Л	2	Т	Р	8	6	В	9	С
8	Р	9	С	2	9	Л	Т	6
Р	Л	2	6	9	8	Т	С	9
6	Т	С	Р	9	2	9	Л	8
9	8	8	Л	Т	С	6	2	Р
Т	8	6	2	С	Р	9	9	Л
2	С	Р	9	Л	9	8	Т	С
9	9	Л	8	6	Т	С	Р	2

Трудно

			7		9		
				3		6	
	3	2			8		1
5			1		4		
3		6		4		2	7
		7			9		6
9			5			6	2
	4		7				
		3		8			

6	Л	9	2	8	Р	С	9	Т
8	Т	С	9	6	Л	9	Р	2
Р	2	9	Т	С	9	8	Л	6
9	9	Т	6	2	С	Л	8	Р
Л	6	2	9	Р	8	9	Т	С
С	8	Р	Л	9	Т	6	2	9
Т	Р	Л	8	9	6	2	С	9
9	8	6	Т	2	Р	6	Л	9
2	С	6	Р	Л	9	Т	8	Р

8			3	6		7	
	7				9		
	2				8		9
7	4						
		9		8		5	
						3	7
6	8		7			4	
			8			1	
		4		9	3		2

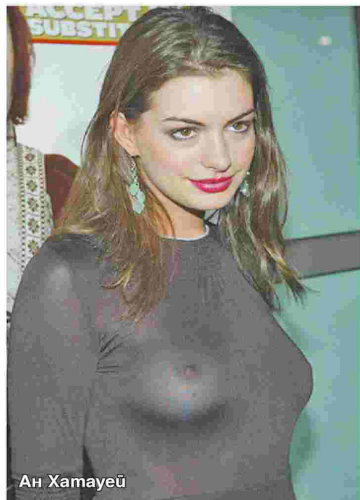
Хит...

С	Л	8	С	6	9	Р	9	Т
9	Т	9	Р	2	8	Л	С	6
6	Р	С	5	Т	Л	2	8	9
Л	С	Р	9	5	6	8	Т	2
Т	2	5	Л	8	Р	6	9	С
8	9	6	Т	С	2	9	Р	Л
9	6	Т	8	Л	9	С	2	Р
С	8	2	6	Р	Т	9	Л	9
Р	9	Л	2	9	С	Т	6	8

Технологията на водене на боя се е променила значително в днешно време. Пехотинец си приготвя грехи за бечеря.

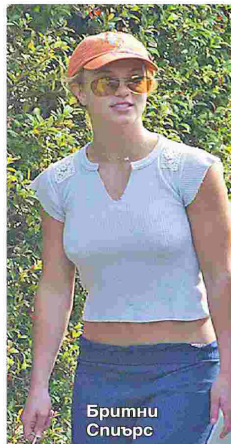
Новата мода – зърнодобив

Ан Хатауей

Риана

Бритни Спърс

Звездите захвърлят сутинени и загръщкки в името на красотата

Световната модна тенденция отново направи намигване към мъжката част на човечеството. Култовите дизайнери залагат все повече на естествените форми, които прозират доволно на показ.

А се оказва, че някои от най-известните красавици нямат никакво притеснение, напротив с огромно желание са да разкрият на воля престилките си.

Така за радост на мъжете срамът е захвърлен, както и сутинет и звездите прегърнаха с удоволствие новата модна тенденция. Смелостта им няма граници. Подбрали сме за вас няколко световноизвестни красавици, които

решиха да се разходят по някои от най-оживените улици без сутин. Зърната им прозират доволно, а принякои и не само те. Това обаче никак не ги смущава, даже обратното, красавиците са доволни, че са хванати от папараците точно в този момент. Даже позират. Представяме ви някои от най-дръзките визии.

Ким Кардашян

Бела-Хадиг

Да се посмеем

- Докторе, не спя добре напоследък...
- Пробвай с някой мач на Испания...

Пластичен хирург съветва сина си, също пластичен хирург:

- Сине, търси си умна жена... хубава можем и ние да я направим.

Жалба на пациентка след ехографско изследване:

- През цялото време докторът гледеше телевизия.

Отишъл по път при кмета и му се оплакал:

- Някой ми е откраднал колелото. Какво да правя?

Кметът го посъветвал:

- В неделя извърти пропелетата към десетте божии заповеди! Когато стигнеш седмо "Не кради", се спри за малко и огледай хората! Който си наведе главата, той го е откраднал.

В понеделник кметът вижда попа да си кара колелото.

- Е, как е, попе? Кой го беше откраднал?

- Не, бе! Аз като стигнах до шесто "Не пожелавай жената на ближния", и се сетих къде съм го забравил...

Среща зетят тъщата на колело.
- Къде отиваш?
- На гробищата.
- То хубаво, ама кой ще върне колелото?

Младешките от блока събраха пари за екскурзия до Амстердам на леля Гинче, за да види най-последна истинска проститутки и

наркомани...

Полицай спира автомобил:
- Господине, защо не сте изчистили снега от покрива на колата? Ще спрете рязко, ще падне на предното стъкло и ще загубите видимост!
- То аз с тези гуми няма как да спра рязко.

Много мъже дължат успеха си на първата си жена, а втората си жена дължат на успеха си.

- А сега за какво ще пием - за здравето или за късмета?

- Нека пием за късмета, щото, ей го на - прасето си беше здраво, но нещо нямаше късмет...

Влиза мъж в сексшоп:
- Искам да си купя надуваема жена!
- Вземете тази, нов модел, стене, граска, хапе, пълна реалистичност на тялото. Няма да съжалеете!

На следващия ден:
- Искам да върна покупката!

- Ама защо, не стене ли?
- Стенел!
- Не хапе, не граска?
- И хапе и граска!
- Е какъв е проблемът? Мъжът през съзри:
- Не ми дава!

Казват, че успешно емигрирали българи са тези, които после не идват в България да си правят зъбите...

Да почерпим!

На 4 ноември
погл. Валери Антонов навършва 50 години. Личният състав на учебен полигон „Корен“ честити юбилея на своя командир и му пожелава здраве, семейно щастие и успехи.
Честито и от редакцията на в. „Българска армия“!

В каталога сме №1!
И не само там!

Абонирайте се за вестник

Във всеки пощенски клон – до 15.12. 2018 г. и в „Доби Прес“ ЕООД – до 30.12. 2018 г. на изключително изгодни цени:

- ▶ 1 месец – 2 лева
- ▶ 2 месеца – 4 лева
- ▶ 3 месеца – 6 лева
- ▶ 6 месеца – 12 лева
- ▶ 12 месеца – 24 лева